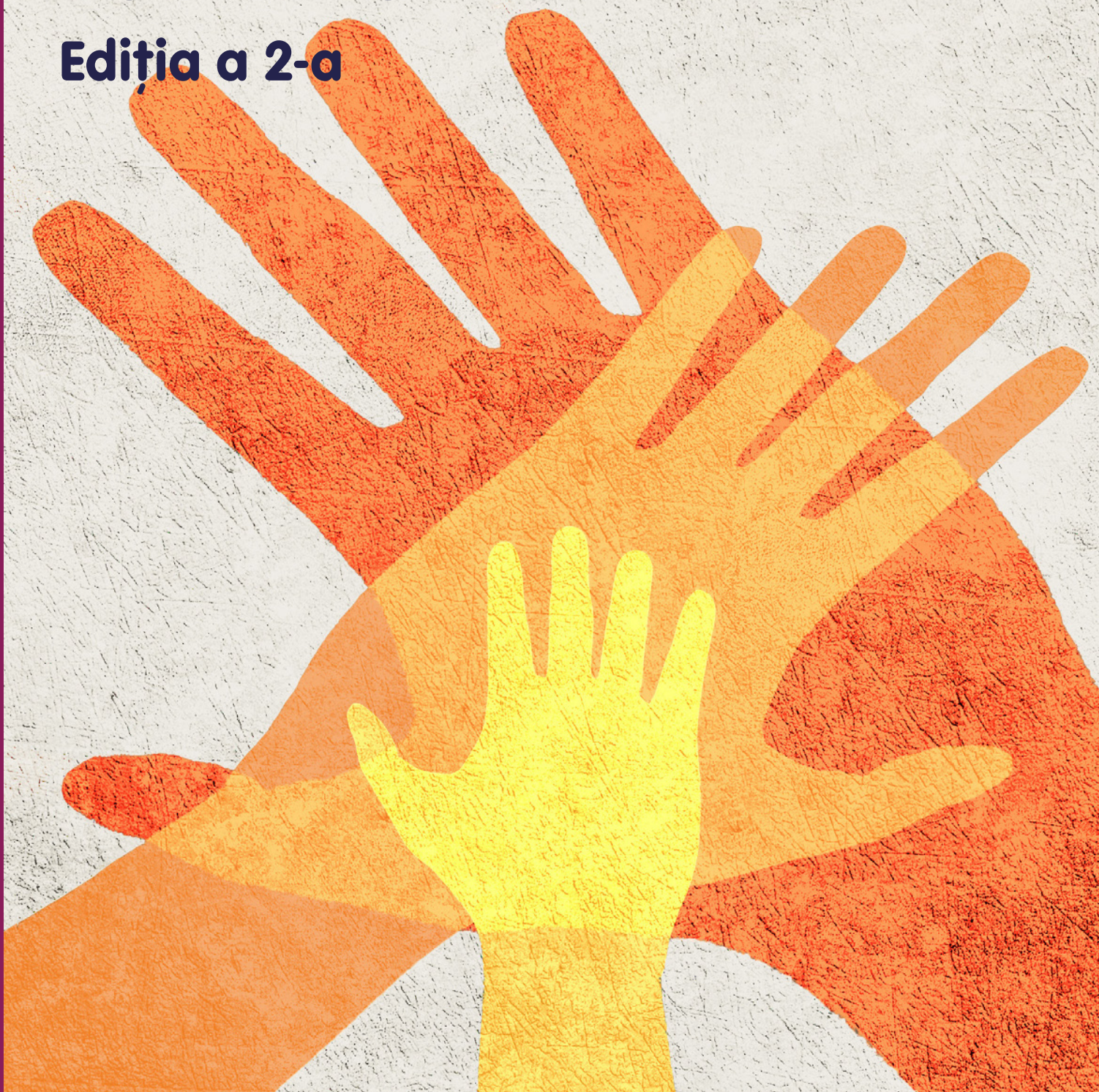

Ghid practic privind regăsirea familiei

Ediția a 2-a

Ghid practic privind regăsirea familiei

Ediția a 2-a

Aprilie 2025

La 19 ianuarie 2022, Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO) a devenit Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA). Toate trimerile la EASO, la produsele și organismele EASO trebuie înțelese ca trimeri la EUAA.

Declinarea responsabilității

Acest ghid a fost elaborat fără a aduce atingere principiului potrivit căruia doar Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate da o interpretare cu valoare de autoritate a dreptului UE.

Decizia de a acorda sau de a refuza protecția internațională nu trebuie să se întemeieze niciodată pe rezultatele eforturilor de regăsire a familiei depuse de autoritățile UE

Manuscris finalizat în aprilie 2025.

A doua ediție

Nici Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA) și nici orice alte persoane care acționează în numele EUAA nu sunt responsabile pentru modul în care ar putea fi utilizate informațiile oferite în continuare.

Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2026

Print ISBN 978-92-9418-261-6 doi:10.2847/9995046 BZ-01-25-003-RO-C

PDF ISBN 978-92-9418-260-9 doi:10.2847/6987045 BZ-01-25-003-RO-N

© Agenția Uniunii Europene pentru Azil (EUAA), 2026

Reproducerea textului este autorizată cu condiția menționării sursei.

Pentru orice utilizare sau reproducere a unor elemente care nu sunt deținute de EUAA, este posibil să fie necesară solicitarea permisiunii direct de la titularii drepturilor respective. EUAA nu deține drepturile de autor asupra următoarelor elemente:

- Ilustrația copertei lolloj © AdobeStock, 2024
- Pagina 69: ilustrație, Imsuniyah © Adobe Stock
- Pagina 70: ilustrație, ศิริธัญญา ตันสกุล © Adobe Stock
- Pagina 71: ilustrație, neatlynatly © Adobe Stock; ilustrație, Bendix © Adobe Stock

Despre ghid

De ce a fost creat acest ghid? Misiunea Agenției Uniunii Europene pentru Azil (EUA) este de a facilita și sprijini activitățile statelor membre ale UE și ale țărilor asociate spațiului Schengen (țările UE+) ⁽¹⁾ în ceea ce privește punerea în aplicare a sistemului european comun de azil (SECA). În conformitate cu obiectivul său general de a promova o punere în aplicare corectă și eficientă a SECA și de a facilita convergența, EUA elaborează standarde și indicatori operaționali comuni, orientări și instrumente practice.

Instrumentele juridice care formează SECA stabilesc obligația statelor membre ale Uniunii Europene de a localiza membrii de familie ai adulților și ai copiilor neînsoțiți care solicită protecție internațională. Odată cu intrarea în vigoare a Pactului privind migrația și azilul ⁽²⁾, EUA este mandată să-și revizuiască și să-și alinieze standardele operaționale, indicatorii, ghidurile și protocoalele de formare la SECA. Articolul 22 din Regulamentul (UE) 2024/1351 (Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației) ⁽³⁾ subliniază în mod specific responsabilitatea EUA de a elabora modele și orientări pentru regăsirea familiei, care sunt esențiale pentru aplicarea eficientă a criteriilor legate de familie în cadrul mecanismului de determinare a responsabilității.

Pentru a sprijini țările UE+ în îndeplinirea obligațiilor lor de a iniția regăsirea familiei, ghidul practic din 2016 al EUA privind regăsirea familiei ⁽⁴⁾ a fost actualizat pentru a asigura alinierea la noul cadru juridic și pentru a-i crește eficacitatea în facilitarea eforturilor precise și prompte de reîntregire a familiei în cadrul procesului de azil.

[Partea I](#) a acestui ghid oferă o abordare cuprinzătoare a regăsirii familiei solicitanților de protecție internațională, axându-se pe procesele implicate în restabilirea legăturilor între membrii de familie separați. Se referă la acțiunile de regăsire a familiei care trebuie efectuate în țările UE+ și în țările terțe.

[Partea a II-a](#) a acestui ghid constituie o resursă valoroasă pentru practicienii care se ocupă de localizarea sau identificarea membrilor familiei în contextul determinării responsabilității pentru examinarea unei cereri de protecție internațională. Prin sprijinirea autorităților în stabilirea unor proceduri adecvate, identificarea resurselor necesare și planificarea procesului, ghidul poate contribui la stabilirea priorităților și la detectarea timpurie a potențialelor cazuri de familie. În final, poate contribui la îmbunătățirea procedurilor de reîntregire a familiei în țările UE+. Deși ghidul prezintă aspectele esențiale ale regăsirii familiei din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației, acesta nu intră în detaliile procesului decizional.

⁽¹⁾ Cele 27 de state membre ale Uniunii Europene plus Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția.

⁽²⁾ Comisia Europeană, Direcția Generală Migrație și Afaceri Interne, „Pactul privind migrația și azilul”, site-ul Comisiei Europene, 21 mai 2024, accesat la 17 ianuarie 2025, https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/pact-migration-and-asylum_en.

⁽³⁾ [Regulamentul \(UE\) 2024/1351](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației, de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1060 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 (JO L, 2024/1351, 22.5.2024).

⁽⁴⁾ EASO, [Practical Guide on Family Tracing](#) (Ghid practic privind regăsirea familiei), martie 2016.

Cum a fost elaborat acest ghid? [Partea I](#) a fost creată de experți din întreaga UE și a beneficiat de contribuții importante din partea Comisiei Europene, a Întotului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați și a Fondului Națiunilor Unite pentru Copii (UNICEF). Elaborarea ghidului a fost facilitată și coordonată de EUAA. Înainte de finalizare, ghidul a făcut obiectul unei consultări cu toate țările UE+ prin intermediul Rețelei de experți în materie de vulnerabilitate a EUAA. EUAA dorește să adreseze mulțumiri membrilor grupului de lucru care au revizuit și susținut redactarea acestui ghid: Kristina Korsch (Germania), Loraine Buhagiar Bartolo (Malta), Evita Armouti [Biroul UE al Crucii Roșii ⁽⁵⁾] și organizația de îngrijire a tinerilor Nidos ⁽⁶⁾.

[Partea a II-a](#) a fost redactată de EUAA împreună cu un grup de lucru format din experți din unitățile Dublin din întreaga Europă, în special Vicky Fotou (Grecia), Kristina Korsch (Germania), Franc Kumer (Slovenia), Jan-Jouke Mulder (Țările de Jos), Matteo Tedde (Italia) și Arune Wallin (Suedia). Organizațiile implicate în localizarea familiilor au fost, de asemenea, contactate pentru a contribui în cadrul grupului de referință, inclusiv Biroul UE al Crucii Roșii și Safe Passage, precum și Întotul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați ⁽⁷⁾. Comisia Europeană a avut, de asemenea, contribuții inițiale și a participat la consultări. EUAA a facilitat și a coordonat elaborarea ghidului. Înainte de finalizare, documentul a fost transmis tuturor țărilor UE+ prin intermediul Rețelei Dublin a EUAA. Ghidul a fost adoptat de către Consiliul de administrație al EUAA în aprilie 2025.

Cui se adresează acest ghid? Acest ghid se adresează în primul rând membrilor personalului care lucrează în cazuri de regăsire sau de reîntregire a familiei, responsabililor cu protecția copilului, tutorilor ⁽⁸⁾, practicienilor în domeniul azilului, intervievatorilor și factorilor de decizie. Se adresează, de asemenea, responsabililor cu strategia politică, managerilor și consilierilor superiori pentru a-i sprijini în conceperea fluxurilor de lucru și îmbunătățirea proceselor interne. În plus, acest ghid se adresează personalului care ar putea fi în măsură să identifice potențiale cazuri de reîntregire a familiei, cum ar fi funcționarii de prim contact, personalul implicat în screening, personalul care se ocupă de înregistrare, poliția de imigrări și responsabilii cu primirea. În plus, acest instrument le este util responsabililor cu calitatea, precum și altor persoane care lucrează sau care sunt implicate în domeniul protecției internaționale în contextul UE. Ofițerii de decizie din cadrul unităților responsabile în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației și consilierii juridici fac, de asemenea, parte din publicul țintă al acestui ghid.

Cum se utilizează acest ghid? Acesta este un document de referință pentru profesioniștii care lucrează în domeniul regăsirii familiei.

[Partea I](#) conține îndrumări cuprinzătoare, abordând localizarea familiilor atât în țările UE+, cât și în țările terțe. Este structurată în 3 capitole care acoperă cadrul juridic, procesul de regăsire a familiei în termeni practici și o prezentare generală a bunelor practici și a metodelor aplicate. Ghidul trebuie coroborat cu partea a II-a.

⁽⁵⁾ Rețineți că ghidul final nu reflectă neapărat poziția Biroului UE al Crucii Roșii și a membrilor săi.

⁽⁶⁾ Nidos, *Nidos and Europe* (Nidos și Europa), site-ul Nidos in Europe, fără dată, accesat la 4 noiembrie 2024, <https://nidosineurope.eu/>.

⁽⁷⁾ De reținut că forma finală a ghidului nu reflectă neapărat poziția UNHCR.

⁽⁸⁾ Legislația UE utilizează atât termenul „tutore”, cât și pe cel de „reprezentant” pentru a descrie persoana desemnată să-i asiste și să-i sprijine pe copiii neînsoțiți sau pe acei copii ai căror părinți nu-și pot exercita drepturile părintești. Termenii sunt adesea utilizați alternativ. Indiferent de terminologie, sensul urmărit rămâne același. Pentru mai multe detalii, consultați caseta dedicată terminologiei.

Partea a II-a constă într-o introducere generală privind reîntregirea familiei în conformitate cu Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației, inclusiv definițiile esențiale. Etapele descrise reprezintă fluxul general al activităților de localizare a membrilor familiei în contextul determinării responsabilității. Cu toate acestea, se recunoaște că ar putea exista diferențe referitoare la modul în care procedura este organizată în fiecare țară UE+. Anexele și tabelele au scopul de a facilita cooperarea practică între părțile interesate implicate. Documentul include casete cu bune practici, liste de verificare și evidențierea informațiilor-cheie. Aceasta trebuie coroborată cu partea I.

Modelele de localizare a membrilor familiei ⁽⁹⁾ completează utilizarea ghidului.

Cum se raportează acest ghid la legislația și practicile naționale? Acesta este un instrument de convergență benevolă al cărui scop este de a promova armonizarea practicilor țărilor UE+ în materie de regăsire a familiei. Nu are caracter juridic obligatoriu. Reflectă standardele convenite de comun acord și nu constituie o interpretare juridică a dispozițiilor legale sau a unei hotărâri judecătorești. Ghidul oferă soluții practice pentru punerea în aplicare a dispozițiilor referitoare la familie din legislație și propune modalități de organizare a fluxului de lucru. De asemenea, evidențiază bunele practici care ar putea contribui la atenuarea anumitor provocări.

Cum se raportează ghidul la alte instrumente ale EUAA? Această a doua ediție este aplicabilă numai începând cu 1 iulie 2026. Înainte de această dată și pentru orice cereri de protecție internațională depuse înainte de această dată, ghidul aplicabil este EASO, *Practical Guide on Family Tracing* (Ghid practic privind regăsirea familiei), martie 2016. Acest ghid trebuie folosit împreună cu alte ghiduri și instrumente practice disponibile. Toate instrumentele practice ale EUAA sunt disponibile public online pe site-ul EUAA: <https://euaa.europa.eu/practical-tools-and-guides>.

Ghidurile practice, instrumentele și analizele judiciare ale EUAA la care se referă acest ghid practic vor fi actualizate treptat în perioada 2025-2027. Actualizările vor alinia aceste publicații cu instrumentele legislative ale Pactului privind migrația și azilul. Odată publicate, publicațiile actualizate vor fi, de asemenea, disponibile online pe paginile web ale EUAA, enumerate direct mai sus.

⁽⁹⁾ Consultați documentele EUAA *Family Tracing Form – Adult* (Formular pentru regăsirea familiei – adult, 2025 și *Family Tracing Form – Child* (Formular pentru regăsirea familiei – copil), 2025.

Cuprins

Lista abrevierilor	8
Terminologie.....	10
Membru al familiei	14
1. Asigurarea unității familiei și a drepturilor copilului	18
1.1. Regăsirea familiei – cadre juridice.....	18
1.1.1. Cadrul juridic internațional	18
1.1.2. Cadrele juridice ale UE și regăsirea familiei	20
1.1.3. Reforma sistemului european comun de azil: Pactul privind migrația și azilul.....	20
1.1.4. Obligații privind regăsirea familiei.....	21
1.2. Scopul regăsirii familiei.....	26
1.3. Actori importanți în procesele de localizare a membrilor familiei	29
2. Principii și garanții procedurale.....	34
2.1. Accent pe interesul superior al copilului.....	34
2.2. Garanții procedurale.....	39
2.2.1. Siguranță	39
2.2.2. Numirea tutorelui	40
2.2.3. Informații furnizate în mod adecvat.....	42
2.2.4. Confidențialitatea.....	44
2.2.5. Protecția datelor.....	45
2.2.6. Verificarea legăturilor de familie	45
2.2.7. O cale de atac efectivă.....	47
2.2.8. Colaborarea între autorități și organizații	47
3. Procedura privind regăsirea familiei.....	49
3.1. Înainte de localizarea membrilor familiei	51
3.2. Efectuarea localizării membrilor familiei.....	53
3.2.1. Regăsirea familiei pe teritoriul UE+	53
3.2.2. Localizarea membrilor familiei în țara de origine sau într-o țară terță	54
3.3. Rezultatul localizării membrilor familiei	56

3.4. Sprijin și monitorizare după regăsirea familiei	58
3.4.1. Acțiuni ulterioare	62
Gestionarea riscurilor pe parcursul căutării familiei.....	67
4. Bune practici și metode de localizare a membrilor familiei	70
4.1. Bune practici pentru activitățile de localizare a membrilor familiei	70
4.2. Instrumente tehnice pentru localizarea membrilor familiei.....	71
4.3. Prezentare generală a metodelor utilizate	75
Anexa I. Cadrul juridic – accent pe drepturile copilului	80

Lista abrevierilor

Abreviere	Definiție
AMMR	Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației – Regulamentul (UE) 2024/1351 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației, de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1060 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 (Regulamentul Dublin III)
Carta	Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene
CDC	Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului
CICR	Comitetul Internațional al Crucii Roșii
CJUE	Curtea de Justiție a Uniunii Europene
Convenția privind statutul refugiaților	Convenția din 1951 privind statutul refugiaților și Protocolul din 1967 la aceasta (denumită „Convenția de la Geneva” în legislația UE în materie de azil și de către CJUE)
DCP - Directiva privind condițiile de primire (2024)	Directiva (UE) 2024/1346 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională
Directiva privind reîntregirea familiei	Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei
DIU	Drept internațional umanitar
EIS	evaluarea interesului superior
EUAA	Agencia Uniunii Europene pentru Azil
OHCHR	Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului
ONG(uri)	organizație neguvernamentală (organizații neguvernamentale)
Regulamentul Dublin III	Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare)

Abreviere	Definiție
Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale	Regulamentul (UE) 2024/1347 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului
Regulamentul privind procedura de screening	Regulamentul (UE) 2024/1356 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de introducere a screeningului resortisanților țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817
RFL	Rețeaua de restabilire a legăturilor de familie a Mișcării Internaționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie
RPA	Regulamentul privind procedura de azil – Regulamentul (UE) 2024/1348 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE
SECA	Sistemul european comun de azil
State membre	statele membre ale Uniunii Europene
Țările UE+	Statele membre ale Uniunii Europene și țările asociate spațiului Schengen (Islanda, Liechtenstein, Norvegia și Elveția)
UE	Uniunea Europeană
UNHCR	Înaltul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați
Unitate responsabilă în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației	Autoritatea („unitatea”) țării UE+ responsabilă de desfășurarea procedurii de determinare a țării UE+ responsabile de examinarea unei cereri de protecție internațională în conformitate cu articolul 52 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației

Terminologie

Mai jos sunt definiți principalii termeni utilizați în acest ghid în ceea ce privește regăsirea familiei.

Formularea cererii

Accesul la procedura comună de azil trebuie să se bazeze pe o abordare în trei etape, constând în prezentarea, înregistrarea și depunerea unei cereri. Depunerea unei cereri este primul pas care declanșează aplicarea [Regulamentului (UE) 2024/1348 (RPA) ⁽¹⁰⁾]. Se consideră că un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid a depus o cerere în momentul în care și-a exprimat dorința de a primi protecție internațională din partea unui stat membru. În cazul în care cererea este primită de o autoritate care nu este responsabilă cu înregistrarea cererilor, statele membre trebuie, în conformitate cu procedurile și organizarea lor interne, să aplice [RPA] astfel încât să se poată asigura accesul efectiv la procedură. Ar trebui să fie posibil ca dorința de a primi protecție internațională din partea unui stat membru să fie exprimată sub orice formă, solicitantul netrebuind neapărat să utilizeze cuvinte specifice precum „protecție internațională”, „azil” sau „protecție subsidiară”. Elementul definitoriu ar trebui să fie faptul că resortisantul țării terțe sau apatridul își exprimă teama de persecuție sau de vătămări grave la întoarcerea în țara sa de origine ori, în cazul unui apatrid, în țara în care își avea anterior reședința obișnuită. În cazul în care există îndoieli dacă o anumită declarație poate fi interpretată ca o cerere de protecție internațională, resortisantul țării terțe sau apatridul trebuie întrebat explicit dacă dorește să primească protecție internațională. ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁰⁾ [Regulamentul \(UE\) 2024/1348](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune și de abrogare a Directivei 2013/32/UE (JO L 2024/1348, 22.5.2024).

⁽¹¹⁾ Considerentul (27) din RPA.

Înregistrarea unei cereri

O cerere se înregistrează de îndată ce este prezentată. În această etapă, autoritățile competente responsabile cu înregistrarea cererilor sau experții trimiși de [EUAA] pentru a le acorda asistență la îndeplinirea acestei sarcini trebuie să înregistreze cererea împreună cu datele personale ale solicitantului. Autoritățile respective sau experții respectivi trebuie să informeze solicitantul cu privire la drepturile și obligațiile sale, precum și la consecințele pentru solicitant în caz de nerespectare a obligațiilor în cauză. Organizațiile care colaborează cu autoritățile competente și care le acordă asistență trebuie să fie, de asemenea, în măsură să furnizeze respectivele informații. Solicitantului trebuie să i se furnizeze un document care să indice că cererea a fost prezentată și înregistrată. Termenul de depunere a unei cereri începe să curgă din momentul în care cererea este înregistrată ⁽¹²⁾.

Notă: termenul pentru determinarea responsabilității în cauzele de familie începe să curgă din momentul înregistrării.

Depunerea unei cereri

Depunerea cererii este actul care oficializează cererea de protecție internațională. Solicitantul trebuie să primească informațiile necesare cu privire la modul și la locul în care își poate depune cererea și acestuia trebuie să i se dea posibilitatea efectivă de a face acest lucru. În această etapă, solicitantul are obligația de a prezenta în cel mai scurt timp toate elementele și documentele de care dispune și care sunt necesare pentru a motiva și completa cererea, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel în acest regulament. Termenul pentru procedura administrativă începe să curgă din momentul în care este depusă cererea. La scurt timp după depunerea cererii, solicitantului trebuie să i se elibereze un document care să indice statutul său de solicitant ⁽¹³⁾.

Copil/minor

Orice persoană sub vârsta de 18 ani. Cuvintele „copil” și „minor” sunt considerate sinonime și ambii termeni sunt utilizați în prezenta publicație. Termenul preferat de EUAA este „copil”, însă termenul „minor” este ales atunci când este utilizat în mod explicit într-o dispoziție legală sau într-un articol specific (de exemplu, dispozițiile din *acquis*-ul UE în domeniul azilului).

⁽¹²⁾ Considerentul (28) din RPA.

⁽¹³⁾ Considerentul (29) din RPA.

Neînsoțit ⁽¹⁴⁾	Un copil/minor care sosește pe teritoriul unei țări UE+ fără a fi însoțit de un adult responsabil pentru el în temeiul dreptului sau al practicii statului în cauză și atât timp cât respectivul minor nu este efectiv în întreținerea unei astfel de persoane/unui astfel de adult. Definiția termenului include un copil/minor care este lăsat neînsoțit după ce a intrat pe teritoriul unei țări UE+ ⁽¹⁵⁾ .
Copil separat	Un copil care a fost separat de ambii părinți sau de persoana care îl avea în îngrijire legal sau de fapt, dar nu neapărat de alte rude. Această categorie poate include copiii însoțiți de alți membri adulți ai familiei ⁽¹⁶⁾ .
Persoană dispărută	Deși în dreptul internațional nu există o definiție juridică a unei persoane dispărute, Comitetul Internațional al Crucii Roșii (CICR) înțelege prin persoane dispărute persoanele despre care familiile lor nu au nicio veste și/sau care, pe baza unor informații fiabile, au fost date dispărute ca urmare a unui conflict armat – internațional sau intern – sau a altor situații de violență ori a oricărei alte situații care ar putea necesita acțiunea unei autorități competente a statului. Această definiție include persoanele dispărute în contextul migrației. În plus, definiția nu presupune că persoana este moartă. La celălalt capăt al spectrului, o persoană nu mai este considerată dispărută atunci când familia a primit informații suficiente, fiabile și credibile cu privire la soarta acestuia și locul în care se află.

⁽¹⁴⁾ Sinonim cu „minor neînsoțit”.

⁽¹⁵⁾ Articolul 3 punctul 7 din RPA; articolul 2 punctul 11 din [Regulamentul \(UE\) 2024/1356](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de introducere a screeningului resortisanților țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817 (JO L, 2024/1356, 22.5.2024) (Regulamentul privind procedura de screening); articolul 2 punctul 5 din [Directiva \(UE\) 2024/1346](#) a Parlamentului European și a Consiliului din 14 mai 2024 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L, 2024/1346, 22.5.2024) [Directiva privind condițiile de primire (2024)]; articolul 3 punctul 11 din [Regulamentul \(UE\) 2024/1347](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L, 2024/1347, 22.5.2024) [Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale (2024)]; articolul 2 punctul 11 din [Regulamentul \(UE\) 2024/1351](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind gestionarea azilului și migrației, de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1060 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 (JO L, 2024/1351, 22.5.2024) (Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației).

⁽¹⁶⁾ Înalțul Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați (UNHCR), Fondul Națiunilor Unite pentru Copii (UNICEF), [Safe & Sound: What States can do to ensure respect for the best interests of unaccompanied and separated children in Europe](#) (În siguranță și sănătoși: Ce pot face statele pentru a asigura respectarea interesului superior al copiilor neînsoțiți și separați în Europa), octombrie 2014, p. 22.

**Tutore ⁽¹⁷⁾/
reprezentant ⁽¹⁸⁾**

În prezentul ghid, în conformitate cu cadrul legislativ, termenii „reprezentant” și „tutore” sunt utilizați alternativ. Ambii se referă la o persoană independentă responsabilă de protejarea interesului superior și a bunăstării generale a copilului.

[O] persoană sau o organizație desemnată de organismele competente pentru a acorda asistență și a reprezenta minorul neînsoțit în cadrul procedurilor prevăzute în [Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației] în vederea asigurării interesului superior al copilului și, dacă este necesar, a exercitării capacității juridice în numele minorului ⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁷⁾ În conformitate cu articolul 3 punctul 18 din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale:

„tutore” înseamnă o persoană fizică sau o organizație, inclusiv un organism public desemnat de autoritățile competente pentru a acorda asistență, a reprezenta și a acționa în numele unui minor neînsoțit, după caz, pentru a se asigura că minorul neînsoțit poate beneficia de drepturi și poate respecta obligațiile prevăzute în prezentul regulament, protejând, în același timp, interesul superior și bunăstarea generală a acestuia.

În practică, tutorele a fost adesea asimilat cu figura reprezentantului sau a lucrătorului social.

⁽¹⁸⁾ Termenul „reprezentant” este utilizat în Directiva privind condițiile de primire (2024), RPA, Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației, Regulamentul privind procedura de screening și, respectiv, Regulamentul Eurodac III. Considerentul (25) din Regulamentul privind procedura de screening prevede:

Un reprezentant trebuie să fie desemnat pentru a reprezenta și asista minorul neînsoțit în timpul screeningului sau, dacă nu este desemnat un reprezentant, trebuie desemnată o persoană cu pregătirea necesară pentru a proteja interesul superior și bunăstarea generală a minorului.

Articolul 13 din Regulamentul privind procedura de screening precizează în continuare: „Reprezentantul are competențele și cunoștințele de specialitate necesare, inclusiv în ceea ce privește tratamentul și nevoile specifice ale minorilor.” Mențiuni similare apar la articolul 23 din RPA și la articolul 2 punctul 13 din Directiva privind condițiile de primire (DCP) (2024):

„reprezentant” înseamnă o persoană fizică sau o organizație, inclusiv o autoritate publică, numită de autoritățile competente, care are competențele și aptitudinile necesare, inclusiv în ceea ce privește tratamentul și nevoile specifice ale minorilor, să reprezinte, să asiste și să acționeze în numele unui minor neînsoțit, după caz, pentru a proteja interesul superior și bunăstarea generală a unui astfel de minor neînsoțit [...].

Articolul 2 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației definește reprezentantul ca fiind: *o persoană sau o organizație desemnată de organismele competente pentru a acorda asistență și a reprezenta minorul neînsoțit în cadrul procedurilor prevăzute în prezentul regulament în vederea asigurării interesului superior al copilului și, dacă este necesar, a exercitării capacității juridice în numele minorului[.]*

Termenul „tutore” este utilizat în contextul Regulamentului privind condițiile de obținere a protecției internaționale (vezi nota de subsol nr. 17). În conformitate cu definițiile respective, aceștia vor avea același rol, dar sarcini diferite. Cu toate acestea, pentru a asigura continuitatea reprezentării minorului neînsoțit, tutorele în contextul Regulamentului privind condițiile de obținere a protecției internaționale poate fi aceeași persoană ca reprezentantul desemnat în contextul DCP (2024) și al RPA.

⁽¹⁹⁾ Articolul 2 punctul 12 și articolul 23 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

Acquis-ul UE în materie de azil

Acesta constă în următorul set de instrumente juridice ale UE: Directiva 2001/55/CE a Consiliului ⁽²⁰⁾, Directiva privind condițiile de primire (2024), Regulamentului privind condițiile de obținere a protecției internaționale, RPA, Regulamentul (UE) 2024/1350 ⁽²¹⁾, Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației, Regulamentul privind procedura de screening, Regulamentul (UE) 2024/1349 ⁽²²⁾, Regulamentul (UE) 2024/1358 (Regulamentul Eurodac III) ⁽²³⁾ și Regulamentul (UE) 2024/1359 ⁽²⁴⁾.

Regăsirea/căutarea/localizarea familiei

Căutarea membrilor familiei (inclusiv a rudelor sau a persoanelor care i-au avut în îngrijire, în cazul copiilor neînsoțiți sau al copiilor separați) cu intenția de a restabili legăturile de familie și de a reîntregi familia atunci când este în interesul superior al copilului. În acest ghid, termenii „regăsirea/căutarea/localizarea familiei” și „identificarea membrilor familiei” sunt utilizați alternativ.

Membru al familiei

Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației ⁽²⁵⁾ și Directiva privind condițiile de primire ⁽²⁶⁾ oferă definiții specifice ale membrilor de familie, care sunt esențiale în scopuri juridice și administrative. Înțelegerea acestor definiții ajută la alinierea eforturilor de sprijin și reîntregire în cadrul de reglementare.

În conformitate cu Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației, solicitanții se pot reuni cu un „membru de familie” care este prezent în mod legal într-o altă țară UE+, indiferent dacă familia s-a format în țara de origine sau în afara țării de origine, atât timp cât s-a format înainte de sosirea lor pe teritoriul țării UE+. În cazul unui copil neînsoțit, interesul superior al copilului trebuie întotdeauna luat în considerare într-un caz potențial de reîntregire a familiei. Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației definește diferenții membri ai familiei conform explicațiilor de mai jos.

⁽²⁰⁾ [Directiva 2001/55/CE a Consiliului](#) din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflus masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri (JO L 212, 7.8.2001).

⁽²¹⁾ [Regulamentul \(UE\) 2024/1350 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de instituire a cadrului de relocare și de admisie umanitară al Uniunii și de modificare a Regulamentului \(UE\) 2021/1147](#) (JO L, 2024/1350, 22.5.2024).

⁽²²⁾ [Regulamentul \(UE\) 2024/1349](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 de instituire a procedurii de returnare la frontieră și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1148 (JO L, 2024/1349, 22.5.2024).

⁽²³⁾ [Regulamentul \(UE\) 2024/1358](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea datelor biometrice în scopul aplicării eficace a Regulamentelor (UE) 2024/1351 și (UE) 2024/1350 ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Directivei 2001/55/CE a Consiliului și al identificării resortisanților din țări terțe și a apatrizilor în situație de ședere ilegală și privind cererile de comparare cu datele Eurodac prezentate de autoritățile de aplicare a legii din statele membre și de Europol cu scopul de a asigura respectarea legii, de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/818 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

⁽²⁴⁾ [Regulamentul \(UE\) 2024/1359](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 14 mai 2024 privind abordarea situațiilor de criză și de forță majoră în domeniul migrației și azilului și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1147 (JO L, 2024/1359, 22.5.2024).

⁽²⁵⁾ Articolul 2 punctul 8 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

⁽²⁶⁾ Articolul 2 punctul 3 din Directiva privind condițiile de primire (2024).

Soție, soț sau partener (parteneră)	Soțul/soția solicitantului sau partenerul său/partenera sa necăsătorit(ă) cu care se află într-o relație stabilă, „atunci când dreptul sau practica statului membru în cauză le rezervă cuplurilor necăsătorite un tratament comparabil cu cel rezervat cuplurilor căsătorite, în temeiul dreptului său privind resortisanții țărilor terțe” [articolul 2 punctul 8 litera (a) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației].
Copilul minor al cuplurilor menționate anterior	Copilul (necăsătorit) al cuplurilor căsătorite sau necăsătorite sau al solicitantului, „indiferent dacă respectivul copil este născut din căsătorie sau în afara căsătoriei ori este adoptat, astfel cum sunt definite aceste noțiuni în dreptul intern” [articolul 2 punctul 8 litera (b) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației].
Tatăl, mama sau alt adult responsabil de copil	În cazul în care solicitantul sau beneficiarul de protecție internațională este un copil și acesta este necăsătorit (necăsătorită), tatăl, mama sau alt adult responsabil de copil, „fie în temeiul legii, fie în temeiul practicii din statul membru în care este prezent adultul” sau „în care este prezent beneficiarul” [articolul 2 punctul 8 litera (c) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației].
Rudă	O rudă nu este un membru apropiat al familiei, ci o persoană cu care un copil neînsoțit poate avea o legătură și cu care copilul poate fi reunit dacă acest lucru este în interesul superior al copilului. Articolul 2 punctul 9 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației definește termenul drept „sora sau fratele mamei sau tatălui solicitantului, aflați la vârstă adultă, ori bunicul sau bunica solicitantului care sunt prezenți pe teritoriul unui stat membru, indiferent dacă solicitantul este născut din căsătorie sau în afara căsătoriei ori este adoptat, astfel cum sunt definite aceste noțiuni în dreptul intern”.
Frate/soră	Termenul nu este definit în Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației. Țările UE+ pot avea propriile definiții în legislația națională. Un copil neînsoțit poate fi reunit cu un frate sau cu o soră în alt stat membru dacă acest lucru este în interesul superior al copilului. De obicei, frate sau soră este considerat(ă) fratele sau sora care are cel puțin un părinte comun cu persoana în cauză.
Relația de dependență	Relația de dependență este un criteriu de responsabilitate obligatoriu în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației ⁽²⁷⁾ . O relație de dependență există atunci când solicitantul depinde de asistența copilului, fratelui/surorii sau a părintelui său care locuiește legal într-un stat membru sau atunci când copilul, fratele/sora sau părintele solicitantului este prezent(ă) legal într-un stat membru și depinde de solicitant. Dependența poate apărea ca urmare a unei sarcini, îngrijirea unui copil nou-născut, a unei boli psihice sau fizice grave, a unui handicap grav, a unei traume psihologice grave sau a vârstei înaintate.

⁽²⁷⁾ Articolul 34 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

Principii și practici privind regăsirea familiei în țările EU+ și în țările terțe

PARTEA

GHID PRACTIC PRIVIND REGĂSIREA FAMILIEI
EDIȚIA A 2-A

Partea I – Principii și practici privind regăsirea familiei în țările EU+ și în țările terțe

Aprilie 2025

1. Asigurarea unității familiei și a drepturilor copilului

În contextul migrației, separarea familiilor poate avea loc în diferite circumstanțe, inclusiv înainte de a părăsi o țară, în timpul deplasărilor în vederea migrației sau după sosirea în țara de destinație. Această separare poate exista și în cazul copiilor neînsoțiți care solicită protecție internațională și al persoanelor vulnerabile. Această secțiune analizează necesitatea regăsirii familiei și rolul acesteia în protejarea drepturilor solicitanților de protecție internațională, acordându-se o atenție deosebită copiilor neînsoțiți și adulților dependenți ⁽²⁸⁾.

1.1. Regăsirea familiei – cadre juridice

1.1.1. Cadrul juridic internațional

Regăsirea familiei este esențială datorită obligației țărilor UE+ de a respecta dreptul la viața de familie și de a menține unitatea familiei, astfel cum se prevede în legislația UE. Aceste obligații sunt bine stabilite de cadrele internaționale, inclusiv de dreptul internațional umanitar (DIU) ⁽²⁹⁾ și de legislația internațională a drepturilor omului ⁽³⁰⁾. Atunci când se efectuează localizarea familiei copiilor neînsoțiți sau separați, este esențial să se garanteze că statele membre și țările asociate spațiului Schengen (țările UE+) acordă prioritate dreptului copilului la viața de familie și la unitatea familiei. Această obligație decurge din instrumente juridice esențiale, cum ar fi Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului (CDC) ⁽³¹⁾, care impune statelor să respecte dreptul copilului de a menține contactul direct cu familia sa, cu excepția cazului în care acest lucru este contrar interesului său superior.

În temeiul dreptului internațional umanitar și al legislației internaționale a drepturilor omului, statele au trei obligații generale referitoare la persoanele dispărute și la familiile acestora.

- Să prevină dispariția persoanelor, inclusiv ca urmare a disparițiilor forțate. Aceasta include, de exemplu, obligațiile legate de prevenirea separării familiilor și de asigurarea contactului între persoanele luate în custodie publică și familiile acestora.
- Să clarifice locul în care se află persoanele dispărute și soarta lor, luând toate măsurile posibile pentru a găsi persoanele date dispărute, de exemplu, și furnizând familiilor acestora orice informații despre soarta lor.
- Să ancheteze și să urmărească penal crimele internaționale, inclusiv crimele de război în temeiul dreptului internațional umanitar, inclusiv pe cele care au ca rezultat dispariția persoanelor. De exemplu, statele trebuie să ia măsurile adecvate pentru a investiga

⁽²⁸⁾ În sensul unei relații de dependență astfel cum este detaliată la articolul 34 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

⁽²⁹⁾ Comitetul Internațional al Crucii Roșii, [What is international humanitarian law?](#) (Ce reprezintă dreptul umanitar internațional?), martie 2022.

⁽³⁰⁾ Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR), *The Core International Human Rights Instruments and their monitoring bodies* (Principalele instrumente internaționale privind drepturile omului și organismele de monitorizare ale acestora), site-ul OHCHR, accesat la 4 noiembrie 2024, <https://www.ohchr.org/en/core-international-human-rights-instruments-and-their-monitoring-bodies>.

⁽³¹⁾ Articolul 9 alineatul (1), Adunarea Generală a ONU, [Convention on the Rights of the Child](#) (Convenția cu privire la drepturile copilului), 20 noiembrie 1989, Organizația Națiunilor Unite, seria Tratat, vol. 1577, p. 3.

actele de dispariție forțată și a-i aduce pe cei responsabili în fața justiției și pentru a informa familiile cu privire la evoluția acestor procese.

Tratatele privind drepturile omului nu conțin niciun fel de dispoziții detaliate referitoare în mod specific la persoanele dispărute și la familiile acestora (cu excepția dispariției forțate). Totuși, mai multe dispoziții cuprinse în aceste tratate au fost interpretate de către organismele ONU de monitorizare a tratatelor ⁽³²⁾ și de către instanțele regionale ca dând naștere unor angajamente ale statului relevante pentru persoanele dispărute.

În conformitate cu legislația internațională privind drepturile omului, statele pot fi trase la răspundere pentru încălcarea dreptului la viață sau a dreptului la viață privată și de familie. De asemenea, pot fi trase la răspundere pentru încălcarea interdicției privind tortura, tratamentele sau pedepsele crude, inumane sau degradante sau dispariția forțată. Prin urmare, statele trebuie să depună toate eforturile pentru a preveni dispariția persoanelor, pentru a clarifica soarta lor și locul în care se află atunci când dispar și pentru a face față consecințelor unor astfel de evenimente, inclusiv pentru a sprijini identificarea cadavrelor și a rămășițelor. În plus, necesitatea de a localiza familiile este, de asemenea, legată de imperativul umanitar de a atenua suferința umană. Separarea familiilor poate avea un impact grav asupra bunăstării și a stării psihologice și fizice a persoanelor în cauză. De asemenea, poate fi o sursă de riscuri suplimentare, în special pentru persoanele cu nevoi speciale de protecție (de exemplu, copii, persoane în vârstă, persoane cu handicap sau cu probleme de sănătate etc.).

Organizațiile internaționale și experții din mediul academic au subliniat impactul psihologic asupra familiilor care așteaptă vești despre cei dragi dispăruți. Mulți se confruntă cu „pierdere ambiguă”, o stare de incertitudine care poate avea consecințe psihologice și sociale profunde, putând duce la afecțiuni precum depresia, alcoolismul sau alte boli. Această chestiune trebuie să fie recunoscută ca o problemă semnificativă de sănătate publică ⁽³³⁾.

În plus, în temeiul dreptului internațional umanitar, în special al Convențiilor de la Geneva ⁽³⁴⁾, părțile au mai multe obligații principale.

Prevenirea dispariției persoanelor: trebuie luate măsuri pentru a preveni dispariția persoanelor, inclusiv menținerea unității familiei și facilitarea comunicării.

Obligația de a clarifica soarta acestora și locul unde se află: statele trebuie să furnizeze familiilor lor informații cu privire la soarta persoanelor dispărute și locul unde se află acestea.

Investigarea și răspunderea: crimele de război, inclusiv disparițiile forțate, trebuie să fie investigate și urmărite penal.

⁽³²⁾ Adunarea Generală a ONU, [International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance](#) (Convenția internațională pentru protecția tuturor persoanelor împotriva disparițiilor forțate), A/72/280, 3 august 2017.

⁽³³⁾ CICR, [Missing persons and their families – Legal Factsheet](#) (Persoane dispărute și familiile acestora – Fișă cu informații juridice), decembrie 2023; D. Mazzarelli et al, [Ambiguous loss in the current migration crisis: A medico-legal, psychological, and psychiatric perspective](#), *Forensic Science International: Mind and Law* (Pierdere ambiguă în criza actuală a migrației: o perspectivă medico-legală, psihologică și psihiatrică), Volumul 2, 2021, 100064, ISSN 2666-3538.

⁽³⁴⁾ Convențiile de la Geneva și comentariile la acestea sunt detaliate pe site-ul CICR, accesat la 22 ianuarie 2025, <https://www.icrc.org/en/law-and-policy/geneva-conventions-and-their-commentaries>.

Acquis-ul UE în materie de azil este unul dintre domeniile în care acest angajament a fost consolidat, legislația pactului introducând garanții suplimentare pentru copiii neînsoțiți care au solicitat protecție internațională. Unul dintre domeniile care necesită o atenție deosebită și răspunsuri specifice este regăsirea familiei.

1.1.2. Cadrele juridice ale UE și regăsirea familiei

UE aderă la obligațiile internaționale privind drepturile copilului prin diverse instrumente juridice.

- **Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene** (Carta) ⁽³⁵⁾, în special articolul 24, protejează drepturile copiilor la protecție, îngrijire și unitate familială, afirmând că interesul superior al copilului trebuie să fie un considerent primordial în toate acțiunile care îi implică pe copii.
- Articolul 8 din **Convenția Europeană a Drepturilor Omului** ⁽³⁶⁾ consacră în continuare protecția vieții de familie.
- **Sistemul european comun de azil** (SECA) include reforme recente care evidențiază importanța regăsirii familiei, în special pentru minorii neînsoțiți. Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației solicită statelor membre să identifice și să localizeze membrii de familie ai solicitanților de protecție internațională.
- În contextul regăsirii familiei, UE subliniază câteva măsuri și drepturi esențiale. **Dreptul la identitate și la unitatea familiei** garantează persoanelor posibilitatea de a-și cunoaște familia și de a fi îngrijite de aceasta. **Dreptul la reîntregirea familiei** se axează pe facilitarea unor procese rapide și umane de reîntregire a familiilor, în special în cazurile care implică copii și minori neînsoțiți. **Interesul superior al copilului** trebuie să fie întotdeauna considerat primordial. În plus, **dreptul la informare și protecție** impune statelor să furnizeze informații cu privire la soarta persoanelor dispărute și să asigure protecția lor.

În conformitate cu aceste principii, statele membre trebuie să depună eforturi active și minuțioase pentru a localiza membrii familiei, asigurându-se că interesul superior al copilului este întotdeauna esențial în acest proces.

1.1.3. Reforma sistemului european comun de azil: Pactul privind migrația și azilul

Pactul privind migrația și azilul care reformează SECA a intrat în vigoare în iunie 2024 și va deveni aplicabil la 11 iunie 2026. Scopul pactului este de a stabili noi norme pentru gestionarea migrației și de a institui un sistem comun de azil în UE.

Actele legislative ale pactului se bazează pe patru piloni principali:

- menținerea securității frontierelor externe ale UE;

⁽³⁵⁾ Uniunea Europeană, [Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene](#), 26 octombrie 2012, 2012/C 326/02.

⁽³⁶⁾ Consiliul Europei, [European Convention on Human Rights as amended by Protocols Nos. 11, 14 and 15](#) (Convenția pentru apărarea drepturilor omului, astfel cum a fost modificată prin Protocoalele nr. 11, 14 și 15), ETS 5, 4 noiembrie 1950.

- asigurarea unor proceduri rapide și eficiente în cadrul UE+;
- instituirea unui sistem eficient de responsabilitate și solidaritate;
- integrarea migrației în parteneriatele internaționale.

În general, Pactul privind migrația și azilul urmărește să creeze un sistem de azil mai bine coordonat și mai uman, echilibrând nevoia de securitate și control cu protecția drepturilor fundamentale, în special pentru grupurile vulnerabile, precum copiii neînsoțiți și familiile.

1.1.4. Obligații privind regăsirea familiei

Odată cu noul *acquis* al UE în materie de azil, regăsirea familiei a devenit o obligație pentru statele membre.

Inițierea timpurie a localizării membrilor familiei

Localizarea membrilor familiei trebuie să înceapă **cât mai devreme posibil**, în mod ideal în timpul screeningului inițial la frontiera externă. Identificarea timpurie a cazurilor potențiale de reîntregire a familiei permite completarea la timp a modelului de localizare și colectarea informațiilor, în conformitate cu obligația țărilor UE+ de a acorda prioritate cazurilor legate de familie în cadrul procedurii de determinare a responsabilității.

Furnizarea de informații

Solicitanții **trebuie informați** în legătură cu posibilitățile de localizare a familiei, primind inclusiv detalii despre dispozițiile referitoare la unitatea familiei din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației, dreptul de a solicita și de a primi modelul de localizare a familiei și entitățile care pot ajuta la completarea acestuia. De asemenea, ei trebuie informați cu privire la organizațiile naționale și internaționale care facilitează identificarea și localizarea membrilor familiei ⁽³⁷⁾.

Interviul individual

Solicitanții trebuie să primească **informații privind procesul interviului individual**, în special despre cerința de a prezenta informații relevante pentru stabilirea țării UE+ responsabile ⁽³⁸⁾. Aceste informații includ orice detalii care ar putea ajuta la identificarea prezenței membrilor familiei, a rudelor sau a altor legături în țările UE+. În plus, solicitanții trebuie informați cu privire la mijloacele de transmitere a acestor informații și la asistența disponibilă din partea țării UE+ în ceea ce privește regăsirea familiei.

⁽³⁷⁾ Articolul 19 litera (f) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

⁽³⁸⁾ Articolul 19 litera (g) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

Considerente și obligații esențiale în temeiul Pactului privind azilul și migrația

Accentul pe reîntregirea familiei. Trebuie să se pună un accent mai mare pe analiza legăturilor de familie și a locului în care se află membrii familiei în toate etapele procedurii, pentru a evita timpul de așteptare excesiv și pentru a asigura evaluări cuprinzătoare ale cazurilor.

Tratarea cu prioritate a cazurilor de reîntregire a familiei. Atât țările UE+ solicitante, cât și cele solicitate trebuie să acorde prioritate cazurilor de reîntregire a familiei pe tot parcursul procedurii, pentru a scurta timpul de așteptare și pentru a analiza în detaliu toate elementele cazului.

Detectarea timpurie și trimiterea. Trebuie să existe o procedură pentru detectarea timpurie a cazurilor potențiale de reîntregire a familiei, care să permită identificarea și trimiterea rapidă la unitatea responsabilă în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației pentru a accelera procesul.

Furnizarea de informații. Solicitanții trebuie informați cu privire la importanța schimbului de informații privind membrii familiei pentru a facilita reîntregirea familiei. Autoritățile trebuie să se asigure că solicitanții înțeleg necesitatea schimbului de informații exacte și prompte pe tot parcursul procedurii.

Abordare proactivă. Furnizorii de informații, interviuatorii, ofițerii de decizie, reprezentanții și solicitanții trebuie să adopte o abordare proactivă în cazurile de reîntregire a familiei. Aceasta implică căutarea activă și încurajarea prezentării de informații privind membrii familiei și posibilitățile de reîntregire a familiei.

Consultanța juridică. Statele membre trebuie să ofere solicitanților acces la consultanță juridică pentru a-i sprijini pe parcursul procesului de reîntregire a familiei, asigurându-se că aceștia își înțeleg drepturile și obligațiile și că beneficiază de îndrumări în cunoștință de cauză cu privire la cazurile lor.

Cooperarea între autorități și organizații. Autoritățile țărilor UE+ și organizațiile relevante trebuie să colaboreze pentru a localiza și a identifica membrii de familie ai solicitanților din țările UE+. Această cooperare asigură explorarea tuturor aspectelor unui caz și luarea în considerare a tuturor punctelor de vedere pentru o decizie în cunoștință de cauză. Aceasta include în mod clar implicarea organizațiilor de localizare a familiilor ⁽³⁹⁾.

Alocarea resurselor. Procedurile eficiente de localizare a familiilor necesită suficiente resurse umane, materiale și financiare în cadrul autorităților. Membrii instruiți ai personalului, pe lângă resursele și instrumentele necesare, sunt esențiali pentru protejarea drepturilor procedurale și fundamentale și pentru asigurarea unor procese rapide de reîntregire a familiilor.

⁽³⁹⁾ Articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației

O componentă centrală a pactului este Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației, care înlocuiește Regulamentul (UE) nr. 604/2013 ⁽⁴⁰⁾. Puteți citi mai multe despre Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației și localizarea membrilor de familie în contextul determinării responsabilității în [partea a II-a](#).

Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației urmărește să echilibreze normele clare privind responsabilitatea solicitanților cu mecanismele de solidaritate între țările UE+. Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației **acordă prioritate regăsirii familiei**, reafirmând că legăturile de familie sunt criteriul de importanță primordială în stabilirea statului membru responsabil pentru procesarea cererilor de protecție internațională ⁽⁴¹⁾. În conformitate cu Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației ⁽⁴²⁾, solicitanții sunt **informați în detaliu cu privire la drepturile lor** și la procedurile disponibile, inclusiv la posibilitatea reîntregirii familiei. Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației impune utilizarea unui **model de localizare a membrilor familiei** ⁽⁴³⁾ și a unui interviu individual dedicat ⁽⁴⁴⁾. În plus, solicitanții au dreptul la **consultanță juridică gratuită** ⁽⁴⁵⁾, asigurându-se astfel că au acces la consiliere juridică în cunoștință de cauză pe tot parcursul procesului de reîntregire a familiei. De asemenea, statele membre sunt obligate să sprijine acest proces de localizare, colaborând cu autoritățile naționale și cu organizațiile internaționale relevante.

Model de localizare a membrilor familiei

Pentru o prezentare detaliată a modelului de localizare a membrilor familiei, consultați [partea a II-a](#). Instrucțiunile privind modul de completare pot fi găsite în model.

Articolul 22 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației acordă solicitanților dreptul de a cere și de a primi modelul de localizare a membrilor familiei, care ajută la identificarea legăturilor de familie la începutul procesului de depunere a cererii. Se recomandă ca modelul și informațiile aferente să fie furnizate cât mai curând posibil după prezentarea cererii. Solicitanții de protecție internațională care au membri de familie în țările UE+ trebuie să completeze modelul cât mai curând posibil. Pentru minorii neînsoțiți există un model specific care trebuie completat de către reprezentantul copilului.

Regulamentul Eurodac III

Datele stocate în sistemul Eurodac contribuie la stabilirea identității acestor copii și ajută țările UE+ să le găsească membrii de familie sau orice legături pe care le-ar putea avea în alte țări. De menționat că datele biometrice pot fi acum prelevate de la copii începând cu vârsta de 6 ani (anterior, de la 14 ani), copiii de vârste mai mici fiind în continuare excluși. În plus, aceste

⁽⁴⁰⁾ [Regulamentul \(UE\) nr. 604/2013](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare) (JO L 180, 29.6.2013).

⁽⁴¹⁾ Articolul 25 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

⁽⁴²⁾ Articolul 19 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

⁽⁴³⁾ Articolul 22 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

⁽⁴⁴⁾ Articolul 22 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

⁽⁴⁵⁾ Articolul 21 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

date ajută la depistarea copiilor dispăruți, inclusiv în scopul aplicării legii, și completează alte sisteme precum Sistemul de Informații Schengen ⁽⁴⁶⁾. Procedurile eficiente de identificare sunt esențiale pentru aceste procese ⁽⁴⁷⁾.

Regulamentul privind procedura de screening

Regulamentul privind procedura de screening joacă un rol crucial în etapele inițiale ale procesului de azil. Regulamentul impune colectarea de informații preliminare la intrarea unei persoane în UE, ceea ce este esențial pentru identificarea oricăror indicatori imediați ai necesității de localizare a familiei. Această colectare inițială de date include, printre altele, detalii personale, istoricul călătoriilor și potențialele legături de familie pe teritoriul UE, permițând autorităților să stabilească rapid dacă există motive pentru eforturile de reîntregire a familiei.

Regulamentul privind procedura de screening garantează că toate informațiile relevante sunt colectate cu prima ocazie, oferind o bază pentru evaluarea și acțiunile ulterioare în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației. Acest proces de identificare timpurie este esențial pentru a asigura recunoașterea și abordarea promptă a nevoilor de localizare a familiei, contribuind la protejarea bunăstării și a drepturilor persoanelor, în special ale grupurilor vulnerabile, precum minorii neînsoțiți. Când apar cereri privind unitatea familiei în etapa de screening, polițiștii de frontieră trebuie să trimită cu promptitudine aceste cazuri autorităților competente, astfel încât acestea să înregistreze rapid cererea și să trimită cazul la autoritatea competentă, de exemplu la unitatea responsabilă în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației sau către procedura de azil.

Trebuie stabilite termene specifice pentru astfel de trimiteri, pentru a asigura o monitorizare în timp util, permițând recunoașterea și abordarea rapidă a nevoilor de localizare a familiei. Acest proces de identificare timpurie și de trimitere este esențial pentru a proteja bunăstarea și drepturile persoanelor, în special ale grupurilor vulnerabile precum minorii neînsoțiți și adulții dependenți.

Directiva privind condițiile de primire (2024)

Directiva privind condițiile de primire (2024), ca parte a Pactului privind migrația și azilul, include dispoziții esențiale pentru sprijinirea regăsirii familiilor și protejarea minorilor. În special, aceasta subliniază că interesul superior al copilului ⁽⁴⁸⁾ este primordial, solicitând statelor membre să asigure un nivel de trai favorabil dezvoltării fizice, mentale, spirituale, morale și sociale a copilului. Aceasta include luarea în considerare a posibilităților de reîntregire a familiei, asigurarea bunăstării și stabilității sociale a minorului și protejarea împotriva riscurilor, precum violența sau exploatarea. Articolul 27 se referă în mod specific la minorii neînsoțiți, impunând numirea unui reprezentant. Rolul reprezentantului include facilitarea localizării membrilor familiei, asigurarea informării și sprijinirii minorilor pe parcursul

⁽⁴⁶⁾ Așa cum s-a stabilit în [Regulamentul \(UE\) 2018/1862](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, de modificare și de abrogare a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1986/2006 al Parlamentului European și al Consiliului și a Deciziei 2010/261/UE a Comisiei (JO L 312, 7.12.2018).

⁽⁴⁷⁾ Considerentul 44 din Regulamentul Eurodac III.

⁽⁴⁸⁾ Articolul 26 din Directiva privind condițiile de primire (2024).

întregului proces. De asemenea, directiva impune statelor membre să înceapă căutarea familiei cât mai curând posibil, cu măsuri de confidențialitate adecvate pentru a proteja siguranța minorului și a rudelor acestuia ⁽⁴⁹⁾.

Articolul 27 alineatul (10) din Directiva privind condițiile de primire (2024)

Statele membre încep căutarea membrilor familiei minorului neînsoțit, dacă este cazul, cu ajutorul organizațiilor internaționale sau al altor organizații relevante, cât mai repede posibil după prezentarea cererii de protecție internațională, protejând în același timp interesul superior al minorului neînsoțit respectiv. În cazul în care există o posibilă amenințare pentru viața sau integritatea fizică a unui minor sau a rudelor sale apropiate, în special dacă rudele respective au rămas în țara de origine, trebuie acționat astfel încât colectarea, prelucrarea și difuzarea informațiilor privind respectivele persoane să se desfășoare în condiții de confidențialitate, pentru a nu le pune în pericol siguranța.

Proceduri la frontiere și regăsirea familiei

În ceea ce privește procedurile la frontiere și regăsirea familiei, procesul de screening joacă un rol esențial.

Procedura de screening

Colectarea informațiilor. În conformitate cu articolul 17 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul privind procedura de screening, autoritățile trebuie să colecteze date care să indice dacă resortisanții țărilor terțe au membri de familie în orice stat membru. Pentru minorii neînsoțiți, sunt prevăzute garanții speciale ⁽⁵⁰⁾, asigurându-se că un reprezentant sau o persoană instruită sprijină copilul în timpul screeningului într-un mod ușor de înțeles și adaptat copilului.

Inițierea localizării. Articolul 19 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației prevede că solicitanții trebuie să fie informați cu privire la opțiunile de reîntregire a familiei, inclusiv dreptul de a solicita și de a primi un model pentru localizarea membrilor de familie. Acest proces trebuie demarat cât mai curând posibil. Informațiile colectate trebuie utilizate numai în scopuri de localizare, fără a afecta părțile implicate. Solicitantul trebuie informat cu privire la această garanție.

⁽⁴⁹⁾ Articolul 27 alineatul (10) din Directiva privind condițiile de primire (2024).

⁽⁵⁰⁾ Articolul 13 din Regulamentul privind procedura de screening.

Procedura de azil la frontieră

Procedura de azil la frontieră se aplică minorilor neînsoțiți dacă aceștia reprezintă o amenințare la adresa securității ⁽⁵¹⁾. Se pot aplica criteriile de reîntregire a familiei din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației, iar statele membre trebuie să depună rapid eforturi pentru a identifica membrii familiei minorilor neînsoțiți, asigurându-se că interesul superior al copilului este prioritar ⁽⁵²⁾. Organizațiile internaționale pot ajuta la căutare, toate acțiunile respectând confidențialitatea și protecția părților implicate.

În cazul în care există îndoieli cu privire la vârsta unei persoane, poate fi necesară o evaluare a vârstei. În cadrul acestei evaluări, se recomandă suspendarea temporară a eforturilor de localizare a familiei, până la confirmarea vârstei persoanei. După stabilirea vârstei, procesul de căutare a familiei trebuie reluat prompt, asigurându-se respectarea termenelor relevante din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

Personalul care se ocupă de cazurile care implică minori neînsoțiți trebuie să beneficieze de formare specializată pentru a răspunde nevoilor specifice ale acestor copii, asigurând aplicarea corectă a reglementărilor. Este esențial să se colecteze în timp util informațiile necesare, deoarece nerespectarea lor poate duce la pierderea unor termene cruciale pentru reîntregirea familiei în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației ⁽⁵³⁾.

1.2. Scopul regăsirii familiei

Regăsirea familiei servește mai multor scopuri esențiale pentru toți solicitanții, inclusiv pentru minorii neînsoțiți, care reprezintă un grup deosebit de vulnerabil.

1. În primul rând, ajută la localizarea membrilor de familie cu care solicitantul dorește sau ar trebui să fie reunit, fie în UE+, fie, dacă este cazul, în țări terțe sau în țările de origine.
2. În al doilea rând, vizează restabilirea și menținerea contactului între membrii separați ai familiei, cu condiția ca toți să fie de acord și ca acest lucru să nu reprezinte un pericol pentru niciunul dintre ei, în urma stabilirii interesului superior atunci când sunt implicați copii.
3. În al treilea rând, facilitează reîntregirea familiei atunci când acest lucru este în interesul superior al persoanelor implicate, tot în condițiile garantării siguranței și cu consimțământul reciproc.

Minorii neînsoțiți, din cauza vulnerabilității lor mai mari, beneficiază de o atenție specială în cadrul politicilor de azil ale UE, astfel cum se subliniază în Directiva privind condițiile de primire (2024). Această directivă impune statelor membre să ia toate măsurile necesare pentru a localiza membrii familiei ⁽⁵⁴⁾, acordând în același timp prioritate interesului superior al copilului ⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵¹⁾ Astfel cum se specifică la articolul 53 alineatul (1) din RPA.

⁽⁵²⁾ Articolul 23 din RPA.

⁽⁵³⁾ Vezi [partea a II-a](#).

⁽⁵⁴⁾ Articolul 27 alineatul (10) din Directiva privind condițiile de primire (2024).

⁽⁵⁵⁾ Mai multe informații privind cadrul juridic relevant în [Anexa I. Cadrul juridic – accent pe drepturile copilului](#).

În plus, rezultatele localizării familiei și informațiile relevante colectate cu privire la situația din țara de origine a copilului pot fi utile în determinarea interesului superior al copilului, astfel cum se menționează la articolul 22 din CDC și în Comentariul general nr. 12 al Comitetului pentru drepturile copilului:

În cazul copiilor solicitanți de azil poate fi nevoie, de asemenea, de localizarea efectivă a familiei și de informații relevante cu privire la situația din țara lor de origine pentru a le determina interesul superior⁽⁵⁶⁾.

Aceste informații pot ajuta părțile interesate relevante să identifice nevoile individuale ale copilului și, în funcție de aceste nevoi, să conceapă și să ofere protecție și îngrijire adecvate și personalizate, precum și să stabilească interesul superior al copilului pe baza circumstanțelor sale individuale. Regăsirea familiei este, de asemenea, un instrument de integrare în societatea gazdă, deoarece asigură cunoașterea istoricului personal și identificarea informală a copilului. De exemplu, este foarte important să se cunoască nivelul de educație și de sănătate, calitatea relațiilor interpersonale cu părinții și alte rude, istoricul abuzurilor și/sau al violenței domestice, situația socioeconomică a familiei, starea de sănătate a membrilor familiei și dimensiunile sociale locale. În plus, localizarea efectivă a familiei este, de asemenea, esențială pentru a preveni adoptarea copiilor sau intrarea lor în sistemul de îngrijire în familie atunci când părinții lor biologici sunt în viață și doresc să se reunească cu ei, când acest lucru este în interesul superior al copilului.

Domeniul de aplicare și metoda de localizare a familiei pot fi diferite, în funcție de efectuarea sa în scopul determinării statului membru responsabil pentru o cerere de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației sau în cadrul mai larg al procedurii de protecție internațională. Principalele diferențe între localizarea familiei pe teritoriul UE și în țara de origine sau într-o țară terță sunt evidențiate mai jos.

	Localizarea membrilor familiei în scopul reîntregirii familiei pe teritoriul UE+	Localizarea membrilor familiei în țara de origine sau în țări terțe
Domeniul de aplicare teritorial	Membrul familiei se poate afla pe teritoriul unei țări UE+.	Membrul familiei se poate afla în țara de origine a copilului sau într-o țară terță.
Scop	• Respectarea interesului superior al copilului. • Determinarea statului membru responsabil pentru examinarea cererii de protecție internațională. • Reunirea membrilor familiei, fraților/surorilor sau rudelor pe teritoriul unui stat membru.	• Respectarea interesului superior al copilului. • Restabilirea legăturilor de familie. • Reunirea copilului cu membrii familiei sale: ▪ în țara gazdă din UE; ▪ în țara de origine sau într-o țară terță.

⁽⁵⁶⁾ Comitetul ONU pentru drepturile copilului, [General comment No. 12 \(2009\): The right of the child to be heard](#) [Comentariul general nr. 12 (2009) : Dreptul copilului de a fi ascultat], CRC/C/GC/12, 20 iulie 2009], punctul 124.

Obligație legală	• Luarea în considerare și evaluarea interesului superior al copilului. • Garantarea faptului că un reprezentant calificat acoperă sarcinile atribuite prin Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației ⁽⁵⁷⁾. • Identificarea membrilor familiei, a fraților/surorilor sau a rudelor ⁽⁵⁸⁾. • Depunerea unei cereri de preluare în contextul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației după identificarea statului membru responsabil ⁽⁵⁹⁾. • Reunirea membrilor familiei, a fraților/surorilor sau a rudelor, cu condiția ca aceasta să fie în interesul superior al copilului.	• Luarea în considerare și evaluarea interesului superior al copilului. • Începerea căutării familiei sau continuarea procesului atunci când este cazul. • Garantarea faptului că un reprezentant calificat reprezintă/ asistă copilul. • Evaluarea situației copilului (în vederea pregătirii pentru reîntregirea familiei).
-------------------------	--	--

Este important să se înțeleagă că localizarea familiei unui copil **nu duce neapărat la reîntregirea familiei**. Reîntregirea familiei poate să nu fie întotdeauna posibilă sau adecvată, iar autoritățile competente trebuie să ia în considerare factori suplimentari, în special în cazurile de potențială reîntregire a familiei.

Copiii. În cazul copiilor, principiul interesului superior trebuie să ghideze toate deciziile, iar dreptul copilului de a fi ascultat trebuie respectat, acordând importanța cuvenită opiniilor sale în funcție de gradul de maturitate. În cazul în care un copil sau un membru al familiei se arată reticent față de restabilirea legăturilor, motivele trebuie analizate cu atenție. Consilierea – oferită separat sau împreună prin telefon, legătură video sau alte metode – poate ajuta uneori restabilirea legăturilor de familie. Cu toate acestea, în cazul în care copilul sau familia își exprimă în cele din urmă dorința de a nu restabili aceste legături, trebuie să i se respecte dorința acestuia ⁽⁶⁰⁾.

Adulții. Pentru adulți, reîntregirea familiei necesită consimțământ și o dorință demonstrată de a fi reuniți, în special în cazul soților, care pot fi, de asemenea, eligibili pentru reîntregirea familiei. De asemenea, este important să se evalueze și să se abordeze orice riscuri potențiale, de exemplu în cazurile de violență domestică, care pot afecta decizia de reunire a membrilor familiei.

Cu toate acestea, în cazul în care solicitantul sau familia nu doresc în cele din urmă să restabilească legăturile de familie, dorința lor trebuie respectată.

⁽⁵⁷⁾ Articolul 23 alineatul (5) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

⁽⁵⁸⁾ Articolul 23 alineatul (6) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

⁽⁵⁹⁾ Articolul 25 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

⁽⁶⁰⁾ Pentru mai multe informații privind cadrul juridic relevant pentru copii, vezi [Anexa I. Cadrul juridic – accent pe drepturile copilului](#).

1.3. Actori importanți în procesele de localizare a membrilor familiei

Implicarea diferiților actori în procesul de localizare a membrilor familiei depinde de cadrul juridic și instituțional al țării gazdă, precum și de analiza factorilor de risc și de principiul confidențialității în fiecare caz în parte. În special în cazul solicitanților sau al refugiaților, colaborarea cu autoritățile din țara de origine sau cu autoritățile consulare din țara gazdă poate expune persoana riscului de a fi vătămată, în cazul în care statul este principalul actor al persecuției. Trebuie să se acționeze extrem de prudent pentru a preveni expunerea la orice risc suplimentar și trebuie efectuată o evaluare aprofundată a situației individuale. În funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte, căutarea familiei poate implica identificarea membrilor familiei pe teritoriul UE+ sau în afara teritoriului UE+, în țara de origine sau într-o țară terță (de exemplu, poate copilul și-a lăsat părinții într-o tabără de refugiați). Aceasta ar implica cooperarea cu alte autorități naționale, cu autoritățile unei alte țări UE+ sau angajarea de resurse în țara de origine sau în țara terță, dacă acest lucru nu ar pune în pericol copilul și familia.

Actorii care ar putea fi implicați sunt indicați detaliat în tabel.

	Localizarea membrilor familiei în țara UE+	Localizarea membrilor familiei în țara de origine sau în țări terțe
Actori	• • Copilul. • • Reprezentantul copilului. • • Autoritățile ⁽⁶¹⁾ din statul membru gazdă. • • Autoritățile din alte țări UE+. • • Organizații internaționale sau alte organizații relevante, inclusiv organizații de localizare ⁽⁶²⁾. • • Membrii familiei copilului. • • Alte persoane/entități.	• • Copilul. • • Reprezentantul copilului. • • Autoritățile ⁽⁶³⁾ din statul membru gazdă • • Ambasadele și serviciile consulare ale statului gazdă. • • Organizații internaționale sau alte organizații relevante ⁽⁶⁴⁾. • • Servicii locale de localizare. • • Autoritățile din țara de origine sau dintr-o țară terță, cu condiția ca aceasta să nu prezinte un risc pentru copil sau pentru membrii familiei sale. • • Alte persoane/entități.

Atât pentru copii, cât și pentru adulții dependenți, trebuie să existe mecanisme adecvate de sprijinire a procesului de localizare a membrilor familiei, luând în considerare nevoile și circumstanțele lor specifice.

⁽⁶¹⁾ Acestea pot include toate părțile interesate relevante din domeniul protecției copilului, cum ar fi autoritățile judiciare, serviciile sociale locale, tutorii și serviciile de sănătate.

⁽⁶²⁾ Vezi mai multe în secțiunea „Organizații de localizare a membrilor familiei” din [partea a II-a](#).

⁽⁶³⁾ Acestea pot include toate părțile interesate relevante din domeniul protecției copilului, cum ar fi autoritățile judiciare, serviciile sociale locale, tutorii și serviciile de sănătate.

⁽⁶⁴⁾ Este important de reținut că CICR și Societățile Naționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie nu transmit unor terțe părți rezultatele eforturilor de localizare a familiilor. Informațiile sunt comunicate exclusiv și direct membrilor de familie implicați în căutarea rudelor lor dispărute.

Solicitantul, fie că este vorba de un copil sau de un adult dependent, este adesea principala sursă de informații pentru localizarea membrilor familiei. În cazul **copiilor**, trebuie instituite mecanisme adecvate, adaptate copiilor ⁽⁶⁵⁾, care să le permită să înțeleagă scopul localizării membrilor familiei, procesul și posibilele rezultate și consecințe. Acest demers include asigurarea faptului că interpreții sau mediatorii lingvistici și culturali, dacă sunt implicați, sunt informați în egală măsură cu privire la importanța dialogului cu copilul într-un mod adaptat copilului, în special în ceea ce privește utilizarea limbajului și a comunicării.

Copilul trebuie informat și consultat imediat cu privire la procesul de localizare a membrilor familiei, precum și cu privire la orice progres realizat în această privință. Opiniile copilului trebuie avute în vedere în toate etapele și considerate primordiale, ținând seama de vârsta și maturitatea acestuia.

Tutorele trebuie să faciliteze participarea copilului la proces, putând acționa ca legătură între copil și diverșii actori implicați. **Tutorele** copilului trebuie să sprijine și să însoțească copilul pe tot parcursul procesului de localizare a membrilor familiei. Tutorele trebuie să reprezinte copilul și să completeze capacitatea juridică a acestuia când este necesar, asigurându-se că toate acțiunile sunt întreprinse în interesul superior al copilului. Tutorele desemnat trebuie informat și consultat cu privire la toate acțiunile întreprinse în legătură cu copilul. În funcție de circumstanțele individuale ale cazului, tutorele se poate implica activ și în obținerea de informații relevante de la copil.

În ceea ce privește **adultii**, care ar putea avea, de asemenea, nevoie de sprijin pe parcursul întregului proces, trebuie să existe măsuri care să le permită să înțeleagă obiectivele și etapele implicate în căutarea familiei. În cazurile în care capacitatea solicitantului adult de a participa pe deplin la procesul decizional este limitată din cauza vulnerabilității, acesta trebuie să fie însoțit de un reprezentant desemnat sau de o persoană de sprijin, care se asigură că perspectivele și preferințele acestuia sunt respectate în toate etapele. Acest reprezentant trebuie să fie informat și consultat cu privire la toate acțiunile întreprinse, susținând interesele superioare ale adultului dependent și sprijinindu-l în furnizarea de informații relevante pentru căutarea familiei.

Printre **autoritățile țărilor UE+** care ar putea fi implicate în procesul de localizare a membrilor familiei se numără, de exemplu, autoritățile de azil, autoritățile responsabile în domeniul imigrației și serviciile de protecție a copilului la nivel național și local. De asemenea, pot fi implicate ambasaderele sau serviciile consulare ale statului gazdă din țara de origine sau din țări terțe. În conformitate cu *acquis*-ul UE în materie de azil ⁽⁶⁶⁾, autoritățile statelor membre au un rol proactiv în procesul de căutare a membrilor familiei unui copil, dacă acest lucru este considerat a fi în interesul superior al copilului. Statele, prin intermediul autorităților lor de protecție a copilului și al altor servicii relevante, trebuie să dezvolte procese de localizare a membrilor familiei și să facă obligatorie localizarea membrilor familiei în cazul copiilor neînsoțiți – cu excepția cazului în care se consideră că aceasta nu este în interesul superior al copilului sau ar putea pune în pericol copilul sau familia lui. Localizarea membrilor familiei este o condiție prealabilă pentru asigurarea protecției și îngrijirii necesare pentru bunăstarea

⁽⁶⁵⁾ Mecanismele adaptate copilului sunt sisteme sau procese concepute pentru a fi ușor de înțeles și accesibile copiilor, asigurându-se respectarea nevoilor și drepturilor lor. Aceste mecanisme acordă prioritate bunăstării și siguranței copiilor, facilitându-le exprimarea opiniilor, accesul la servicii și primirea unui sprijin adecvat.

⁽⁶⁶⁾ În special articolul 33 alineatul (7) din RCP, articolul 27 alineatul (10) din DCP (2024) și articolul 23 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

copilului ⁽⁶⁷⁾. În conformitate cu Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației ⁽⁶⁸⁾, personalul autorităților competente trebuie să beneficieze de formare continuă cu privire la nevoile specifice ale copiilor.

Instrument EUAA conex

EUAA a elaborat module de formare și ghiduri practice care abordează nevoile specifice ale copiilor și ale altor solicitanți vulnerabili. Pentru mai multe informații, consultați Catalogul de formare al EUAA pe site-ul EUAA, <https://euaa.europa.eu/training-catalogue>.

Localizarea membrilor familiei este, în plus, un domeniu din contextul azilului în care țările UE+ cooperează adesea cu **organizații internaționale sau alte organizații relevante** și se bazează pe serviciile acestora. Unele organizații internaționale au o experiență și o expertiză considerabile în domeniul localizării familiilor. Aceste organizații au stabilit rețele, instrumente și metodologii pentru a facilita localizarea familiei într-un mod care să asigure siguranța și interesul superior al copilului. Serviciile acestor organizații sunt deosebit de relevante atunci când localizarea familiei are loc în țările de origine sau în țări terțe. Printre organizațiile cu care țările UE+ colaborează în această privință se numără UNHCR, Organizația Internațională pentru Migrație, Mișcarea Internațională de Cruce Roșie și Semilună Roșie și Serviciile Sociale Internaționale.

Statele membre pot facilita accesul solicitantului la serviciile de localizare ale acestor organizații. De asemenea, ele trebuie să solicite, după caz, asistența organizațiilor și autorităților relevante pentru a ajuta solicitantul în procesul de căutare a familiei, cu condiția respectării principiilor și standardelor organizațiilor în cauză ⁽⁶⁹⁾. Consimțământul persoanei în cauză (copilul sau adultul pentru care se desfășoară procesul de localizare) trebuie solicitat înainte de orice schimb de informații efectuat de aceste organizații cu autoritățile competente ⁽⁷⁰⁾.

Actorii și serviciile organizațiilor comunitare locale, cu experiență practică în domeniu și cunoscând legăturile din comunitate, rețelele sociale și religioase, s-ar putea implica, de asemenea, în procesul de localizare a familiei, după caz. Confidențialitatea, protecția datelor și siguranța trebuie luate în considerare atunci când se decide implicarea serviciilor locale, pentru a se evita punerea în pericol a copilului, a membrilor familiei sau chiar a prestatorilor de servicii. Implicarea acestor organizații în procesul de localizare trebuie să asigure respectarea principiilor și standardelor lor.

În funcție de circumstanțele din țara de origine sau din țara terță și în urma unei analize aprofundate a siguranței copilului și a membrilor familiei, precum și cu respectarea principiului confidențialității, **autoritățile din țara de origine sau din țara terță sau entitățile diplomatice din Europa care reprezintă țările respective** pot fi, de asemenea, implicate în procesul de

⁽⁶⁷⁾ În special articolele 8, 9 și 10 din CDC.

⁽⁶⁸⁾ Articolul 23 alineatul (6) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

⁽⁶⁹⁾ În special cele ale membrilor Mișcării Internaționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie. De reținut că CICR și Societățile Naționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie nu transmit unor terți rezultatele eforturilor de localizare a familiilor. Informațiile sunt comunicate exclusiv și direct membrilor de familie implicați în căutarea rudelor lor dispărute.

⁽⁷⁰⁾ În conformitate cu articolul 23 alineatele (3) și (6) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației și cu articolul 27 alineatul (10) din DCP (2024).

localizare a membrilor familiei. Acest lucru trebuie făcut întotdeauna **cu extremă atenție** pentru a nu pune în pericol persoanele implicate, integritatea procesului de azil, precum și siguranța solicitanților ⁽⁷⁾ și a membrilor familiilor acestora.

Când este găsit, **membrul de familie al copilului** trebuie implicat în verificarea legăturilor de familie, în procesul de restabilire a legăturilor de familie și în orice rezultat posibil al procesului de localizare a membrilor familiei, dacă acest lucru este în interesul superior al copilului. Alți membri ai familiei sau alte rude, care sunt prezenți pe teritoriul UE+, dar care nu sunt considerați responsabili pentru copil în statul membru, trebuie implicați pe parcursul procesului, deoarece ar putea deține informații relevante pentru procesul de localizare a membrilor familiei.

Pe lângă actorii sus-menționați ai procesului de localizare a membrilor familiei, pot juca un rol important și **alte persoane**, cum ar fi procurorii sau judecătorii, profesorii și psihologii, liderii religioși sau comunitari, alte persoane pe care copilul sau familia le cunoaște etc.

În general, **cooperarea** dintre acești actori în cadrul unui sistem coordonat ar facilita un proces funcțional și multidisciplinar de localizare a membrilor familiei. Trebuie să existe întotdeauna garanții conform cărora toți actorii implicați iau în considerare în primul rând interesul superior al copilului și, în special, siguranța copilului și a familiei.

Lista de verificare pentru localizarea membrilor familiei

Această listă de verificare prezintă principalele considerente pentru efectuarea localizării membrilor familiei într-un mod care respectă drepturile individuale, asigură participarea voluntară, păstrează confidențialitatea și promovează reîntregirea familiei când aceasta este sigură și adecvată.

☐ **Separați localizarea membrilor familiei de deciziile de protecție.** Asigurați-vă că decizia de a acorda sau de a refuza protecția internațională nu este influențată de rezultatele eforturilor de localizare a membrilor familiei sau de informațiile colectate în timpul procedurii de localizare a familiei.

☐ **Promovați reîntregirea familiei.** Concentrați-vă asupra localizării familiei pentru a permite reîntregirea ei, protejând unitatea familiei și valorificând sprijinul și protecția oferite de familii, luând în considerare în același timp voința și interesul superior al persoanei.

⁽⁷⁾ În conformitate cu articolul 33 alineatul (7) din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale și cu articolul 27 alineatul (10) din DCP (2024).

- **Evitați separarea familiilor.** Familiile care solicită azil împreună nu trebuie, în general, să fie separate decât în circumstanțe excepționale. Dacă sunt separate, trebuie să se asigure menținerea contactelor familiale regulate, dacă este în interesul superior al copilului. Procesul de localizare poate provoca un stres emoțional semnificativ pentru solicitanți și copii, subliniind necesitatea unui sprijin psihologic adecvat. În plus, prezența membrilor familiei extinse sau a îngrijitorilor este vitală pentru bunăstarea emoțională a unui copil, iar separarea de aceștia trebuie evitată dacă persoanele respective nu prezintă riscuri pentru protecția copilului.
- **Utilizați informațiile numai pentru localizare.** Asigurați-vă că informațiile culese pentru localizarea familiei sunt utilizate exclusiv în acest scop. Păstrați confidențialitatea informațiilor culese în timpul procesului de localizare a membrilor familiei. Instituiți garanții pentru a vă asigura că întregul proces de localizare a membrilor familiei și de culegere a informațiilor nu va afecta niciuna dintre părțile implicate.
- **Acțiune voluntară.** Efectuați voluntar localizarea membrilor familiei, numai la cererea părții interesate, pe baza deciziei în cunoștință de cauză a acesteia. Refuzul de a împărtăși informații despre rude nu trebuie să afecteze procesul de azil.
- **Consimțământ în cunoștință de cauză.** Obțineți consimțământul în cunoștință de cauză al tuturor părților înainte de a dezvălui orice informații personale sau sensibile și înainte de a lua măsuri suplimentare. Atât solicitantul, cât și membrul familiei care a fost localizat are dreptul de a refuza contactarea și informarea rudei cu privire la locul în care se află/adresa lor exactă (dacă aceasta nu este deja cunoscută).
- **Evaluați riscurile.** Luați în considerare cu atenție orice riscuri potențiale pentru toți membrii familiei, inclusiv pentru cei localizați și pentru cei care inițiază procesul de localizare, înainte de inițierea procesului de localizare și pe parcursul tuturor etapelor ulterioare ale acestuia. În cazul în care într-o etapă ulterioară devin disponibile noi informații privind riscurile, planul de localizare trebuie reevaluat în funcție de aceste informații.
- **Tratarea cu prioritate a protecției și interesului superior.** Toate deciziile trebuie să acorde prioritate protecției, siguranței și interesului superior al copilului.

Decizia cu privire la reîntregirea unei familii și la locul reîntregirii trebuie să ia în considerare nevoile, interesul superior, siguranța, securitatea și preferințele tuturor părților implicate.

2. Principii și garanții procedurale

În procesul de localizare a membrilor familiei, trebuie să se garanteze bunăstarea persoanelor vulnerabile și a adulților aflați în întreținere, inclusiv interesul superior al copiilor. Acest lucru este esențial pentru a asigura că drepturile lor sunt pe deplin respectate pe tot parcursul procesului de localizare. În acest sens, un set de garanții procedurale promovează corectitudinea, transparența și o abordare centrată pe persoană, punând un accent deosebit pe unitatea, siguranța și bunăstarea familiei.

2.1. Accent pe interesul superior al copilului

Regăsirea familiei este esențială pentru respectarea dreptului copilului de a menține relații personale și contacte directe cu membrii familiei sale. De asemenea, este esențial ca statele membre să-și îndeplinească obligația de a menține aceste relații atunci când este în interesul superior al copilului.

Principiul interesului superior al copilului este unul dintre cele patru principii directoare privind drepturile copilului (dreptul la nediscriminare, interesul superior, dreptul la viață și dezvoltare și dreptul de a fi ascultat) care stau la baza CDC ⁽⁷²⁾ și a Cartei ⁽⁷³⁾. Astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (1) din CDC:

În toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Comitetul ONU pentru drepturile copilului a precizat că interesul superior al copilului trebuie interpretat ca un concept triplu ⁽⁷⁴⁾, care include:

- un drept material;
- un principiu juridic fundamental, interpretativ; și
- o normă de procedură.

În Comentariul său general nr. 6 (2005) privind tratamentul copiilor neînsoțiți și separați în afara țării lor de origine ⁽⁷⁵⁾, Comitetul ONU pentru drepturile copilului a oferit orientări cu privire la modul în care trebuie luat în considerare interesul superior al copilului ca normă principală de procedură prin garanții procedurale specifice. Poziția sa cu privire la dreptul

⁽⁷²⁾ Articolele 2, 3, 6 și 12 din CDC.

⁽⁷³⁾ Articolul 24 din Cartă.

⁽⁷⁴⁾ Vezi Interesul superior al copilului, pe baza documentului Comitetului ONU pentru drepturile copilului, [General comment No. 14 \(2013\) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration \(art. 3, para. 1\)](#) [Comentariul general nr. 14 (2013) cu privire la dreptul copilului ca interesul său superior să fie considerat primordial [(articolul 3 alineatul (1)), 29 mai 2013, CRC/C/GC/14].

⁽⁷⁵⁾ Comitetul ONU pentru drepturile copilului, [General comment No. 6 \(2005\): Treatment of Unaccompanied and Separated Children Outside their Country of Origin](#) (Comentariul general nr. 6 (2005) privind tratamentul copiilor neînsoțiți și separați în afara țării lor de origine), CRC/GC/2005/6, 1 septembrie 2005, punctele 80-88.

copilului ca interesul său superior să fie considerat primordial este dezvoltată mai mult în Comentariul general nr. 14 (2013), alături de garanțiile procedurale ⁽⁷⁶⁾.

Noile instrumente ale SECA trebuie să fie puse în aplicare în conformitate cu Carta și cu CDC. Această obligație este subliniată în mod clar în considerentul (25) din Regulamentul privind procedura de screening și în considerentul (67) din RPA. Aceste regulamente subliniază că interesul superior al copilului trebuie să constituie o prioritate pentru toate autoritățile competente atunci când aplică instrumentele SECA. Această prioritate trebuie menținută pe parcursul întregii proceduri de azil. În plus, evaluarea interesului superior descrisă în Directiva privind condițiile de primire (2024) se aplică și procedurii de azil ⁽⁷⁷⁾.

Un aspect esențial al asigurării interesului superior al copilului este menținerea unității familiale ⁽⁷⁸⁾. Minorii trebuie să rămână cu părinții sau cu îngrijitorii lor ori de câte ori este posibil. În acest sens, principiul unității familiei impune găzduirea familiilor cu minori în medii care să răspundă nevoilor lor specifice, evitând separarea și asigurând stabilitatea. Acest lucru se aplică și în cazurile în care există motive pentru luarea în custodie publică, deoarece principiul unității familiei necesită utilizarea unor alternative adecvate la luarea în custodie publică pentru familiile cu minori. Aceste alternative trebuie să garanteze că familiile sunt găzduite în medii adecvate nevoilor lor ⁽⁷⁹⁾.

În contextul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației, interesul superior al copilului include dispozițiile conexe ale DCP (2024) ⁽⁸⁰⁾. Este imperativ ca interesul superior al copilului și unitatea familiei să fie pe deplin respectate și integrate în evaluarea interesului superior. Aceasta înseamnă că, pe parcursul tuturor procedurilor, bunăstarea și unitatea familiei trebuie să fie luate în considerare și menținute în cea mai mare măsură posibilă.

Identificarea și localizarea membrilor familiei sunt componente esențiale ale acestui cadru. Scopul este de a se asigura că unitatea familiei se menține pe parcursul procedurilor de relocare intra-UE și al procedurilor la frontieră ⁽⁸¹⁾. Autoritățile sunt obligate să depună toate eforturile pentru identificarea și localizarea membrilor familiei, pentru a respecta principiul unității familiale și interesul superior al copilului. Procesul nu trebuie să implice niciun pericol pentru copilul respectiv, pentru familie sau pentru actorii care vor efectua localizarea membrilor familiei.

Pe durata căutării, responsabilitatea pentru copil rămâne în sarcina statului gazdă. Prin urmare, trebuie efectuată o evaluare a riscurilor în scopul specific al localizării membrilor familiei. Această evaluare a riscurilor trebuie să facă parte din evaluarea interesului superior efectuată înainte de localizare, având în vedere că evaluarea interesului superior analizează considerentele legate de siguranța copilului și a familiei, posibilitățile de restabilire a contactului cu familia și/sau de reîntregire a familiei, bunăstarea copilului și opiniile copilului în

⁽⁷⁶⁾ Comitetul ONU pentru drepturile copilului, [General comment No. 14 \(2013\) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration \(art. 3, para. 1\)](#) [Comentariul general nr. 14 (2013) cu privire la dreptul copilului ca interesul său superior să fie considerat primordial (articolul 3 alineatul (1))], 29 mai 2013, CRC/C/GC/14.

⁽⁷⁷⁾ Articolul 22 alineatul (2) din RPA.

⁽⁷⁸⁾ Unitatea familiei trebuie menținută pe cât posibil [articolul 45 alineatul (2) și articolul 54 alineatul (2) din RPA].

⁽⁷⁹⁾ Astfel cum se menționează în considerentul (40) din DCP (2024), care prevede că familiile cu minori trebuie să fie cazate în centre de primire adecvate nevoilor lor. Necesitatea alinierii la cerințele Directivei privind condițiile de primire (2024) este prevăzută și la articolul 54 alineatul (2) din RPA.

⁽⁸⁰⁾ Considerentul 46 și articolul 23 alineatul (4) din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației.

⁽⁸¹⁾ Acest lucru este întărit de dispozițiile de la considerentul (70), de la articolele 67 și 68 din Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației și de la articolul 45 din RPA.

funcție de vârsta sa și de gradul de maturitate. De asemenea, mijloacele specifice de localizare a familiei, actorii potențiali care trebuie implicați și modalitățile posibile de culegere a informațiilor trebuie stabilite ținând seama pe deplin de garanțiile de siguranță. Un copil poate fi reunit cu membrii familiei numai dacă reîntregirea familiei este în interesul său superior.

Cazuri de căsătorie a copiilor: interesul superior și considerente juridice

În toate cazurile în care una dintre părțile la o căsătorie este minoră sau ambele părți sunt minore, evaluarea interesului superior trebuie să ia în considerare toți factorii de mai jos.

Dacă un minor neînsoțit este căsătorit cu un adult care locuiește legal într-un stat membru sau dacă ambii soți sunt minori, căsătoria va fi, în general, evaluată pe baza legislației naționale și a standardelor internaționale privind protecția și bunăstarea copilului. În contextul **localizării și reîntregirii familiei**, statele membre pot considera căsătoria valabilă numai dacă este în conformitate cu legislația națională privind valabilitatea unor astfel de căsătorii și dacă uniunea nu contravine interesului superior al copilului.

Atunci când căsătoria implică un minor căsătorit cu un adult, sunt esențiale considerații suplimentare privind bunăstarea minorului și orice nevoi de protecție. Autoritățile trebuie să evalueze cu atenție dacă localizarea și reîntregirea ulterioară a familiei servesc interesului superior al minorului, mai ales dacă pot exista îngrijorări cu privire la exploatare, constrângere sau alte riscuri asociate căsătoriei. Aceasta include implicarea agențiilor de protecție a copilului și a organizațiilor relevante pentru a oferi îndrumare și a se asigura că toate acțiunile au ca prioritate bunăstarea copilului.

Dacă ambii soți sunt minori, uniunea poate fi privită cu o precauție deosebită, deoarece statele membre pun, în general, accentul pe protecția minorilor în detrimentul oficializării uniunilor care implică persoane tinere. Localizarea și reîntregirea familiei în astfel de cazuri trebuie să se axeze pe asigurarea unor condiții de viață sigure și adecvate vârstei ambilor minori și pe măsuri de protecție în conformitate cu **interesul superior al fiecărui copil**. Și în acest caz, abordarea se bazează pe legile naționale și principiile de protecție a copilului, punându-se un accent clar mai degrabă pe sănătatea, siguranța și dezvoltarea personală a minorilor decât pe validarea stării civile.

Evaluarea riscurilor

Riscurile potențiale pentru copil sau pentru membrii familiei sale trebuie luate în considerare în toate etapele procesului de localizare, pentru a evita orice vătămare. În acest scop, este esențial să se culegă toate informațiile relevante privind țara de origine și/sau de tranzit, stabilind riscurile potențiale și măsurile de atenuare pentru a diminua impactul acestora. Pregătirile pentru reunirea copiilor cu familia trebuie să ia în considerare necesitatea de a-i proteja de discriminări, atacuri direcționate și riscuri suplimentare de represalii din partea rețelelor de traficanți (vezi exemplele de mai jos). Dacă localizarea membrilor familiei ar putea pune în pericol copilul sau pe membrii familiei sale, cazul trebuie înaintat actorilor competenți pentru a analiza nevoia de protecție internațională ⁽⁸²⁾.

Găsiți mai jos o listă neexhaustivă a unor circumstanțe care necesită o atenție specială.

- **Riscul de represalii în cazurile de violență domestică:** dacă există un istoric de violență domestică în familie, restabilirea contactului poate expune copilul la alte pericole. Evaluarea dinamicii familiale și asigurarea unui mediu sigur pentru copil sunt primordiale.
- **Implicarea în violență armată:** copiii care au fost implicați în violență armată împotriva propriei comunități se confruntă cu riscuri unice. Asigurarea siguranței lor necesită o planificare atentă și implicarea organizațiilor de specialitate.
- **Persecuție:** în cazul în care copilul sau membrii familiei sale riscă să fie persecutați în țara lor de origine, localizarea membrilor familiei i-ar putea expune la consecințe grave. Înainte de inițierea contactului, este esențial să se evalueze peisajul politic și potențialele amenințări. De exemplu, copiii și familiile lor care aparțin unor grupuri etnice sau religioase marginalizate se pot confrunta cu riscuri crescute de persecuție. Eforturile de localizare a familiilor trebuie să ia în considerare acești factori și să acorde prioritate siguranței și anonimatului persoanelor implicate.
- **Traficul de persoane și exploatarea:** localizarea familiei ar putea expune copilul sau pe membrii familiei sale la represalii din partea traficantilor, în special dacă copilul a avut rol de martor. În astfel de cazuri, activitățile de localizare a familiei trebuie evaluate cu atenție pentru a preveni expunerea familiei la alte pericole. În cazurile în care copilul a fost victima traficului de persoane, contactarea familiei poate alerta întâmplător traficanții cu privire la locul în care se află copilul, punându-i în pericol atât pe el, cât și pe familia sa. Este nevoie de evaluări aprofundate ale riscurilor și de implicarea organizațiilor de combatere a traficului de persoane.

⁽⁸²⁾ OIM, UNICEF, Cadrul de colaborare strategică OIM-UNICEF (2022-2023), [Family tracing and assessment form](#) (Localizarea familiei și formular de evaluare), 2022.

Publicații conexe

EASO, [*Practical guide on the best interests of the child in asylum procedures*](#) (Ghid practic privind interesul superior al copilului în procedurile de azil), 2019. Acest ghid sprijină autoritățile țărilor UE+ în aplicarea principiului interesului superior al copilului și în consolidarea garanțiilor oferite copiilor în cadrul procedurilor de azil. Ghidul acoperă elementele de bază ale interesului superior al copilului, garanțiile relevante, orientările privind modul de evaluare a interesului superior în practică și indicatorii de vulnerabilitate și de risc.

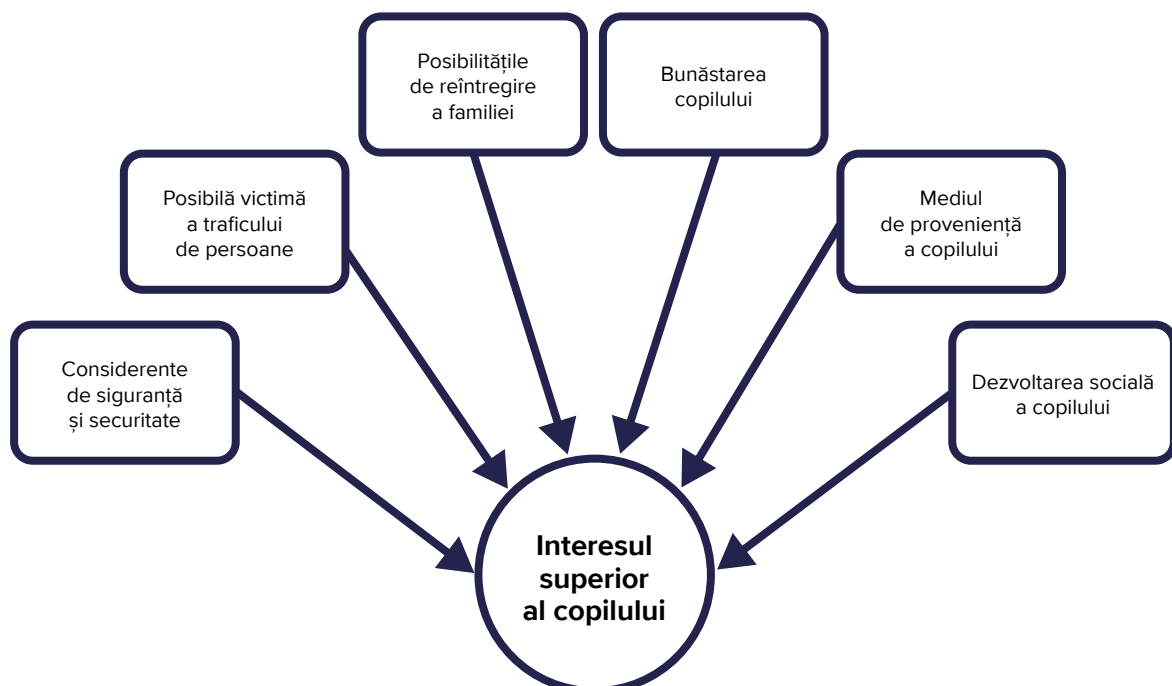
Agencia pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA), *Guardianship for children deprived of parental care* (Serviciile de tutelă destinate copiilor lipsiți de îngrijire părintească), 30 iunie 2014. Acest manual oferă tutorilor informații despre cum să efectueze o evaluare a interesului superior sau să se asigure că autoritățile care efectuează evaluarea interesului superior iau în considerare toate elementele relevante.

Considerentul (15) din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale

Atunci când evaluează interesul superior al copilului, autoritățile statelor membre trebuie în special să țină seama în mod corespunzător de principiul unității familiei, de bunăstarea și dezvoltarea socială a minorului, de competențele lingvistice, de siguranța și securitatea și de opiniile minorului respectiv, ținând seama în mod corespunzător de vârsta și maturitatea sa.

Figura 1. Componentele interesului superior al copilului

Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației solicită autorităților să **acorde prioritate** cererilor de protecție internațională depuse de persoane care au membri de familie în țările UE+. Se dorește ca atât țările solicitante, cât și cele solicitate să accelereze cererile și transferurile legate de unitatea familiei, asigurând accesul rapid la procedura de azil. Autoritățile trebuie să dea dovadă de flexibilitate și să urmărească reunirea membrilor familiei cât mai rapid posibil.

2.2. Garanții procedurale

Această secțiune prezintă garanțiile procedurale pentru a asigura protecția și bunăstarea persoanelor vulnerabile în timpul căutării familiei, inclusiv a copiilor neînsoțiți și a adulților dependenți. Aceste garanții sunt aliniate la instrumentele juridice relevante și la recomandările legislative fără caracter obligatoriu. De exemplu, rolul tutorelui sau al reprezentantului este esențial atât pentru copii, cât și pentru adulții dependenți – după caz – pentru a oferi informații, reprezentare și asistență dacă o decizie privind localizarea membrilor familiei trebuie revizuită.

Printre aceste garanții se numără:

1. siguranța
2. tutorele/reprezentantul
3. informarea
4. opiniile copilului sunt ascultate
5. confidențialitatea
6. protecția datelor
7. verificarea legăturilor de familie
8. prezumția de nevinovăție
9. dreptul la o cale de atac efectivă.

În plus, principiul unității familiei joacă un rol esențial în garantarea bunăstării solicitantului. Cooperarea între actorii relevanți este vitală pentru a asigura că aceste garanții sunt puse în aplicare în mod eficient. Aceste măsuri procedurale garantează că localizarea membrilor familiilor nu numai că urmărește reîntregirea familiilor, ci și că demersul respectă și protejează pe deplin drepturile persoanelor implicate.

2.2.1. Siguranță

Siguranța este fundamentală în localizarea familiilor persoanelor vulnerabile, în special a copiilor neînsoțiți și a adulților dependenți. Localizarea membrilor familiei trebuie să aibă loc ținând seama pe deplin de siguranță ⁽⁸³⁾. În plus față de evaluarea inițială a riscurilor, siguranța trebuie monitorizată în permanență pe parcursul procesului de localizare a membrilor familiei. Aceasta include luarea în considerare a siguranței fizice și emoționale a solicitanților, precum și a riscurilor potențiale pentru membrii familiei care fac obiectul localizării. Acest lucru este

⁽⁸³⁾ Articolul 6 din CDC.

valabil în special în cazul în care există temeri cu privire la violența domestică, traficul de persoane sau alte forme de violență sau abuz. În cazul copiilor neînsoțiți și al adulților dependenți, tutorele sau reprezentantul trebuie să joace un rol central în garantarea înțelegerii de către copil a potențialelor riscuri, în funcție de nivelul său de maturitate, sprijinindu-l să-și exprime îngrijorările, oricare ar fi acestea. În mod similar, adulții dependenți, cum ar fi cei cu vulnerabilități mintale, fizice sau emoționale, trebuie să fie informați cu privire la riscurile potențiale într-un mod accesibil, iar reprezentantul lor trebuie să-i ajute să-și exprime îngrijorările.

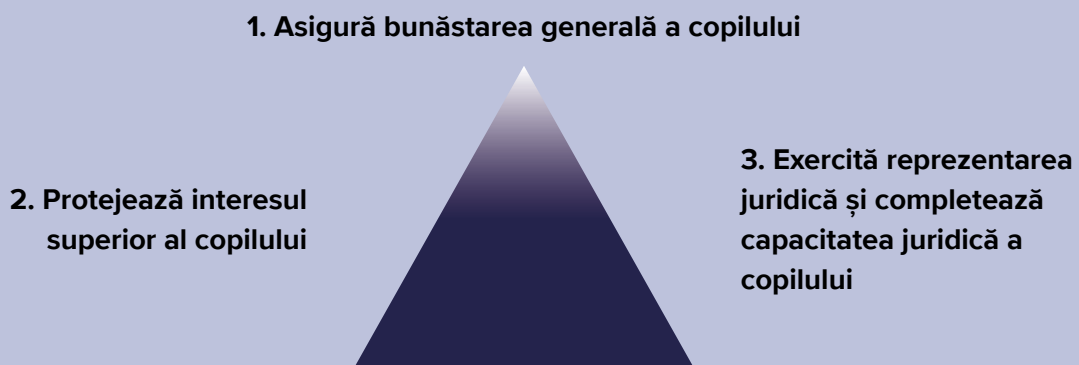
2.2.2. Numirea tutorelui

În conformitate cu convențiile internaționale și cu regulamentele UE, există o obligație clară de a oferi protecție și asistență specială oricărui copil care este privat temporar sau permanent de mediul său familial. Acest lucru este subliniat în special în CDC ⁽⁸⁴⁾, care se axează în special pe protecția copiilor refugiați. Noua legislație a UE în materie de azil întărește acest lucru prin impunerea numirii unui reprezentant sau tutore pentru minorii neînsoțiți pe parcursul întregului proces de azil.

FRA, *Guardianship for children deprived of parental care* (Serviciile de tutelă destinate copiilor lipsiți de îngrijire părintească), 30 iunie 2014.

În manualul FRA pentru copiii lipsiți de îngrijirea părintească pot fi găsite îndrumări suplimentare privind rolul tutorelui în regăsirea familiei.

Când copilul este lipsit de îngrijirea părintească, tutorele exercită trei funcții distincte, după cum se ilustrează în figură.

Rolul reprezentantului desemnat este crucial. Într-adevăr, reprezentantul se asigură că respectivul copil își poate exercita dreptul de a fi ascultat. De la etapa inițială de screening până la întreaga procedură de azil, reprezentantul este responsabil pentru a asigura că minorul neînsoțit este reprezentat și asistat în mod adecvat. Acest lucru presupune să acționeze în interesul superior al copilului, să-și exercite capacitatea juridică când este necesar și să joace un rol semnificativ în eforturile de localizare a membrilor familiei pentru menținerea unității familiale.

Adulții dependenți care nu au capacitatea de a se reprezenta singuri trebuie, de asemenea, să primească asistență în timp util din partea unui reprezentant desemnat, conform prevederilor

⁽⁸⁴⁾ Articolul 20 și articolul 22 alineatul (2) din CDC.

cadrelor naționale. Pentru grupurile vulnerabile, în special adulții dependenți, garanțiile procedurale trebuie să abordeze nevoile și complexitățile specifice. Adulții dependenți pot avea nevoie de:

- **comunicare adaptată** – informațiile trebuie furnizate în mod accesibil, ținând seama de orice dificultăți cognitive, senzoriale sau lingvistice
- **sprijin în luarea deciziilor** – reprezentanții trebuie să ofere asistență adulților dependenți în luarea deciziilor, în special când înțeleg implicațiile localizării membrilor familiei sau când își dau acordul pentru anumite măsuri
- **verificări regulate și ajustări** – pot fi necesare evaluări continue pentru a asigura bunăstarea adultului dependent, cu ajustări ale mecanismelor de sprijin, după caz.

În cazurile în care adulții dependenți sunt reticenți în a participa la căutarea familiei, preferințele acestora trebuie analizate cu atenție. Este posibil ca reprezentantul să fie nevoit să găsească un echilibru între autonomia persoanei și considerentele de protecție, ghidat de principiul interesului superior, similar cu abordarea utilizată pentru copiii neînsoțiți.

În conformitate cu noul Pact privind migrația și azilul, pentru a asigura eficiența rolului lor, reprezentanții ale căror interese sunt în conflict cu cele ale minorului sau care ar putea avea astfel de conflicte nu ar trebui să fie desemnați pentru acest rol ⁽⁸⁵⁾. În plus, reprezentanții trebuie să dețină calificările și expertiza corespunzătoare. De asemenea, trebuie să urmeze o formare periodică pentru a rămâne informați și capabili să ofere sprijinul necesar ⁽⁸⁶⁾. În plus, continuitatea reprezentării ⁽⁸⁷⁾ și a sprijinului acordat minorilor neînsoțiți este importantă. În cadrul legislativ sunt incluse dispoziții privind revizuirea și eventuala înlocuire a reprezentanților care nu își îndeplinesc sarcinile în mod corespunzător ⁽⁸⁸⁾.

Sarcinile reprezentantului sunt extinse și consolidate în cadrul SECA, incluzând asistența la înregistrarea și depunerea cererilor de azil, pregătirea și participarea la interviurile individuale și furnizarea informațiilor necesare cu privire la procesul de azil. În plus, reprezentantul joacă un rol esențial în regăsirea familiei, asigurându-se că se fac eforturi pentru reunirea minorului cu membrii familiei sale, atunci când este posibil. În temeiul Regulamentului privind condițiile de obținere a protecției internaționale, tutorele are, de asemenea, responsabilități legate de retragerea statutului și de asistența continuă în ceea ce privește identificarea familiei ⁽⁸⁹⁾.

În cele din urmă, este important să se stabilească mecanisme solide de monitorizare și supraveghere a activității reprezentantului. Supravegherea periodică de către autoritățile administrative sau judiciare este esențială. Orice plângere depusă de minorii neînsoțiți împotriva reprezentanților lor trebuie examinată cu atenție. Aceasta include asigurarea faptului că minorii pot depune în mod confidențial și în siguranță plângeri cu privire la reprezentanții

⁽⁸⁵⁾ Articolul 27 alineatul (2) din DCP (2024); articolul 23 alineatele (2) și (3) din RPA; articolul 33 alineatele (1) și (4) din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale; articolul 14 alineatele (1) și (3) din Regulamentul Eurodac III; articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul privind procedura de screening.

⁽⁸⁶⁾ Articolul 23 alineatul (9) din RPA, susținut de articolul 26 alineatul (6) din DCP, articolul 23 alineatul (2) din AMMR și articolul 33 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale.

⁽⁸⁷⁾ Considerentul (25) și articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul privind procedura de screening.

⁽⁸⁸⁾ Articolul 27 alineatul (8) din DCP (2024), articolul 23 alineatul (9) al doilea paragraf din RPA.

⁽⁸⁹⁾ Articolul 33 alineatul (2) literele (b) și (c) din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale.

lor, astfel cum se specifică în articolele relevante din DCP (2024), în Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale, în RPA și în AMMR ⁽⁹⁰⁾.

Publicație EUAA/FRA conexă

EUAA–FRA, [Practical tool for guardians – The Asylum Procedure](#) (Instrument practic pentru tutori – Procedura de azil), octombrie 2023, Secțiunea 2.3 „Depunerea unei cereri de protecție internațională”.

2.2.3. Informații furnizate în mod adecvat

Este esențial pentru participarea lor efectivă să se asigure că adulții dependenți și copiii sunt informați în mod adecvat cu privire la drepturile și obligațiile lor pe parcursul procesului de localizare a membrilor familiei, precum și cu privire la orice progrese și rezultate. Aceasta include comunicarea directă sau furnizarea de informații cu sprijinul tutorei sau al reprezentantului, pe baza procedurilor naționale și a capacității de înțelegere a persoanei respectiv.

Pentru copii, informațiile trebuie furnizate într-un format accesibil și adecvat vârstei. Astfel cum se subliniază în Comentariul general nr. 6 al CDC:

Pentru a permite o exprimare bine informată a opiniilor și dorințelor copilului, este imperativ ca acești copii neînsoțiți și separați din afara țărilor lor de origine să primească toate informațiile relevante referitoare, de exemplu, la drepturile lor, serviciile disponibile, inclusiv mijloacele de comunicare, procesul de azil, regăsirea familiei și situația din țara lor de origine ⁽⁹¹⁾.

Noul Pact privind migrația și azilul introduce cerințe actualizate pentru informarea minorilor. Articolul 8 alineatele (1) și (2) din RPA și articolul 5 din DCP (2024) prevăd că informațiile trebuie furnizate într-o limbă pe care copilul o înțelege sau pe care se presupune în mod rezonabil că o înțelege. De asemenea, aceste informații trebuie furnizate într-un mod adaptat copilului, implicând și reprezentantul copilului pentru a asigura claritatea și inteligibilitatea ⁽⁹²⁾.

În plus, RPA stipulează că informațiile trebuie furnizate prin broșuri și materiale special concepute pentru minori ⁽⁹³⁾. Această abordare urmărește să îmbunătățească înțelegerea de către copil a procedurii de protecție internațională și sprijină obținerea eficientă de informații relevante de la copil.

⁽⁹⁰⁾ Articolul 27 alineatul (5) litera (a) din DCP (2024); articolul 33 alineatul (4) din Regulamentul privind condițiile de obținere a protecției internaționale; articolul 23 alineatul (5) litera (a) din RPA; articolul 19 alineatul (1) litera (r) din AMMR.

⁽⁹¹⁾ Comitetul ONU pentru drepturile copilului, [General comment No. 6 \(2005\): Treatment of Unaccompanied and Separated Children Outside their Country of Origin](#) [Comentariul general nr. 6 (2005) privind tratamentul copiilor neînsoțiți și separați în afara țării lor de origine], CRC/GC/2005/6, 1 septembrie 2005, punctul 25.

⁽⁹²⁾ Articolul 5 alineatul (2) din DCP (2024); considerentul (30) și articolul 8 alineatul (2) și articolul 23 alineatul (2) litera (a) din RPA; articolul 20 alineatul (3) din AMMR.

⁽⁹³⁾ Articolul 8 alineatele (2) literele (a) punctul (7) și (d) din RPA.

Pentru adulți, informațiile trebuie adaptate la nevoile lor cognitive și emoționale. Aceasta poate include simplificarea limbajului sau utilizarea unor formate alternative, în funcție de dificultățile mintale, senzoriale sau lingvistice. De asemenea, trebuie luate în considerare punctele de vedere ale persoanelor vulnerabile în funcție de vârstă, gradul de maturitate și capacitatea lor.

Toate persoanele vulnerabile, inclusiv copiii neînsoțiți, au dreptul de a-și exprima liber opiniile în toate aspectele care le afectează. Trebuie să se acorde importanța cuvenită opiniilor copilului, în funcție de vârstă și maturitatea acestuia ⁽⁹⁴⁾. Opiniile copilului cu privire la procesul de regăsire a familiei în sine, precum și cu privire la posibilele rezultate (verificarea legăturilor de familie, restabilirea contactului, reunirea cu membrii familiei etc.) trebuie luate în considerare în mod corespunzător, în conformitate cu vârstă și maturitatea copilului.

Articolul 23 alineatul (3) din AMMR subliniază că reprezentantul unui minor neînsoțit trebuie implicat pe parcursul întregii proceduri. Acesta detaliază rolul reprezentantului în asistarea minorului prin furnizarea de informații relevante pentru evaluarea interesului superior al copilului, asigurarea dreptului minorului de a fi ascultat și sprijinirea dialogului acestuia cu alți actori, cum ar fi organizațiile de localizare a membrilor familiei. Această implicare trebuie să respecte obligațiile de confidențialitate față de minor.

Există diferite modalități prin care copilul își poate exprima punctul de vedere cu privire la procesul de regăsire a familiei și nu ar trebui limitat în mod inutil să facă acest lucru în niciun moment pe durata procedurii. În funcție de reglementările de la nivel național și de circumstanțele cazului, copilul își poate exprima singur opiniile în cadrul unui interviu, prin declarații scrise sau prin alte mijloace, sau reprezentantul poate face acest lucru în numele copilului. Interviurile cu minorii neînsoțiți și, după caz, cu minorii însoțiți trebuie efectuate de către persoane care au cunoștințele necesare privind drepturile și nevoile speciale ale minorilor. Aceste interviuri trebuie să se desfășoare într-un mod care să țină seama de nevoile copilului și adaptat contextului, luând în considerare vârstă și gradul de maturitate a minorului. Prezența reprezentantului și, dacă este cazul, a consilierului juridic al minorului este necesară în timpul acestor interviuri pentru a se asigura protecția interesului superior al minorului ⁽⁹⁵⁾.

Comunicările frecvente într-un mod adaptat copilului, explicarea procesului de localizare și ascultarea activă a copilului și a îngrijorărilor lui sunt esențiale pentru a se asigura că procesul de localizare este bine înțeles și acceptat de copil. Acest lucru poate duce la obținerea **consimțământului în cunoștință de cauză al copilului**. Acceptarea trebuie să aibă ca efect colaborarea activă a copilului în toate etapele și procesele localizării. Este, de asemenea, esențială pentru acceptarea rezultatelor localizării, oricare ar fi acestea, și pentru facilitarea participării copilului la procedurile ulterioare relevante, cum ar fi restabilirea contactului cu familia sau reîntregirea familiei.

Atunci când se consideră că regăsirea familiei este în interesul superior al copilului, dar copilul refuză să fie de acord cu aceasta, tutorele/reprezentantul poate totuși să-și dea

⁽⁹⁴⁾ Comitetul ONU pentru drepturile copilului, [General comment No. 12 \(2009\): The right of the child to be heard](#) [Comentariul general nr. 12 (2009): Dreptul copilului de a fi ascultat], CRC/C/GC/12, 20 iulie 2009, 1 iulie 2009.

⁽⁹⁵⁾ Articolul 22 alineatul (4) din AMMR.

consimțământul pentru localizare. Această decizie trebuie însă comunicată adecvat copilului de către reprezentantul său, pentru a nu fi periclitată relația de încredere dintre ei ⁽⁹⁶⁾.

Adulții dependenți trebuie, de asemenea, să aibă posibilitatea de a-și exprima preferințele, în special când ele se referă la regăsirea și reîntregirea familiei. Autonomia persoanei trebuie respectată în cea mai mare măsură posibilă, deciziile urmând interesul său superior și fiind sprijinite de un reprezentant, dacă este necesar. Această abordare de ascultare activă și de apreciere a opiniilor persoanelor vulnerabile garantează că sunt participanți informați și respectați în procesul de localizare a familiei. De asemenea, promovează implicarea lor în etapele ulterioare, cum ar fi restabilirea contactului sau reîntregirea familiei, aliniind procesul la drepturile și interesele lor superioare.

2.2.4. Confidențialitatea

Confidențialitatea se referă la tratarea informațiilor. Când sunt considerate confidențiale, informațiile pot fi împărtășite numai cu consimțământul persoanei care face obiectul informațiilor sau, dacă legislația națională permite acest lucru, părților autorizate. Informațiile comunicate sunt limitate doar la informațiile necesare pentru îndeplinirea funcțiilor acestor părți. Dacă legislația nu permite acest lucru, deținătorul informațiilor va avea nevoie de consimțământul persoanei pentru a comunica informațiile unui terț. Consimțământul solicitantului privind împărtășirea informațiilor trebuie solicitat, într-un mod adaptat vârstei, înainte de divulgarea informațiilor sensibile.

Principiul confidențialității este legat, prin natura lui, de considerentele de siguranță. Garanțiile de siguranță și confidențialitate trebuie instituite ca garanții importante în procesul de regăsire a familiei, în special atunci când copilul neînsoțit poate avea nevoie de protecție internațională.

Regula confidențialității în procesul de regăsire a familiei se aplică nu numai informațiilor referitoare la copil, ci și informațiilor personale ale celor afectați de proces (membrii familiei care sunt localizați etc.). Astfel cum se subliniază în Comentariul general nr. 6 al CDC:

trebuie să se acorde o atenție deosebită pentru a nu pune în pericol bunăstarea persoanelor care se află încă în țara de origine, în special a membrilor familiei copilului ⁽⁹⁷⁾.

Acest aspect are o pondere suplimentară atunci când sunt localizați membrii familiei în țara de origine a unui copil care este solicitant de protecție internațională. O evaluare a interesului superior trebuie să preceadă întotdeauna inițierea localizării, precum și orice decizie cu privire la rezultatul regăsirii familiei, în special dacă se ia în considerare restabilirea legăturilor de familie.

⁽⁹⁶⁾ UNHCR, [Safe and Sound: What States can do to ensure respect for the best interests of unaccompanied and separated children in Europe](#) (În siguranță și sănătoși: Ce pot face statele pentru a asigura respectarea interesului superior la copiii neînsoțiți și separați în Europa), octombrie 2014.

⁽⁹⁷⁾ Comitetul ONU pentru drepturile copilului, [General comment No 6 \(2005\) Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin](#) [Comentariul general nr. 6 (2005) privind tratamentul copiilor neînsoțiți și separați în afara țării lor de origine], CRC/GC/2005/6, 1 septembrie 2005, punctul 30.

Astfel cum se subliniază în Comentariul general nr. 6 al CDC, în desfășurarea activităților de localizare, nu trebuie să se facă nicio referire la statutul copilului de solicitant sau refugiat ⁽⁹⁸⁾. Siguranța membrilor familiei copilului rămași în țara de origine poate fi pusă în pericol dacă nu se respectă principiul confidențialității, iar copilul poate deveni refugiat *sur place* ⁽⁹⁹⁾.

Consecințele defavorabile ale încălcării principiului confidențialității cu privire la informațiile culese în cadrul procedurii de protecție internațională, inclusiv informațiile culese în scopul regăsirii familiei, pot afecta grav nu doar copilul și familia sa, ci și integritatea sistemului de azil.

2.2.5. Protecția datelor

În conformitate cu legislația UE, datele cu caracter personal pot fi prelucrate numai în condiții stricte. Organizațiile care colectează și gestionează date cu caracter personal trebuie să se asigure că sunt protejate împotriva utilizării abuzive și manipulate cu respectarea drepturilor persoanelor cărora le aparțin datele. Regăsirea familiei este un proces care se bazează pe prelucrarea datelor cu caracter personal și, în multe cazuri, datele prelucrate sunt sensibile sau utilizarea lor abuzivă îi poate pune în pericol pe cei implicați în proces.

Procesul de localizare a familiei trebuie să se desfășoare în mod confidențial și cu respectarea deplină a principiilor esențiale stabilite de legislația UE privind protecția datelor ⁽¹⁰⁰⁾.

Solicitanții și tutorii/reprezentanții lor trebuie să fie informați cu privire la datele care urmează să fie culese și la cadrul juridic național respectiv care reglementează acest subiect.

2.2.6. Verificarea legăturilor de familie

Stabilirea autenticității legăturilor de familie este o garanție esențială pentru copiii neînsoțiți și adulții dependenți implicați în regăsirea familiei. Asigurarea unor procese de verificare minuțioase, dar în același timp respectuoase față de circumstanțele fiecărei persoane, contribuie la protejarea intereselor acestora, respectându-le în același timp drepturile.

Pentru a continua verificarea legăturilor de familie, se pot aplica diferite metode, de la colectarea de probe până la testarea ADN, **ca ultimă soluție**. De fapt, dacă există suficiente dovezi, nu ar trebui să fie necesare teste ADN sau alte metode invazive de verificare. În conformitate cu AMMR ⁽¹⁰¹⁾, dovezile circumstanțiale trebuie să fie suficiente atunci când sunt „coerente, verificabile și suficient de detaliate pentru a se stabili statutul membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională”.

⁽⁹⁸⁾ Comitetul ONU pentru drepturile copilului, [General comment No 6 \(2005\) Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin](#) [Comentariul general nr. 6 (2005) privind tratamentul copiilor neînsoțiți și separați în afara țării lor de origine], CRC/GC/2005/6, 1 septembrie 2005, punctul 80.

⁽⁹⁹⁾ Refugiații *sur place* sunt persoanele care își părăsesc țara de origine din motive care nu au legătură cu protecția internațională și care, cu toate acestea, pot dobândi o temere întemeiată de persecuție sau de vătămare gravă în propria lor țară în urma plecării.

⁽¹⁰⁰⁾ Pentru mai multe informații privind protecția datelor, consultați FRA, [Handbook on European data protection law](#) (Manual de legislație europeană privind protecția datelor), 25 mai 2018.

⁽¹⁰¹⁾ Considerentul (54) din AMMR.

Ce probe pot fi colectate?

- **Documente justificative.** Acestea includ certificate de naștere, documente de familie și pașapoarte care indică relațiile de familie.
- **Dovezi circumstanțiale.** Declarațiile solicitantului și ale membrilor familiei pot oferi context și pot sprijini verificarea. Printre exemple se numără declarații scrise și/sau verbale, interviuri cu membrii familiei (de exemplu, construirea unui arbore genealogic comun în cadrul interviurilor simultane) sau investigații efectuate cu privire la situația din străinătate. Declarațiile copilului pot fi coroborate cu dovezi justificative, cum ar fi documente, materiale audiovizuale, orice documente sau probe fizice (de exemplu, diplome, fotografii și dovezi ale transferului de bani) sau cunoașterea unor fapte specifice.
- **Înregistrări și fotografii.** Înregistrările oficiale din țările UE+, fotografiile, dovezile contactului și declarațiile martorilor pot constitui, de asemenea, probe ⁽¹⁰²⁾.

Este important să se ia în considerare **atenuarea riscurilor** atunci când se verifică legăturile de familie. Aceasta înseamnă că analiza legăturilor de familie alese nu trebuie să pună în pericol copilul/adultul sau pe membrii familiei. De exemplu, contactarea autorităților din țara de origine ar putea să nu fie potrivită pentru un refugiat sau o persoană care solicită protecție internațională. În plus, dacă există îngrijorări cu privire la posibile riscuri pentru copil sau membrii familiei – cum ar fi traficul de persoane sau alte pericole – trebuie să se acorde o atenție sporită pentru a preveni expunerea la aceste amenințări.

Un alt aspect important este **prezumția de nevinovăție**. În cazul în care solicitanții nu pot furniza dovezi documentare ale relației de familie, autoritățile naționale trebuie să ia în considerare declarațiile acestora și alte dovezi disponibile. Autoritățile nu pot respinge existența legăturilor de familie doar pe baza lipsei de documente justificative: trebuie aplicat principiul prezumției de nevinovăție. În această privință, consultați Directiva privind dreptul la reîntregirea familiei ⁽¹⁰³⁾, deoarece oferă orientări privind condițiile care trebuie aplicate pentru reîntregirea familiei beneficiarilor de protecție internațională. În conformitate cu orientările Comisiei Europene cu privire la aplicarea Directivei privind dreptul la reîntregirea familiei ⁽¹⁰⁴⁾, statele membre sunt obligate, în astfel de cazuri, să ia în considerare alte dovezi ale existenței relației de familie. Aceste „probe de altă natură” trebuie evaluate în conformitate cu legislația națională, iar statele membre trebuie să adopte norme clare care să reglementeze aceste cerințe în materie de probe.

Cu toate acestea, chiar și cu prezumția de nevinovăție, eforturile de verificare a legăturilor de familie nu trebuie înlocuite în totalitate. Trebuie adoptată o **abordare echilibrată** care să utilizeze diverse metode pentru a confirma legăturile de familie, cum ar fi documentele justificative, declarațiile solicitantului și ale membrilor familiei, interviurile și orice informații circumstanțiale sau contextuale relevante.

⁽¹⁰²⁾ Considerentul (54) din AMMR.

⁽¹⁰³⁾ [Directiva 2003/86/CE](#) a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003).

⁽¹⁰⁴⁾ [Comunicarea Comisiei](#) către Consiliu și Parlamentul European cu privire la orientările pentru punerea în aplicare a Directivei 2003/86/CE privind dreptul la reîntregirea familiei, Bruxelles, COM/2014/0210 final, 2014.

2.2.7. O cale de atac efectivă

În contextul localizării membrilor familiei, legislația UE nu prevede explicit dreptul independent de a contesta deciziile privind regăsirea familiei separat de decizia privind cererea de protecție internațională. Prin urmare, se aplică normele naționale. În plus, nu există nicio obligație legală specifică de a iniția sau a încheia procesul de regăsire a familiei printr-o decizie scrisă. Cu toate acestea, în practică, poate fi emisă o decizie de inițiere sau de neinițiere a localizării membrilor familiei după evaluarea interesului superior al copilului. Rezultatele localizării membrilor familiei se reflectă, în general, în evaluarea interesului superior din cadrul cererii de protecție internațională.

Deși nu poate fi formulată o cale de atac separată, garanțiile procedurale pentru contestarea deciziilor în cadrul procedurii de protecție internațională [inclusiv deciziile de transfer conform AMMR ⁽¹⁰⁵⁾] se aplică și proceselor de regăsire a familiei ⁽¹⁰⁶⁾. Următoarele garanții asigură o cale de atac eficientă în acest context.

- Toate persoanele, inclusiv copiii neînsoțiți și tutorele/reprezentantul lor, trebuie să primească informații juridice și procedurale privind contestarea rezultatului localizării familiei sau a deciziei de transfer.
- Deciziile trebuie să fie motivate (inclusiv circumstanțele de fapt și raționamentul juridic), justificate și explicate. În cazurile referitoare la copii, deciziile trebuie să se refere în mod clar la elementele relevante ale evaluării interesului superior și la modul în care acestea au fost apreciate pentru a determina interesul superior al copilului.
- O perioadă de timp rezonabilă trebuie să permită solicitanților să-și exercite dreptul la o cale de atac efectivă. Autoritățile trebuie să furnizeze informații cu privire la modalitățile și termenele de introducere a unei căi de atac sau de solicitare a unei reexaminări.
- Asistența juridică și reprezentarea trebuie furnizate gratuit, în conformitate cu modalitățile aplicabile.

Dacă este necesar, interpretarea trebuie furnizată gratuit.

2.2.8. Colaborarea între autorități și organizații

Diferiți actori instituționali pot fi implicați în procesul de regăsire a familiei la nivel național, cum ar fi autoritatea decizională, autoritatea/secția responsabilă de procedura desfășurată în temeiul AMMR, autoritatea/secția de primire, serviciile sociale etc. Cooperarea este esențială pentru eficacitatea eforturilor de regăsire a familiei și pentru a garanta că interesul superior al copilului este luat pe deplin în considerare.

În ciuda mandatelor lor diferite, autoritățile naționale pot solicita, de asemenea, asistența organizațiilor internaționale interguvernamentale și neguvernamentale sau a altor organizații

⁽¹⁰⁵⁾ Articolul 19 litera (k) din AMMR.

⁽¹⁰⁶⁾ Orientări suplimentare pot fi găsite în documentul Comitetului ONU pentru drepturile copilului, [General comment No. 14 \(2013\) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration \(art. 3, para. 1\)](#) [Comentariul general nr. 14 (2013) cu privire la dreptul copilului ca interesul său superior să fie considerat primordial [(articolul 3 alineatul (1))], 29 mai 2013, CRC /C/GC/14.

relevante cu experiență în localizarea familiei ⁽¹⁰⁷⁾. Implicarea organizațiilor de regăsire a familiilor sau a organizațiilor internaționale în procesul de reunificare poate fi extrem de benefică. Aceste organizații au adesea capacitatea de a stabili mai eficient contactul cu membrii familiei. În cazurile în care un membru al familiei nu poate fi localizat imediat, ele își pot folosi rețelele pentru a colabora cu organizațiile partenere din țară pentru a ajuta la căutare. În plus, aceste organizații joacă un rol crucial în crearea unei legături de încredere atât cu copilul, cât și cu membrii familiei, ceea ce este esențial pentru un proces de reunificare reușit. În plus, statele membre pot aranja sau facilita accesul minorului la serviciile de localizare ale acestor organizații ⁽¹⁰⁸⁾.

Localizarea membrilor familiei trebuie să se bazeze, de asemenea, pe cooperare și pe partajarea responsabilităților între țările UE+ și, în unele cazuri, cu țările de origine și de tranzit, cu condiția ca acest lucru să nu pună în pericol solicitantul și pe membrii familiei în cauză. O abordare comună, o mai mare coerență și intensificarea cooperării între UE+ și țările terțe sunt în conformitate cu politica generală a UE.

⁽¹⁰⁷⁾ Orientări suplimentare pot fi găsite în documentul Comitetului ONU pentru drepturile copilului, [*General comment No. 14 \(2013\) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration \(art. 3, para. 1\)*](#) [Comentariul general nr. 14 (2013) cu privire la dreptul copilului ca interesul său superior să fie considerat primordial [articolul 3 alineatul (1)], 29 mai 2013, CRC /C/GC/14.

⁽¹⁰⁸⁾ Articolul 23 alineatul (3) din AMMR.

3. Procedura privind regăsirea familiei

Acest capitol analizează etapele principale ale procesului de regăsire a familiei. Procesul de regăsire a familiei poate fi analizat din două perspective:

- când este realizat în cadrul procedurii din AMMR și în țările UE+; și
- când este realizat în țara de origine sau într-o țară terță în contextul procedurii de protecție internațională sau ca urmare a acesteia.

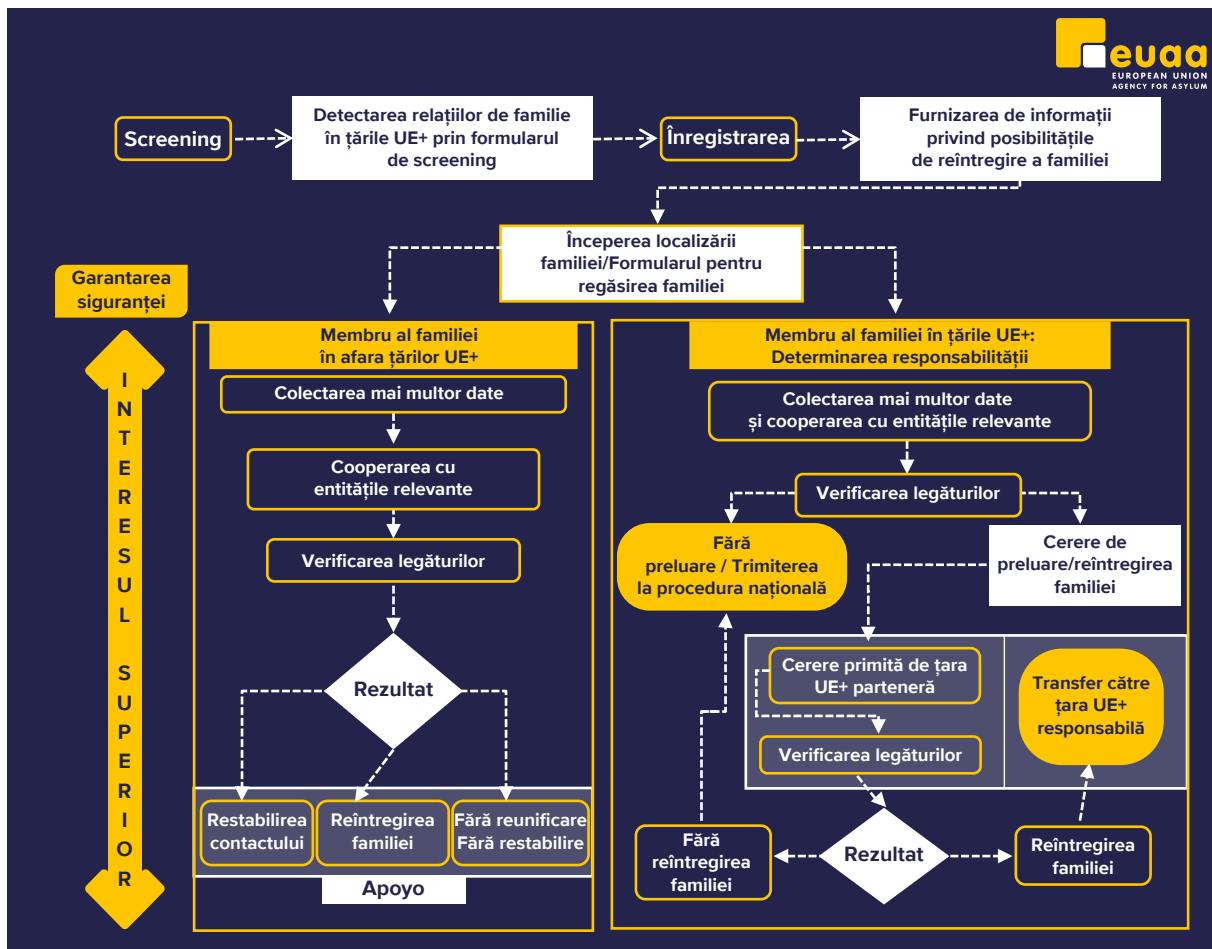
În acest ghid, procesul de regăsire a familiei în cadrul AMMR este menționat pentru a oferi o imagine de ansamblu a diferitelor posibilități, însă procedura în sine este prezentată mai detaliat în [partea a II-a](#).

Un aspect esențial în toate etapele procesului de regăsire și reîntregire a familiilor este nevoia de coordonare și planificare la nivelul statelor membre. Aceasta include planuri transsectoriale de sprijin material, financiar și tehnic pentru abordarea tuturor etapelor de localizare a familiei.

Diagrama procesului de regăsire a familiei

Regăsirea familiei este o parte integrantă a gestionării generale a cazului solicitantului, în special atunci când este implicat un copil. În astfel de cazuri, autoritățile de protecție a copilului trebuie să joace un rol activ pentru a asigura o mai bună coordonare a procesului general de gestionare a cazului. Implicarea acestora contribuie la apărarea interesului superior al copilului, care se află la baza fiecărei acțiuni întreprinse. Cu toate acestea, acest ghid se concentrează exclusiv asupra fluxului procesului de regăsire a familiei în sine, recunoscând că acest proces este o componentă a unui cadru mai amplu de gestionare a cazurilor care necesită colaborarea diferitelor părți interesate. Diagrama descrie fluxul procedural al regăsirii familiei în cadrul procedurii de protecție internațională în general.

Figura 2. Diagrama procesului de localizare a membrilor familiei

Procesul de regăsire a familiei constă în etape interconectate, deși distincte, care urmează un flux procedural continuu ce integrează diverse considerente importante. De la decizia inițială de a demara regăsirea familiei, care se declanșează atunci când o persoană solicită protecție internațională, până la localizarea activă și rezultatul final, toate etapele fac parte dintr-o abordare cuprinzătoare menită să asigure bunăstarea copilului.

În etapele inițiale, înainte de regăsirea familiei, autoritățile trebuie să se asigure că sunt luate toate măsurile necesare pentru informarea și pregătirea copilului, acordând totodată atenție opiniilor, vârstei și gradului său de maturitate. Această pregătire pune bazele procesului mai complex de localizare a membrilor familiei, fie în țările UE+, fie în țara de origine sau în țări terțe.

Odată ce începe localizarea familiei, metodele și actorii implicați pot varia în funcție de locul unde se află membrii familiei. Indiferent dacă localizarea are loc în cadrul AMMR în țările UE+ sau implică cooperarea internațională cu țări terțe, menținerea principiilor și garanțiilor generale și a interesului superior al copilului rămâne esențială pe tot parcursul procesului.

Deși detaliile procedurale pot varia în funcție de locul în care se află membrii familiei, întregul proces vizează un singur obiectiv: reunirea copilului cu familia sa într-un mod care îi respectă drepturile și promovează bunăstarea sa pe termen lung. Atât etapele pregătitoare, cât și

eforturile active de localizare sunt componente inseparabile ale procedurii mai ample de regăsire a familiei. Mai jos sunt prezentate etapele ideale care trebuie urmate.

3.1. Înainte de localizarea membrilor familiei

Acest ghid se referă în special la localizarea familiei în cazul solicitanților de protecție internațională. Înregistrarea unei cereri de protecție internațională ar fi suficientă pentru inițierea localizării membrilor familiei în temeiul Regulamentului privind gestionarea azilului și migrației.

Pentru persoanele vulnerabile, decizia de a iniția localizarea membrilor familiei trebuie să aibă întotdeauna la bază interesul lor superior. De obicei, această decizie este luată în colaborare cu reprezentantul persoanei (tutore sau reprezentant legal), autoritățile naționale și organizațiile relevante. Considerațiile specifice pentru adulții dependenți includ respectarea autonomiei, a vieții private și a oricăror nevoi specifice legate de vulnerabilitatea lor. În cazul copiilor, decizia de a iniția regăsirea familiei este luată de obicei de reprezentantul copilului, în colaborare cu autoritățile naționale și organizațiile relevante.

Atunci când un solicitant vulnerabil, cum ar fi un copil neînsoțit sau un adult dependent, solicită protecție internațională, se aplică următoarele puncte:

1. Solicitantul trebuie îndrumat către autoritățile competente care să se ocupe de cererea de protecție internațională, fie în scopul AMMR, fie pentru a examina cererea în calitate de stat responsabil.
2. Trebuie asigurată numirea unui reprezentant ⁽¹⁰⁹⁾.
3. Solicitantul trebuie informat cu privire la procesul de localizare a membrilor familiei cât mai curând posibil. Informațiile trebuie adaptate nivelului său de înțelegere și trebuie luate în considerare atât opiniile copiilor, cât și ale adulților. În funcție de configurația națională, informațiile ar putea fi furnizate de autoritățile naționale, de organizațiile mandatate sau de reprezentantul solicitantului.
4. Cu toate acestea, este responsabilitatea statului să se asigure că solicitantul înțelege pe deplin procesul de regăsire a familiei. Dacă este informat și înțelege procesul, solicitantul va putea contribui cu informațiile necesare la demararea procesului de regăsire a familiei.

⁽¹⁰⁹⁾ Articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul privind procedura de screening.

5. În cadrul întâlnirilor inițiale, cum ar fi la primul contact și la depunerea cererii, ofițerul responsabil ar colecta în mod normal informații care vor fi utile mai departe în proces. Formularele de screening ⁽¹¹⁰⁾ și un model dedicat ⁽¹¹¹⁾ pot colecta informații despre membrii familiei pentru a facilita trimiterea.

Reprezentantul desemnat sau tutorele joacă un rol important în garantarea faptului că etapele de mai sus sunt întreprinse având în vedere în primul rând interesul superior al copilului și respectând garanțiile procedurale specifice aplicabile copiilor neînsoțiți în cadrul procedurii de protecție internațională. Ei joacă, de asemenea, un rol important în furnizarea de informații, precum și în sprijinirea solicitantului în colectarea informațiilor necesare în scopul localizării familiei, având întotdeauna în vedere interesul superior al acestuia.

Este important ca, în primele etape ale procedurii de protecție internațională și înainte de inițierea căutării familiei, **opiniile solicitantului** să fie luate pe deplin în considerare, ținând seama de vârsta și maturitatea sa. Opiniile copilului trebuie luate în considerare și apreciate în raport cu diferitele elemente ale evaluării interesului superior al copilului și trebuie să contribuie la stabilirea oportunității inițierii localizării membrilor familiei.

În cazul în care autoritățile au cunoștință de existența unor membri ai familiei într-un alt stat membru, dar copilul neînsoțit sau adultul dependent nu este de acord să se inițieze localizarea membrilor familiei, opiniile lui trebuie analizate cu atenție, în funcție de vârsta, maturitatea și interesul său superior. Deși regăsirea familiei este încurajată pentru a sprijini bunăstarea și unitatea familiei, procesul trebuie să respecte autonomia și dorințele persoanei, în special dacă continuarea procesului de localizare ar putea avea un impact negativ asupra bunăstării ei. În astfel de cazuri, reprezentantul desemnat sau tutorele, în colaborare cu autoritățile naționale, trebuie să evalueze motivele reticenței, luând în considerare orice riscuri potențiale, sensibilități sau vulnerabilități specifice implicate.

Atât pentru copii, cât și pentru adulții dependenți, o evaluare cuprinzătoare a interesului superior – inclusiv contribuția organizațiilor relevante – este esențială pentru a determina dacă regăsirea familiei trebuie să continue într-un mod care să respecte dorințele persoanei și să îi protejeze drepturile. În cele din urmă, deși regăsirea familiei sprijină unitatea familiei, decizia de a merge mai departe trebuie să fie întotdeauna ghidată de interesul superior al persoanei. În cazul în care localizarea ar putea fi benefică pentru persoana în cauză, dar aceasta ezită, autoritățile pot lua în considerare reexaminarea opțiunii mai târziu, pe măsură ce circumstanțele sau perspectivele acesteia evoluează, asigurându-se că orice eforturi de localizare sunt aliniate la protocoalele de confidențialitate, la măsurile de protecție și la nevoile specifice ale persoanei.

Deseori, este necesar să se facă schimb de informații ⁽¹¹²⁾ între diferiți actori pentru a garanta accesul copilului la procedura de protecție internațională și pentru a asigura condițiile de

⁽¹¹⁰⁾ Articolul 17 din Regulamentul privind procedura de screening.

⁽¹¹¹⁾ Consultați documentele EUAA [Family Tracing Form – Adult](#) (Formular pentru regăsirea familiei – Adult), 2025 și [Family Tracing Form – Child](#) (Formular pentru regăsirea familiei – Copil), 2025.

⁽¹¹²⁾ Informațiile trebuie partajate numai în conformitate cu legislația națională și a UE aplicabilă privind protecția datelor, în special cu [Regulamentul \(UE\) 2018/1725](#) al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 295, 21.11.2018).

primire adecvate, precum și pentru a iniția localizarea membrilor familiei. Schimbul de informații trebuie să aibă loc cu respectarea deplină a principiului **confidențialității** și orice informație împărtășită în contextul azilului trebuie tratată cu atenție, având în vedere siguranța copilului și a altor persoane implicate (membrii familiei).

3.2. Efectuarea localizării membrilor familiei

Domeniul de aplicare teritorial, actorii implicați, metodele aplicate și scopul procesului de regăsire a familiei pot varia în funcție de locul în care se află membrii familiei. Această secțiune examinează diferitele scenarii. Este posibil să trebuiască să fie găsiți mai mulți membri ai familiei și, în funcție de locul unde se află aceștia, este posibil să fie necesar să se desfășoare simultan mai multe proceduri.

Metodele specifice utilizate în regăsirea familiei depind de legislația națională, de cadrele instituționale și de circumstanțele fiecărui caz. Aceste metode ar putea implica participarea activă a reprezentantului copilului, a serviciilor sociale ale statului, a serviciilor sociale din alte țări UE+ sau a serviciilor sociale din țara de origine. În plus, organizațiile internaționale, interguvernamentale și neguvernamentale pot oferi o asistență neprețuită, în special atunci când localizarea familiei are loc în țara de origine sau într-o țară terță. Această asistență poate include contactarea membrilor familiei, realizarea de interviuri atunci când este posibil și alte acțiuni necesare.

3.2.1. Regăsirea familiei pe teritoriul UE+

Atunci când un membru al familiei se află într-o țară UE+, localizarea membrilor familiei în temeiul AMMR este esențială pentru a asigura că persoanele care solicită azil sunt în legătură cu rudele lor aflate deja pe teritoriul UE+. Solicitanții trebuie să solicite azil în prima țară a UE în care intră și să rămână acolo până la stabilirea statului membru responsabil de cazul lor. Criteriul principal îl constituie legăturile de familie, acordându-se prioritate reunirii solicitanților cu membrii de familie stabiliți în UE. Autoritățile au sarcina de a furniza informații privind localizarea familiilor, de a asista minorii neînsoțiți și de a acorda prioritate reîntregirii familiilor pentru a asigura eficiența procedurilor de azil.

Printre obligațiile principale se numără:

- informarea solicitantului cu privire la opțiunile de regăsire a familiei și la drepturile sale de a solicita modelul de localizare a familiei ⁽¹¹³⁾ și sprijinul disponibil din partea organizațiilor naționale și internaționale;
- furnizarea de detalii cu privire la procesul interviului individual, subliniind necesitatea de a prezenta informații relevante pentru stabilirea țării UE+ responsabile, în special în ceea ce privește legăturile de familie;

⁽¹¹³⁾ Articolul 22 alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf din AMMR mandatează EUAA să creeze modele și orientări privind regăsirea familiei, sprijinind aplicarea criteriilor legate de familie, astfel cum sunt prevăzute la articolele 25-28 și 34 din AMMR. Consultați documentele EUAA, [Family Tracing Form – Adult](#) (Formular pentru regăsirea familiei – Adult), 2025 și [Family Tracing Form – Child](#) (Formular pentru regăsirea familiei – Copil), 2025.

- organizarea interviului individual cu solicitantul pentru a analiza legăturile sale de familie, locul în care se află membrii familiei și relația dintre ei;
- acordarea de asistență minorilor neînsoțiți și/sau adulților dependenți în ceea ce privește contactarea organizațiilor de localizare a membrilor familiei și colectarea informațiilor necesare pentru evaluarea interesului lor superior.

Deși țările UE+ nu sunt obligate să implice organizații terțe, Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației solicită autorităților să faciliteze accesul la organizațiile de localizare a membrilor familiei și să furnizeze modelul de localizare a familiei. Detectarea timpurie și tratarea cu prioritate a cazurilor de reîntregire a familiei sunt esențiale, în mod ideal începând din momentul screeningului. Identificarea timpurie permite colectarea promptă a informațiilor și completarea modelului, asigurând prioritizarea cazurilor legate de familie în procesul de determinare a responsabilității. Puteți citi mai multe despre regăsirea familiei în conformitate cu Regulamentul privind gestionarea azilului și migrației în [partea a II-a](#).

3.2.2. Localizarea membrilor familiei în țara de origine sau într-o țară terță

În cazurile care implică copii și/sau minori neînsoțiți, dacă există indicii că membrii familiei se află într-o țară terță și se consideră că este în interesul superior al copilului să se inițieze localizarea familiei, se aplică următoarele etape:

1. Se colectează informații suplimentare de la copil. Interviul individual poate fi considerat o ocazie importantă de a colecta informațiile suplimentare necesare pentru localizarea membrilor familiei, precum și pentru a evalua în continuare etapele următoare și dacă eventualele rezultate sunt în interesul superior al copilului. În cadrul interviului, pot fi colectate informații specifice, cum ar fi ultima reședință a copilului, locul în care copilul și-a văzut ultima dată părinții, numele sau descrierea membrilor familiei și orice evenimente sau locuri semnificative asociate cu separarea familiei. Aceste detalii sunt esențiale pentru construirea unei imagini clare a trecutului copilului și pentru orientarea procesului de localizare a familiei. În plus, pot fi organizate întâlniri suplimentare, dacă este necesar, pentru a colecta și alte informații care ar putea sprijini eforturile de localizare și pentru a asigura că toate deciziile luate sunt conforme cu interesul superior al copilului.
2. De asemenea, pot fi colectate informații relevante de la alte persoane. În cazul în care copilul călătorește cu frați sau rude (care nu sunt considerați responsabili pentru el în statul membru), aceștia ar putea furniza informații suplimentare pe care copilul nu le deține. Este posibil ca minorul să fi împărtășit informații cu alte persoane cu care a călătorit sau a locuit. Cu toate acestea, culegerea de informații de la terți trebuie să se realizeze cu prudență și cu respectarea drepturilor copilului și a interesului său superior.
3. În culegerea informațiilor necesare pot fi implicați și alți actori. Printre aceștia s-ar putea număra autoritățile naționale, cum ar fi ambasada țării UE+ în țara terță, sau alte organizații care ajută la localizarea familiei. Este posibil ca acești actori să fie în măsură să faciliteze eforturile de localizare a familiei și etapele următoare ale procesului, cum ar fi verificarea legăturilor de familie. Prin urmare, **cooperarea** bine coordonată este, de

asemenea, foarte importantă pentru a asigura că se depun eforturi într-un mod eficient și cu respectarea deplină a drepturilor copilului. Principiile **confidențialității** și **protecției datelor** trebuie respectate cu strictețe în acest context, având în vedere calitatea de solicitant de protecție internațională a copilului și că o încălcare a acestor principii i-ar putea pune în pericol pe membrii familiei sau pe copil.

Odată găsiți membrii familiei, autoritățile naționale trebuie să parcurgă următoarele etape:

1. Verificarea legăturilor de familie. S-ar putea realiza pe baza documentelor justificative, dacă sunt disponibile, inclusiv declarațiile copilului și ale membrilor familiei sale, care au fost colectate în timpul vizitelor în familie efectuate de diferiți actori, prin contact direct etc. Pot fi utilizate și alte probe, inclusiv, dacă este necesar, teste ADN sau de sânge, ca măsuri de ultimă instanță.
2. Evaluarea etapelor următoare și a rezultatelor localizării familiei trebuie să țină seama în primul rând de interesul superior al copilului. În cazul în care legăturile au fost verificate, această evaluare ar putea fi efectuată în cadrul procedurii de protecție internațională și ar putea fi luată în considerare în procesul decizional privind aplicarea protecției internaționale.

Considerente etice și provocări în procesul de regăsire familiei

Etica participării voluntare

Regăsirea familiei este o componentă esențială a procesului de azil, în special pentru reîntregirea familiilor separate. Cu toate acestea, transformarea regăsirii familiei într-o sarcină administrativă obligatorie poate duce la dileme etice. Organizații precum Rețeaua de restabilire a legăturilor de familie a Mișcării Internaționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie (RFL) ⁽¹¹⁴⁾ funcționează pe principiul conform căruia căutarea membrilor familiei trebuie să pornească de la cererea și dorința persoanelor în cauză de a clarifica soarta rudelor și locul în care se află acestea, inclusiv în cazurile în care sunt implicați minori, luând totodată în considerare interesul superior al acestora. Acest principiu garantează că procesul de localizare respectă autonomia și consimțământul în cunoștință de cauză al tuturor părților implicate. Limitările rețelei RFL în interacțiunea cu autoritățile UE privind localizarea sunt ghidate de obiectivele umanitare ale acestora, de modalitățile de lucru și de aderarea la principiile și standardele fundamentale. Este esențial ca autoritățile să respecte aceste considerente etice și să se asigure că participarea la căutări se bazează întotdeauna pe consimțământul explicit în cunoștință de cauză (acolo unde este relevant, având în vedere nivelul de maturitate al copilului) sau pe determinarea adecvată a interesului superior. Regăsirea familiei în cadrul procesului de azil este o sarcină complexă și sensibilă care necesită echilibrarea considerentelor etice cu nevoile practice.

⁽¹¹⁴⁾ Mișcarea Internațională de Cruce Roșie și Semilună Roșie, *Extension of the Restoring Family Links Strategy for the International Red Cross and Red Crescent Movement 2020-2030* (Extinderea strategiei de restabilire a legăturilor de familie pentru Mișcarea Internațională de Cruce Roșie și Semilună Roșie 2020-2030), octombrie 2024, Motivație p. 2-3, accesat la 8 noiembrie 2024 https://rcrcconference.org/app/uploads/2023/11/CoD24_RFL-Draft-Elements-EN.pdf și *Restoring Family Links code of conduct on data protection* (Codul de conduită al Rețelei de restabilire a legăturilor de familie privind protecția datelor), 2016, accesat la 8 noiembrie 2024, <https://www.icrc.org/en/document/rfl-code-conduct>

Abordarea nevoilor speciale de protecție în cadrul localizării

Tratarea cu prioritate și urgența cazurilor de localizare trebuie să ia în considerare nevoile de protecție ale solicitantului și ale membrilor familiei acestuia. O atenție deosebită trebuie acordată minorilor, persoanelor cu handicap sau cu afecțiuni medicale complexe și altor grupuri vulnerabile. De exemplu, un adult care caută un copil separat trebuie să beneficieze de prioritate în egală măsură ca un copil găsit fără un adult însoțitor. O persoană adultă care, dintr-un motiv sau altul (vârstă, afecțiune medicală, handicap), nu este capabilă să se îngrijească singură se află, de asemenea, într-o poziție foarte vulnerabilă. Evaluarea trebuie să fie completă și să ia în considerare siguranța imediată și bunăstarea pe termen lung a tuturor părților implicate. Pentru protejarea persoanelor vulnerabile este esențial să se garanteze că aceste cazuri sunt tratate cu sensibilitatea și urgența necesare.

Localizarea în contexte care implică membri ai familiei extinse și îngrijitori

Atunci când un copil sosește cu membri ai familiei extinse sau cu îngrijitori, este esențial să se ia în considerare impactul emoțional și psihologic al separării acestora. Chiar dacă aceste persoane nu sunt membri apropiați ai familiei, ele pot oferi copilului un sprijin emoțional esențial și stabilitate. Cu excepția cazului în care există riscuri semnificative pentru protecția copilului, separarea de acești îngrijitori trebuie evitată. Bunăstarea copilului trebuie întotdeauna considerată primordială, asigurându-se că acesta beneficiază de un mediu favorabil pe parcursul procesului de azil.

Importanța localizării cu precizie a membrilor familiei în cazul adopției

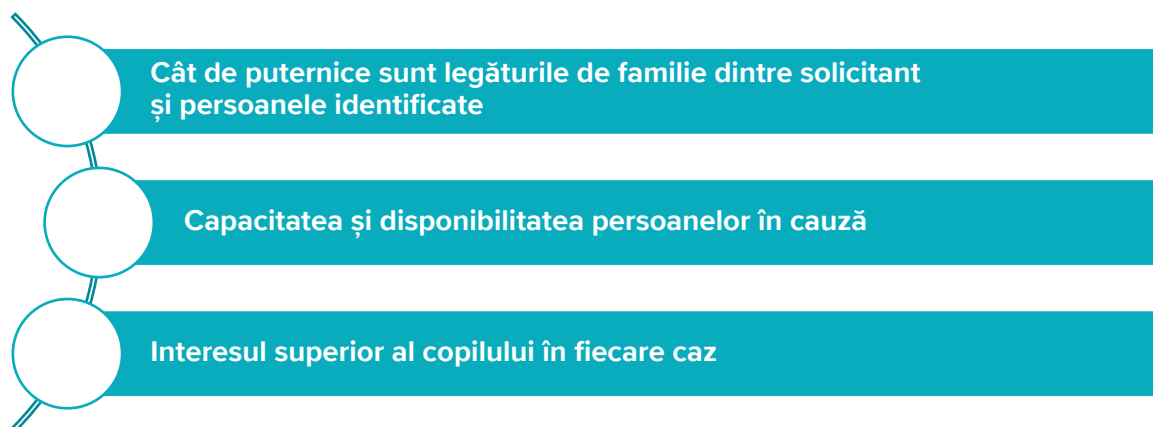
Localizarea eficientă a familiei este deosebit de importantă pentru a preveni plasarea copiilor în vederea adopției atunci când părinții lor biologici sau alți membri ai familiei sunt în viață și doresc să se reunească cu ei. Greșelile în localizare pot avea consecințe pe termen lung pentru copii, inclusiv pierderea permanentă a legăturilor de familie. Prin urmare, autoritățile trebuie să efectueze o localizare completă și precisă a familiei pentru a asigura că respectivi copii nu sunt plasați în mod inutil în adopție sau în sisteme, cu excepția cazului în care au fost epuizate toate mijloacele de localizare și se consideră că acest lucru este în interesul superior al copilului. Acest proces trebuie să includă verificarea statutului și a intențiilor părinților biologici și ale altor rude, asigurându-se că interesul superior al copilului este garantat în toate deciziile.

3.3. Rezultatul localizării membrilor familiei

În cazurile în care sunt implicați copii, decizia privind rezultatul localizării familiei – dacă aceasta conduce la reîntregirea familiei, la restabilirea legăturilor de familie sau la absența contactelor și a reîntregirii familiei – se bazează pe o evaluare aprofundată a interesului superior. De obicei, această decizie este luată de reprezentantul copilului, în strânsă coordonare cu autoritățile naționale și organizațiile relevante.

Trebuie avute în vedere următoarele aspecte:

Evaluarea interesului superior nu necesită o procedură formalizată, dar:

1. trebuie să fie efectuată de către personal calificat ⁽¹¹⁵⁾;
2. rezultatul trebuie documentat, iar informațiile trebuie să fie accesibile acelor actori care au nevoie de ele pentru a sprijini în continuare copilul în cadrul procesului;
3. copilul trebuie invitat să ia parte în mod activ la proces, împărtășindu-și opinia și punctele de vedere cu privire la o posibilă reîntregire a familiei.

În funcție de circumstanțele particulare, reîntregirea familiei ar putea avea loc în țara UE+ în care se află copilul. Aceasta ar putea fi cazul în care, de exemplu, reîntregirea familiei este aplicată în urma deciziei de acordare a protecției internaționale copilului.

Reîntregirea familiei poate avea loc și în altă țară UE+. De exemplu, s-ar putea constata că este în interesul superior al copilului să se reunească cu un membru al familiei, un frate sau o rudă care locuiește legal în alt stat membru, care ar fi considerat atunci statul membru responsabil cu examinarea cererii copilului ⁽¹¹⁶⁾.

Reîntregirea familiei ar putea avea loc, de asemenea, în **țara de origine sau într-o țară terță** în care se află membrul familiei, odată ce interesul superior a fost determinat în mod corespunzător și indică faptul că reîntregirea familiei este în interesul superior al copilului.

⁽¹¹⁵⁾ Evaluarea interesului superior este efectuată în consultare cu tutorele/reprezentantul și cu alți actori implicați în procesul de urmărire (servicii de localizare, actori care este posibil să fi fost în contact cu familia în țara de origine etc.).

⁽¹¹⁶⁾ În conformitate cu articolul 22 din CDC, „dreptul de a găsi părinții sau alți membri ai familiei oricărui copil refugiat, în vederea obținerii informațiilor necesare pentru reîntregirea familiei sale”, iar articolul 10 alineatul (3) litera (a) din Directiva privind reîntregirea familiei prevede că statele membre „autorizează intrarea și șederea în scopul reîntregirii familiei pentru rudele sale de gradul întâi pe linie ascendentă directă fără a fi aplicate condițiile stabilite la articolul 4 alineatul (2) [din prezenta directivă]”. Articolul 10 alineatul (3) litera (b) prevede că această autorizare poate fi aplicată „pentru tutorele său legal sau pentru orice alt membru al familiei, atunci când refugiatul nu are rude pe linie ascendentă directă sau atunci când acestea nu pot fi găsite”.

La fel ca în cazul copiilor, decizia privind rezultatele localizării membrilor familiei în cazurile privind adulții dependenți – fie că aceasta duce la reîntregirea familiei, la restabilirea legăturilor de familie sau la întreruperea contactului – se bazează pe o evaluare cuprinzătoare a interesului superior și a nevoilor specifice ale acestora. Această decizie este luată cu coordonarea între reprezentantul adultului, autoritățile naționale și organizațiile relevante, asigurându-se că autonomia și preferințele adultului sunt respectate în cea mai mare măsură posibilă.

3.4. Sprijin și monitorizare după regăsirea familiei

Procesul de regăsire a familiei poate pune solicitantul într-o situație dificilă într-o perioadă deja stresantă. Solicitanții care caută protecție pe teritoriul UE+ au trecut adesea prin multe momente dificile, cum ar fi părăsirea locuinței, depărtarea de familie și prieteni și dificultățile întâmpinate în timpul deplasărilor. Reprezentantul desemnat sau tutorele este o persoană esențială în sprijinirea copilului sau, dacă este cazul, a adultului dependent, pe parcursul procedurii de localizare a familiei și ulterior. O astfel de numire este o garanție procedurală esențială ⁽¹⁷⁾.

Copiii au o capacitate remarcabilă de reziliență; își pot reveni, pot deveni mai puternici și pot fi din nou fericiți după ce au trecut prin situații sau evenimente dificile. Următoarele secțiuni prezintă diverse abordări și orientări pentru acordarea de sprijin și asigurarea unei monitorizări adecvate, punând accentul pe promovarea bunăstării copilului și a recuperării pe termen lung.

Sprijin psihosocial pentru copil pe parcursul procesului de regăsire a familiei

Copiii care trec printr-un proces de regăsire a familiei se află într-o situație în care adesea nu sunt siguri de locul în care se află membrii familiei sau dacă aceștia sunt încă în viață. De asemenea, pot fi îngrijorați cu privire la rezultatul căutării și la ceea ce se va întâmpla în continuare. Pot prezenta semne de suferință, sentimente de anxietate, disperare și izolare. Oferirea de asistență psihologică și psihosocială încă din primele etape ale călătoriei lor poate contribui la crearea unui sentiment de siguranță și confort, permițând acestor copii să gestioneze mai bine noua lor realitate. Este esențial să nu se simtă abandonați sau singuri pe parcursul acestui proces.

Lista de verificare: sprijin psihologic pe parcursul regăsirii familiei

Urmând această listă de verificare, îngrijitorii și profesioniștii pot sprijini copiii aflați în dificultate, ajutându-i să gestioneze situații dificile cu reziliență și stabilitate emoțională.

Construiți o relație de încredere

- ☐ Creați încredere pentru a-i ajuta pe copii să se simtă în siguranță și sprijiniți.
- ☐ Creați un mediu în care copiii se simt în largul lor să-și dezvăluie experiențele și sentimentele.

⁽¹⁷⁾ Comitetul pentru drepturile copilului, [General comment No. 6 \(2005\): Treatment of Unaccompanied and Separated Children Outside their Country of Origin](#) [Comentariul general nr. 6 (2005) privind tratamentul copiilor neînsoțiți și separați în afara țării lor de origine], CRC/GC/2005/6, 1 septembrie 2005, punctul 21.

Încurajați mecanismele sănătoase de adaptare la situație

- ☐ Sprijiniți copiii în gestionarea stresului și menținerea stabilității emoționale (de exemplu, prin exersarea conștientizării stării interioare).
- ☐ Utilizați strategii precum reglarea emoțională și umorul pentru a încuraja o perspectivă pozitivă.
- ☐ Încurajați exprimarea emoțiilor pozitive folosind diferite abordări, cum ar fi activitățile creative.
- ☐ Oferiți copiilor posibilitatea de a se exprima fără a-i forța să re trăiască experiențele negative (de exemplu, scriind poezii).

Promovați acceptarea situației

- ☐ Îndrumați copiii să-și înțeleagă situația și să o abordeze în mod constructiv.
- ☐ Subliniați că acceptarea înseamnă adaptare, nu resemnare.

Cultivați speranța

- ☐ Încurajați copiii să privească spre un viitor mai bun, gestionând în același timp așteptări realiste.
- ☐ Găsiți un echilibru între cultivarea speranței pentru viitor și gestionarea așteptărilor bazate pe realitatea situației. Acest echilibru trebuie menținut cu atenție pentru a asigura că speranța rămâne ancorată în ceea ce se poate realiza în mod realist.
- ☐ Folosiți speranța ca instrument pentru a-i ajuta pe copii să-și revină și să-și recapete fericirea după greutăți.

Comunicați cu atenție și sensibilitate

- ☐ **Respectați limitele.** Evitați să exercitați presiuni asupra copiilor pentru a discuta subiecte incomode și respectați-le nevoia de timp dacă nu sunt pregătiți să comunice.
- ☐ **Tratați-i cu respect.** Arătați același nivel de respect și onestitate ca pentru adulți. Evitați să faceți promisiuni nerealiste.
- ☐ **Fiți sensibil.** Folosiți un ton grijuliu și un limbaj simplu pe care copiii să îl poată înțelege cu ușurință.
- ☐ **Observați și identificați suferința.** Monitorizați semnele de suferință sau comportamentul îngrijorător care ar putea necesita asistență specializată.

□ **Asigurați-vă că discuțiile sunt adecvate vârstei și culturii.** Adaptați-vă abordarea în funcție de vârsta și de mediul cultural al copilului, recunoscând că și copiii care par maturi au nevoie de răspunsuri emoționale adecvate vârstei ⁽¹¹⁸⁾. Luați în considerare posibilitatea de a angaja mediatori culturali care să acționeze ca punți de legătură între copii și autorități, ajutând la facilitarea comunicării și înțelegerii prin interpretarea nu numai a limbajului, ci și a nuanțelor culturale. Implicarea lor poate îmbunătăți semnificativ comunicarea prin abordarea barierelor lingvistice și asigurarea sensibilității culturale.

În cazurile de sprijin și monitorizare ulterioare localizării familiei, adulții dependenți au nevoie de asistență care să fie adaptată cu atenție la nevoile lor specifice, recunoscând că este posibil ca o abordare nediferențiată să nu fie eficientă. După ce au lăsat în urmă sisteme de sprijin familiare, comunități și, uneori, familii extinse, aceste persoane se confruntă cu provocarea de a se integra într-o nouă societate, purtând în același timp povara emoțională a separării îndelungate de familie.

Se recomandă numirea unui responsabil de caz sau a unui asistent social care să poată oferi îndrumare individualizată, împreună cu tutorele, pentru a se asigura că fiecare persoană se simte cu adevărat sprijinită. Sprijinul psihosocial personalizat care abordează nevoile emoționale, de sănătate mintală și culturale unice poate favoriza reziliența. Acest lucru se realizează prin recunoașterea și răspunsul la experiențele lor individuale, contribuind la atenuarea sentimentelor de anxietate, izolare și incertitudine. Această abordare personalizată, bazată pe strategii de comunicare și de adaptare sensibile din punct de vedere cultural, promovează un sentiment treptat de stabilitate și bunăstare, permițând adulților dependenți să facă față mai bine situației.

Sfat practic

Instrumente vizuale pentru exprimarea emoțiilor

Pentru a-i ajuta pe copii să-și gestioneze sentimentele și să reducă confuzia, este esențial să se utilizeze instrumente vizuale, iar conversațiile să fie cât mai adaptate pentru copii. Aceste metode nu numai că facilitează comunicarea, ci îi ajută și pe copii să-și înțeleagă emoțiile într-un mod sigur și structurat. Iată câteva sugestii:

1. **Harta rețelei familiei.** Creați împreună cu solicitantul o hartă a rețelei familiei. Această reprezentare vizuală poate conține desene sau fotografii ale membrilor familiei și ale legăturilor, ajutându-l pe solicitant să-și vizualizeze structura familială. Poate fi o amintire liniștitoare a celor dragi și o modalitate de a discuta despre sentimentele legate de separare sau reunire.

⁽¹¹⁸⁾ EUAA, [Guidance on Mental Health and Well-being of Applicants for International Protection: Part II – for those working in the first line](#) (Orientări privind sănătatea mentală și bunăstarea solicitanților de protecție internațională: Partea a 2-a – pentru cei care lucrează în prima linie), 2024.

2. **Crearea istoricului personal/biografiei.** Colaborați cu solicitantul la elaborarea unei biografii sau a istoricului personal, care poate include evenimente-cheie din viața sa, amintiri și etape importante. Această activitate oferă copiilor spațiu pentru a vorbi despre părinții dispăruți și despre emoțiile asociate cu aceste amintiri. Poate fi un instrument neprețuit pentru recunoașterea și validarea sentimentelor lor.
3. **Roata emoțiilor sau cartonașe cu emoții.** Utilizați roata emoțiilor sau cartonașe cu emoții pentru a ajuta solicitantul să-și identifice și să-și articuleze sentimentele. Aceste instrumente pot fi deosebit de utile pentru copiii mai mici sau pentru cei care au dificultăți la exprimarea verbală a emoțiilor. Indicând sau selectând imagini care reprezintă diferite emoții, copiii își pot comunica mai ușor sentimentele.
4. **Povești și terapie prin artă.** Încurajați-i pe solicitanți să împărtășească povești sau să creeze lucrări de artă ce le reflectă experiențele și emoțiile. Această expresie creativă poate fi o modalitate puternică pentru ei de a înțelege sentimente și experiențe complexe, cum ar fi pierderea, teama și speranța.
5. **Jurnale interactive.** Puneți la dispoziția solicitantului un jurnal interactiv în care să poată desena, scrie sau utiliza autocolante pentru a-și exprima gândurile și sentimentele. Acesta poate fi un spațiu privat pentru autorefecție sau o activitate comună cu un tutore sau un consilier.

Integrarea activităților fizice și a tehnicilor de gestionare a stresului

Integrarea activităților fizice și a tehnicilor de gestionare a stresului poate sprijini și mai mult bunăstarea emoțională a copiilor.

1. **Lecții de sport și de muzică.** Facilitați înscrierea sau participarea la activități sportive sau muzicale ca formă de distragere a atenției și de eliberare fizică. Explicați modul în care aceste activități pot contribui la reducerea stresului, la îmbunătățirea stării de spirit și pot oferi un sentiment de împlinire.
2. **Conștientizarea stării interioare și exerciții de relaxare.** Atrageți atenția asupra importanței și utilității tehnicilor de relaxare și a cultivării conștientizării stării interioare. Aceste practici îi pot ajuta să gestioneze stresul și anxietatea, oferindu-le instrumente pe care le pot folosi în situații dificile.
3. **Yoga și jocuri bazate pe mișcare.** Introduceți yoga sau jocuri bazate pe mișcare care combină activitatea fizică cu relaxarea. Aceste activități pot fi atât distractive, cât și benefice, ajutându-i să-și elibereze energia acumulată și să-și calmeze mintea.

Mecanisme culturale și religioase de adaptare la situație

Ajutarea copiilor să păstreze practicile culturale și religioase poate fi o sursă esențială de confort și reziliență.

1. **Povești și tradiții culturale.** Implicați copiii în povești sau tradiții culturale din trecutul lor. Acest lucru îi poate ajuta să se simtă conectați la moștenirea lor și să le ofere un sentiment de identitate și continuitate.

2. **Sprijinirea practicilor religioase.** Asistați copiii în practicarea religiei lor, fie prin rugăciune, fie prin participarea la slujbe sau alte ritualuri. Înțelegerea și respectarea acestor practici poate oferi o bază stabilă și un simț al comunității, în special într-un mediu nou.
3. **Echilibrarea culturilor.** Îndrumați copiii în echilibrarea practicilor lor culturale originale cu cele ale noii societăți. Acest lucru poate implica discutarea modului în care pot integra tradițiile și obiceiurile din ambele culturi într-un mod care să fie confortabil și semnificativ pentru ei.

Rețineți că, deși toate activitățile enumerate mai sus sunt valoroase, trebuie să fie desfășurate doar de către persoane **cu un nivel adecvat de expertiză**.

Activitățile precum sportul, lecțiile de muzică sau sarcinile creative simple pot fi conduse de către membrii comunității sau de către consilieri. Cu toate acestea, activitățile mai specializate, cum ar fi terapia prin artă sau intervențiile care abordează trauma trebuie să fie facilitate **de profesioniști calificați**. Implicarea în activități care depășesc competențele proprii ar putea face rău, mai ales dacă un copil trece printr-o criză. Este esențial să urmați aceste orientări pentru a asigura siguranța și bunăstarea copiilor.

Publicație EUAA conexă

Pentru informații mai detaliate, consultați EUAA, [Guidance on Mental Health and Well-being of Applicants for International Protection, Part II – for those working in the first line](#) (Orientări privind sănătatea mentală și bunăstarea solicitanților de protecție internațională, Partea a II-a – pentru cei care lucrează în prima linie) și [Part III – Toolbox to support those working in the first line](#) (Partea a III-a – Set de instrumente pentru cei care lucrează în prima linie), 2024.

3.4.1. Acțiuni ulterioare

Pentru o monitorizare eficientă, este esențial să se ofere sprijin continuu și o comunicare clară cu solicitantul și familia acestuia cu privire la etapele următoare ale procesului. Experiența sugerează că un contact regulat între tutore sau reprezentant și membrii familiei pe parcursul procedurilor de localizare sau de reîntregire a familiei poate aduce beneficii semnificative în ceea ce privește rezultatul. Implicarea familiei în aceste proceduri poate reduce presiunea asupra solicitantului și poate ajuta la gestionarea așteptărilor familiei. În cazul în care mijloacele obișnuite de comunicare au fost întrerupte, poate fi utilizată rețeaua mondială RFL a Crucii Roșii și Semilunii Roșii ⁽¹¹⁹⁾.

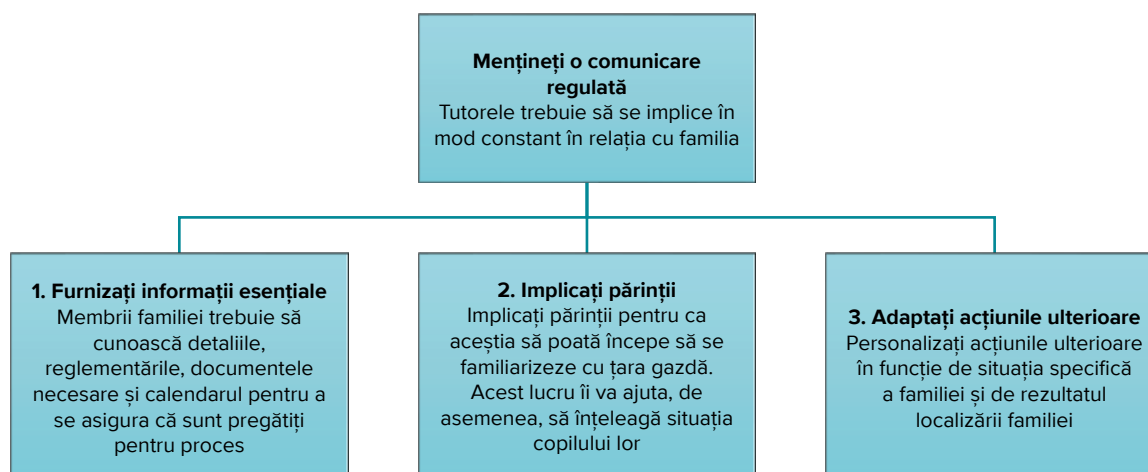
În orice caz, monitorizarea trebuie să fie adaptată la nevoile cazului specific, pe baza:

- i. situației solicitantului
- ii. familiei; și
- iii. rezultatului localizării familiei.

⁽¹¹⁹⁾ Repertoriul Societăților Naționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie, <https://www.ifrc.org/national-societies-directory>, accesat la 7 noiembrie 2024. CICR, *Contact us* (Contactați-ne), site-ul CICR, fără dată, accesat la 7 noiembrie 2024, <https://familylinks.icrc.org/directory>.

Figura 3. Acțiuni ulterioare – acțiuni principale

Tipurile de acțiuni care pot fi întreprinse **pentru a adapta** sprijinul în funcție de diferite situații sunt detaliate mai jos.

Dacă se decide ca reîntregirea familiei să aibă loc într-o țară terță

Comunicarea clară a etapelor următoare. Este benefic pentru statul membru să comunice în mod clar procesul și etapele care vor fi urmate pentru transfer și la sosire. Furnizarea de informații detaliate cu privire la etapele următoare – și comunicarea lor persoanei și familiei sale – poate reduce semnificativ anxietatea și incertitudinea. Informațiile privind situația persoanei, inclusiv activitățile și intervențiile din locul actual în care se află, trebuie să însoțească persoana în cauză pe parcursul tranziției

către reunirea cu membrii familiei. Acest lucru asigură că autoritățile de primire sunt conștiente de nevoile specifice pe care persoana le poate avea, făcând posibilă acordarea de îngrijire și sprijin adecvate.

Informarea copilului cu privire la procesul de transfer. Dacă reprezentantul deține informații cu privire la ceea ce se va întâmpla odată ce copilul/membrul de familie ajunge în țara terță, trebuie să le comunice solicitantului și familiei sale. Faptul că știu la ce să se aștepte îi poate ajuta să se simtă mai în siguranță și mai pregătiți pentru tranziție.

Pregătirea solicitantului pentru tranziție. Pregătiți solicitantul pentru noul său mediu. Acest demers include pregătirea practică și emoțională. Reprezentantul îl poate ajuta pe solicitant să înțeleagă diferențele culturale, barierele lingvistice – dacă există – și la ce să se aștepte în noua sa casă. Această pregătire poate include scenarii de jocuri de rol, învățarea obiceiurilor și practicilor noii țări și discutarea oricăror temeri sau îngrijorări.

Integrare și sprijin social. Facilitarea integrării solicitantului în noul mediu familial este esențială pentru bunăstarea sa pe termen lung. Reprezentantul poate colabora cu organizațiile locale pentru a organiza activități sociale, sprijin educațional și grupuri colegiale care pot ajuta copilul să-și formeze un sentiment de apartenență și de comunitate în noul său mediu.

Monitorizare și raportare. Monitorizarea și raportarea periodică cu privire la progresul și bunăstarea copilului sunt esențiale. Acest lucru garantează abordarea promptă a oricărei probleme și faptul că solicitantul continuă să primească sprijinul necesar. Reprezentantul trebuie să mențină comunicarea cu autoritățile și organizațiile relevante implicate în îngrijirea copilului.

Dacă reîntregirea familiei este decisă în țara gazdă a copilului

Comunicarea clară a etapelor următoare. Este important ca tutorele sau reprezentantul să comunice procesul și măsurile care vor fi luate odată cu sosirea familiei. Furnizarea de informații detaliate despre ce este necesar și ce se va întâmpla în continuare poate reduce semnificativ anxietatea și incertitudinea copilului. De exemplu, este esențial să informați familia cu privire la orice reglementări, documente necesare, costuri și durata preconizată a procedurii. În plus, prin îndrumarea și sprijinirea membrilor familiei, copilul se simte mai puțin împovărat să gestioneze totul de unul singur, atenuând orice potențial sentiment de responsabilitate pe care l-ar putea simți față de eventualele dificultăți cu care s-ar putea confrunta familia.

Pregătirea solicitantului/membrului familiei pentru tranziție. Pregătiți solicitantul pentru schimbările care vor avea loc în viața sa odată cu sosirea membrului familiei. Tutorele sau reprezentantul îl poate ajuta să înțeleagă modul în care propriul său nivel de integrare în țară poate fi complet diferit de nivelul de integrare al familiei sale odată ce aceasta a ajuns în noua societate. Familia va trebui să se familiarizeze cu o cultură și o societate complet noi, în timp ce copilul poate, de exemplu, să vorbească deja limba locală, să cunoască regulile și să-și fi făcut prieteni. Acest lucru va avea un impact asupra dinamicii din cadrul familiei. Pregătirea poate include scenarii de joc de rol și abordarea oricăror temeri sau îngrijorări pe care copilul le-ar putea avea. Pentru a reduce la minimum „decalajul de integrare” dintre copil și membrii familiei sale odată reuniți în țara gazdă, poate fi utilă și implicarea părinților în dezvoltarea copilului lor, dacă acest lucru este în interesul superior al copilului. Această implicare ajută atât familia, cât și pe solicitant să devină conștienți de tradițiile și valorile țării gazdă, inclusiv de procesul de integrare.

Sprijin emoțional continuu. Sprijinul emoțional nu trebuie să înceteze odată cu sosirea membrului (membrilor) familiei în țara gazdă. Sprijinul tutorei sau al reprezentantului pe parcursul unei anumite perioade de tranziție (de exemplu, pe parcursul câtorva săptămâni/luni) poate fi util pentru a permite acomodarea corespunzătoare în noua dinamică familială. Acest lucru se poate realiza prin organizarea de apeluri video inițiale sau de vizite scurte în primele câteva luni.

Monitorizare și raportare. Monitorizarea și raportarea periodică cu privire la progresul și bunăstarea solicitantului sunt esențiale. Acest lucru garantează că orice problemă este abordată prompt și că solicitantul continuă să primească sprijinul necesar. Tutorele sau reprezentantul trebuie să mențină comunicarea cu autoritățile și organizațiile relevante implicate.

Dacă se ia decizia de a restabili contactul cu familia fără reîntregirea acesteia

Facilitarea comunicării. Este esențial să se faciliteze comunicarea regulată între solicitant și familia sa. Acest lucru se poate face prin apeluri telefonice, comunicări video și scrisori. Reprezentantul trebuie să contribuie la stabilirea și menținerea acestor canale de comunicare.

Sprijin emoțional și îndrumare. Este posibil ca solicitantul să aibă nevoie de sprijin emoțional continuu pentru a face față complexității menținerii legăturii cu familia, rămânând totodată separat fizic. Este important să oferiți îndrumare cu privire la modalitățile de a menține relații semnificative în ciuda distanței și să ajutați copilul să înțeleagă orice sentimente contradictorii pe care le poate avea.

Explorarea posibilităților viitoare. Reprezentantul poate ajuta, de asemenea, la explorarea posibilităților viitoare de reîntregire a familiei sau poate efectua vizite, oferindu-i copilului speranță și o perspectivă pe termen lung. Acest lucru poate implica informarea cu privire la orice schimbări în situația sau statutul juridic al familiei, care ar putea permite reîntregirea familiei în viitor.

Dacă nu este posibilă nici reîntregirea familiei, nici restabilirea contactului

Dezvoltarea unei rețele de sprijin. Este esențial să vă concentrați asupra creării unei rețele puternice de sprijin pentru copil în locul actual în care se află. Aceasta include stabilirea de legături cu serviciile sociale locale, instituțiile de învățământ și grupurile comunitare care pot oferi sprijin și stabilitate.

Crearea unui sentiment de apartenență. Autoritățile trebuie să depună eforturi pentru a ajuta solicitantul să dezvolte un sentiment de apartenență și identitate în noul său mediu. Acest lucru poate implica participarea la activități culturale și recreative, formarea de prietenii și implicarea în comunitățile locale.

Planificarea îngrijirii pe termen lung. Asigurarea unui plan clar de îngrijire pe termen lung este esențială. Aceasta include colaborarea cu autoritățile relevante pentru a asigura statutul juridic al solicitantului, măsuri de îngrijire, inclusiv cazare, oportunități educaționale și acces la asistență medicală și alte servicii necesare.

Sprijin psihologic și emoțional. Asigurarea unui sprijin psihologic și emoțional consistent este extrem de importantă. Solicitantul poate avea nevoie de consiliere sau terapie pentru a-și înțelege experiențele și pentru a face față lipsei de contact cu familia. Este esențial să se faciliteze accesul la aceste servicii și să se ofere sprijin emoțional continuu.

Accent pe regăsirea familiei: când se constată că un membru al familiei a decedat

Atunci când se constată că un membru al familiei a fost găsit a decedat, este esențial să se trateze situația cu compasiune, demnitate și în conformitate cu standardele recunoscute la nivel internațional. Această secțiune oferă îndrumări cu privire la etapele necesare de urmat în astfel de cazuri, asigurându-se că familiile primesc sprijinul de care au nevoie și că identificarea persoanei decedate este tratată cu profesionalism și etică.

1. Comunicarea sensibilă cu familiile

Familiile trebuie informate prompt și cu grijă atunci când a fost identificat un membru decedat al familiei. Comunicarea trebuie făcută de către profesioniști și trebuie să fie clară, plină de compasiune și să țină cont de aspectele legate de protecție, asigurându-se că familiile înțeleg etapele următoare. Aceasta include furnizarea de informații detaliate cu privire la posibilitatea repatrierii rămășițelor și respectarea preferințelor familiei în această perioadă dificilă.

2. Recunoașterea drepturilor și nevoilor familiilor

Familiile persoanelor decedate trebuie sprijinite și îndrumate imediat către personal specializat. Trebuie să se acorde prioritate nevoilor lor emoționale și juridice, fiind instituite protocoale pentru a oferi sprijin de specialitate. Acest lucru poate implica facilitarea accesului la vize, astfel încât membrii familiei să poată veni în vizită, să-și prezinte omagiile și să participe la procesele importante, asigurându-se întotdeauna că acestora le sunt respectate drepturile pe deplin și permanent.

3. Sprijin administrativ și recunoaștere juridică

Pentru a reduce sarcina administrativă a familiilor, autoritățile naționale trebuie să emită certificate de absență care să fie recunoscute la nivel transfrontalier. Acest lucru poate ajuta familiile să parcurgă procese juridice complexe și să meargă mai departe fără întârzieri sau obstacole inutile, în special atunci când rezolvarea situației juridice este esențială pentru recuperarea lor psihologică.

4. Cooperarea transnațională pentru protecția familiilor

Colaborarea internațională este esențială în sprijinirea familiilor persoanelor decedate. Această cooperare transnațională trebuie să acorde prioritate nevoilor umanitare și să protejeze datele cu caracter personal și demnitatea persoanelor decedate și a familiilor acestora.

Gestionarea riscurilor pe parcursul căutării familiei

În cadrul procesului de regăsire a familiei, pot apărea diverse riscuri pentru copil în așteptarea rezultatului. Strategiile eficiente de gestionare a riscurilor sunt esențiale pentru a proteja bunăstarea copilului în această perioadă. Tabelul următor rezumă principalii factori de risc și măsurile corespunzătoare pentru atenuarea lor. Recunoscând unicitatea fiecărui caz, înainte de localizare, trebuie efectuat un exercițiu adecvat de evaluare a riscurilor, care ar putea fi ajustat dacă apar noi riscuri.

Tabelul 1. Gestionarea riscurilor în localizarea familiilor

Factor de risc	Descriere	Gestionare
Stres psihologic	Incertitudinea și anxietatea cu privire la rezultatul căutării membrilor familiei pot duce la un stres psihologic semnificativ pentru copil.	Este esențial să vă asigurați că solicitantul are la dispoziție o persoană de încredere, cum ar fi un tutore, care îi poate oferi sprijin continuu și siguranță emoțională. În plus, asigurați accesul la activități care promovează sănătatea mintală și bunăstarea, favorizând stabilitatea emoțională. Oferiți sprijin psihosocial regulat și, dacă este cazul, consiliere. Instituiți un mediu stabil și liniștitor.
Dezinformarea	Solicitantul poate primi informații inexacte sau înșelătoare cu privire la procesul de localizare a membrilor familiei, ceea ce poate duce la speranțe deșarte (sau dimpotrivă – la reticența de a participa la procesul de localizare) sau la stres.	Mențineți o comunicare transparentă și onestă. Asigurați-vă că toate informațiile furnizate sunt exacte și verificate și pregătiți solicitantul pentru toate rezultatele posibile. Este esențial să verificați atent toate informațiile și să comunicați transparent cu toate părțile implicate. De asemenea, este important ca funcționarii să recunoască situațiile în care nu dispun de anumite informații. În astfel de cazuri, trebuie să indice în mod clar acest lucru, angajându-se în același timp să urmărească și să furnizeze informațiile necesare de îndată ce devin disponibile. Menținerea acestor angajamente este esențială, deoarece consolidează încrederea pe parcursul întregului proces.

Factor de risc	Descriere	Gestionare
Lipsa confidențialității	Informațiile sensibile ale solicitantului ar putea fi expuse în timpul procesului de localizare, ceea ce ar putea duce la încălcări ale vieții private și la potențiale prejudicii.	Informați solicitantul despre principiul confidențialității. Puneți în aplicare măsuri solide de protecție a datelor pentru a securiza toate informațiile personale. Auditați și actualizați periodic protocoalele de securitate pentru a preveni accesul neautorizat
Discriminare și stigmatizare	Solicitantul se poate confrunta cu discriminarea sau stigmatizarea în mediul său actual, în special dacă istoricul personal sau circumstanțele sale devin cunoscute.	Promovați un mediu incluziv și de susținere. Informați toate părțile implicate, inclusiv pe colegi, cu privire la importanța de a se trata reciproc cu respect, empatie și demnitate. Informați copiii despre impactul negativ al stigmatizării, organizând sesiuni regulate cu ei.
Izolarea emoțională	Solicitantul se poate simți izolat și singur în timpul așteptării, mai ales dacă se află într-un mediu nou și necunoscut.	Încurajați interacțiunea socială și formarea unor relații de susținere între colegi. Oferiți oportunități de implicare în activități comunitare și creați legături.
Siguranța fizică – trafic și exploatare	Copiii și adulții dependenți pot fi vulnerabili la trafic și exploatare, în special dacă nu sunt supravegheați adecvat în timp ce așteaptă rezultatele localizării familiei. În plus, expunerea lor la pericole fizice crește dacă locul în care se află sau identitatea lor ajung la cunoștința unor actori rău intenționați, precum traficanții sau persecutorii.	Păstrați confidențialitatea asupra locului în care se află și a identității solicitantului până când se ia o decizie de reîntregire a familiei. Dacă sunt identificate riscuri precum sustragerea, traficul de persoane sau exploatarea, colaborați cu adăposturile sigure în așteptarea reîntregirii familiei. Asigurați supravegherea și monitorizarea continuă, colaborând în același timp cu organizațiile de combatere a traficului de persoane pentru a oferi protecție suplimentară, inclusiv sesiuni de informare cu privire la riscuri, precum traficul de persoane și exploatarea.

Factor de risc	Descriere	Gestionare
Întreruperea educației	Incertitudinea cu privire la viitor poate perturba procesul educațional și de învățare al copilului.	Mențineți rutina educațională a copilului și oferiți sprijin academic suplimentar dacă este necesar, în special dacă copilul se integrează într-un mediu lingvistic nou. Asigurați-vă că nevoile educaționale ale copilului sunt satisfăcute, indiferent de procesul continuu de căutare a familiei. Discutați cu profesorul (profesorii) pentru a-i informa despre perioada stresantă cu care se confruntă copilul în prezent.
Aspecte legate de sănătate	Stresul și incertitudinea pot avea un impact negativ asupra sănătății fizice, ducând la probleme precum o alimentație deficitară, tulburări de somn sau simptome psihosomatice.	Controalele medicale regulate și accesul la asistență medicală sunt esențiale. Promovați un stil de viață sănătos, cu o nutriție echilibrată, activitate fizică și odihnă adecvată.

4. Bune practici și metode de localizare a membrilor familiei

4.1. Bune practici pentru activitățile de localizare a membrilor familiei

Eforturile eficiente de localizare și reîntregire a familiei în cadrul operațiunilor pe teren necesită punerea în aplicare a bunelor practici care să asigure răspunsuri complete și coordonate, cu implicarea mai multor părți interesate. Personalul autorității competente în domeniul azilului se bazează adesea pe sprijinul esențial al organizațiilor neguvernamentale. Aceste parteneriate permit punerea în comun a resurselor, cunoștințelor și expertizei, crescând astfel eficacitatea generală a eforturilor de localizare a familiilor. Lucrând împreună, aceste organizații pot oferi un răspuns mai bine coordonat și mai cuprinzător, conducând în cele din urmă la rezultate mai reușite privind reîntregirea familiilor și refacerea stabilității în viața persoanelor strămutate.

Serviciile RFL ⁽¹²⁰⁾ subliniază importanța protejării mandatului umanitar al misiunii RFL. Aceasta păstrează confidențialitatea pentru familiile care beneficiază de serviciile RFL. Includerea membrilor familiei trebuie să fie în centrul atenției atunci când se realizează localizarea și reîntregirea familiei, iar dorința lor trebuie respectată. Rețeaua RFL promovează, de asemenea, comunicarea periodică între copil și familia lui, în funcție de mijloacele disponibile și de interesele/nevoile păților, ca parte a pregătirii pentru procesul de reîntregire a familiei.

În plus, **furnizarea unui sprijin juridic și logistic adaptat** este o bună practică esențială. O bună practică presupune informarea solicitantului cu privire la serviciile de reîntregire a familiei oferite de UNHCR ⁽¹²¹⁾, care acordă **asistență juridică** esențială, ghidându-l în procesul adesea complex de reîntregire a familiei, colaborând, în același timp, îndeaproape cu guvernele naționale pentru a accelera soluționarea acestor cazuri. O altă bună practică este valorificarea expertizei transfrontaliere specializate, exemplificată de Serviciul Social Internațional ⁽¹²²⁾, care oferă **servicii complete**, inclusiv consiliere juridică, asistență socială și reprezentare, în special pentru familiile separate de frontierele naționale.

În plus, încorporarea **sprijinului logistic și practic**, așa cum procedează Organizația Internațională pentru Migrație (OIM) ⁽¹²³⁾, este esențială. Printre bunele practici ale OIM se numără oferirea de servicii de regăsire a familiilor, coordonarea aranjamentelor de călătorie și furnizarea asistenței juridice și logistice necesare pentru reîntregirea eficientă a familiilor.

⁽¹²⁰⁾ Mai multe informații sunt disponibile online pe <https://familylinks.icrc.org/>, site-ul Comitetului Internațional al Crucii Roșii, accesat la 8 noiembrie 2024.

⁽¹²¹⁾ Mai multe informații sunt disponibile online pe <https://help.unhcr.org/faq/how-can-we-help-you/family-reunification/>, site-ul UNHCR, fără dată, accesat la 8 noiembrie 2024.

⁽¹²²⁾ Mai multe informații sunt disponibile pe <https://iss-ssi.org/>, site-ul Serviciului Social Internațional, fără dată, accesat la 8 noiembrie 2024.

⁽¹²³⁾ Mai multe informații sunt disponibile pe <https://www.iom.int/movement-assistance>, site-ul IOM, fără dată, accesat la 8 noiembrie 2024.

4.2. Instrumente tehnice pentru localizarea membrilor familiei

Atunci când se pune accentul în mod specific pe instrumentele și platformele dedicate solicitanților, obiectivul este de a aborda provocările unice cu care se confruntă aceștia, cum ar fi separarea de familie în procesul migrației, pierderea contactului din cauza strămutării și complexitatea proceselor juridice pentru reîntregirea familiilor. În contextul migrației internaționale, informațiile sunt dispersate în diferite țări, complicând eforturile de localizare a persoanelor dispărute. Platformele de colectare a datelor se confruntă cu provocări, cum ar fi faptul că adulții nu își dezvăluie locul în care se află, ori copiii neînsoțiți care dispar din centrele de cazare. Organizațiile internaționale precum UNHCR și Crucea Roșie sunt precaute în ceea ce privește schimbul de informații sensibile care ar putea compromite siguranța. În plus, lipsa unui cadru juridic pentru schimbul de date între actorii statali și nestatali împiedică identificarea persoanelor dispărute, în special în cazurile în care există cadavre neidentificate, în care experții criminaliști au nevoie de autorizație judiciară pentru a face schimb de informații.

Rețeaua RFL, coordonată de Agenția Centrală de Localizare a CICR, oferă servicii gratuite și confidențiale persoanelor care caută rude dispărute sau care doresc să-și informeze familiile cu privire la locul în care se află. Rețeaua utilizează instrumente și platforme digitale pentru gestionarea cazurilor și localizarea persoanelor dispărute.

În 2021, Interpol a lansat I-Familia ⁽¹²⁴⁾, o bază de date care permite familiilor să furnizeze mostre ADN în condiții stricte de siguranță.

Mai jos sunt prezentate principalele instrumente și platforme care sunt deosebit de relevante pentru solicitanți.

⁽¹²⁴⁾ Interpol, I-Familia, site-ul Interpol, fără dată, accesat la 7 noiembrie 2024, <https://www.interpol.int/How-we-work/Forensics/I-Familia>.

Organizație	Platformă	Descriere	Caracteristici principale
Mișcarea Internațională de Cruce Roșie și Semilună Roșie (serviciul RFL)	Restabilirea legăturilor de familie, https://familylinks.icrc.org/	CICR și Societățile Naționale de Cruce Roșie și Semilună Roșie utilizează această platformă pentru a ajuta solicitanții de azil și refugiații să reia legătura cu membrii familiei separați de conflict, migrație sau dezastre. Platforma permite persoanelor să găsească cel mai apropiat birou al CICR pentru a accesa serviciul RFL și/sau să acceseze servicii online, acolo unde acestea sunt disponibile. În multe contexte, serviciul RFL oferă serviciul de trimitere a documentelor importante dintr-o țară în alta, acțiune care ar putea fi extrem de relevantă ca parte a procesului de pregătire a reîntregirii familiei. Această platformă include, de asemenea, serviciul <i>Trace the Face</i> , care este adaptat pentru migranți și solicitanți de azil. Persoanele care îi caută pe cei dragi pot publica o fotografie proprie pe site, cu obiectivul de a fi recunoscute de către membrii familiei lor și de a declanșa un contact cu familia prin intermediul unui birou al CICR.	Acoperire globală: funcționează în mai multe țări, ceea ce îl face accesibil solicitanților de azil din întreaga lume. Sprijin personalizat: societățile locale de Cruce Roșie și Semilună Roșie oferă asistență directă pentru găsirea membrilor familiilor și restabilirea legăturilor dintre ei. Confidențialitate și securitate: acordă prioritate siguranței și confidențialității solicitanților de azil, ceea ce este esențial în situații vulnerabile.
	Serviciul <i>Trace the Face</i> , https://tracetheface.familylinks.icrc.org/?lang=en		

Organizație	Platformă	Descriere	Caracteristici principale
Refugees United	REFUNITE, https://refunite.org/	REFUNITE este o platformă mobilă și online special concepută pentru a ajuta refugiații și solicitanții de azil să-și găsească membrii de familie dispăruți. Utilizatorii pot crea un profil anonim și pot căuta membrii familiei folosind informațiile disponibile, cum ar fi numele, locul în care se află și alte detalii de identificare.	Accesibilitate: optimizată pentru dispozitive mobile și zone cu lățime de bandă redusă, făcând-o accesibilă solicitanților de azil care pot avea acces limitat la internet. Anonimat: protejează identitatea utilizatorilor, permițând solicitanților de azil să caute membri ai familiei fără să-și compromită siguranța. Serviciile bazate pe SMS oferă o opțiune de căutare prin SMS, care este deosebit de utilă în regiunile cu conectivitate limitată la internet.

Organizație	Platformă	Descriere	Caracteristici principale
INTERPOL	I-Familia, https://www.interpol.int/How-we-work/Forensics/I-Familia	I-Familia este o bază de date ADN inovatoare lansată de Interpol în 2021 pentru a ajuta la identificarea persoanelor dispărute prin compararea ADN-ului familial.	Compararea ADN-ului cu cel al familiei: permite rudelor persoanelor dispărute să furnizeze probe ADN pentru a fi comparate cu rămășițele umane neidentificate. Acoperire globală: accesibilă agențiilor de aplicare a legii din întreaga lume pentru identificarea persoanelor dispărute și a victimelor dezastrelor. Confidențialitate și securitate: funcționează cu garanții stricte de protecție a datelor genetice sensibile. Complementar sistemelor existente: funcționează alături de alte platforme, tratând cazurile în care nu sunt disponibile profilurile ADN directe ale persoanelor dispărute, dar pot fi identificați membrii familiei.

4.3. Prezentare generală a metodelor utilizate

Acest tabel oferă o prezentare generală neexhaustivă a metodelor utilizate în localizarea membrilor familiei, evidențiind principalele părți interesate implicate și avantajele și provocările aferente fiecărei abordări.

Metode	Cine este implicat (inclusiv actorii nestatali)	Avantaje	Dezavantaje
Interviu cu copilul	Lucrători sociali, responsabili cu protecția copilului, tutore/reprezentant, psihologi, organizații neguvernamentale (ONG-uri), organizații interguvernamentale și organizații guvernamentale internaționale.	Perspectivă directă asupra experienței copilului; creează încredere.	Copilul poate fi afectat emoțional sau poate avea dificultăți în a-și aminti sau a furniza informații. detaliate. Prin urmare, trebuie depuse eforturi pentru a limita numărul de interviuri care ar putea fi potențial traumatizante pentru copil.
Interviu cu membrii familiei	Lucrători sociali, responsabili cu protecția copilului, tutore/reprezentant, psihologi, ONG-uri, organizații interguvernamentale/ organizații guvernamentale internaționale.	Oferă un istoric și un context familial detaliat. Stabilește o comunicare directă; permite verificarea imediată a informațiilor.	Membrii familiei pot fi dificil de localizat; există riscul de a furniza informații incomplete sau distorsionate. Riscurile potențiale legate de protecția copilului trebuie evaluate cu atenție pentru a garanta siguranța și bunăstarea copilului. A se lua în considerare cu atenție.
Utilizarea bazelor de date/registrelor naționale din țara gazdă	Agenții guvernamentale, servicii de imigrare, autorități de aplicare a legii, ONG-uri.	Accesibile și adesea cuprinzătoare; utile pentru confirmarea statutului juridic și a istoricului.	Pot exista restricții privind confidențialitatea datelor; pot să nu includă toate informațiile relevante. Procedurile de obținere a accesului la ele pot fi îndelungate.
Utilizarea bazelor de date/înregistrărilor din alte țări UE+	Agenții guvernamentale, autorități de aplicare a legii, instituții UE, ONG-uri.	Referințele încrucișate cresc șansele de reușită; pot urmări deplasările transfrontaliere.	Restricții privind schimbul de date între state; posibile bariere lingvistice; este posibil să nu conțină toate informațiile relevante.

Metode	Cine este implicat (inclusiv actorii nestatali)	Avantaje	Dezavantaje
Utilizarea bazelor de date/înregistrărilor din țara de origine/înregistrărilor din alte țări	Agenții guvernamentale, organizații internaționale, ambasade, consulate, ONG-uri.	Extinde căutarea la nivel global; util în cazurile din diaspora.	Deși valoroase, pot exista întârzieri birocratice și o potențială lipsă de cooperare din partea țării de origine. Este esențial să se dea dovadă de prudență în cazurile care implică cereri de azil pentru a asigura tratarea informațiilor sensibile cu cea mai mare atenție, evitându-se orice acțiuni care ar putea compromite siguranța sau protecția persoanei care solicită azil. A se lua în considerare cu atenție.
Implicarea serviciilor sociale din țara de origine	Servicii sociale guvernamentale, ONG-uri, organizații interguvernamentale// organizații guvernamentale internaționale, organizații bazate pe comunitate.	Pot oferi un context cultural; sprijină reîntregirea familiei pe termen lung.	Dificultăți de coordonare și calitate variabilă a serviciilor în funcție de resursele locale; riscuri potențiale pentru copil sau familie; este necesară o analiză atentă pentru a asigura că angajarea acestor servicii nu expune în mod neintenționat copilul sau familia la alte prejudicii, în special în cazurile care implică azil sau probleme de protecție. A se lua în considerare cu atenție.

Metode	Cine este implicat (inclusiv actorii nestatali)	Avantaje	Dezavantaje
Implicarea serviciilor sociale internaționale/ organizații interguvernamentale/ organizații guvernamentale internaționale/ ONG-uri	UNHCR, OIM, Crucea Roșie, Salvați Copiii, alte organizații umanitare.	Acces la expertiză specializată și la rețele globale; abordare globală a reîntregirii familiei. Coordonarea între mai multe organizații poate promova soluții inovatoare.	Timpul de răspuns poate fi îndelungat din cauza implicării mai multor organizații, ceea ce poate întârzia eforturile de reîntregire a familiei. În plus, există un risc de revictimizare, deoarece aceste organizații se pot baza pe informații colectate direct de la copil și/sau de la membrii familiei. În plus, respectarea strictă de către acestea a mandatelor lor umanitare poate limita volumul de informații pe care sunt dispuse să le împărtășească autorităților, deoarece rolul lor principal este de a acționa în numele familiei în procesul de localizare.
Implicarea organizațiilor religioase	Biserici, moschei, temple, ONG-uri religioase.	Comunitățile au încredere în ele; pot mobiliza rapid sprijinul local; pot avea acces la arhive și rețele locale.	Pot avea resurse și expertiză limitate pentru a gestiona cazuri complexe sau sensibile, în special cele care implică protecția copilului sau traume; riscuri potențiale dacă prejudecățile bazate pe afiliere religioasă afectează imparțialitatea sau incluziunea sprijinului, ceea ce ar putea afecta siguranța și bunăstarea persoanelor vulnerabile. A se lua în considerare cu atenție.

Metode	Cine este implicat (inclusiv actorii nestatali)	Avantaje	Dezavantaje
Platforme online	Platforme de comunicare socială, site-uri specializate în localizarea membrilor familiei.	Raza de acțiune largă, permițând diseminarea rapidă a informațiilor și conexiunea transfrontalieră; pot fi accesate la nivel global, oferind capacități de căutare mai ample.	Preocupările legate de confidențialitate și securitate sunt esențiale, în special atunci când se prelucrează date sensibile care ar putea pune în pericol siguranța persoanelor dacă nu sunt protejate în mod corespunzător; disparitățile în ceea ce privește accesul la tehnologie sau la internet pot exclude unele persoane vulnerabile, limitându-le capacitatea de a participa la procesul de localizare și lăsându-le eventual fără protecția necesară. A se lua în considerare cu atenție.
Furnizori de tehnologie	Companii care oferă soluții tehnologice precum baze de date, recunoaștere facială și instrumente de comunicare.	Oferă instrumente inovatoare care cresc eficiența căutărilor, cum ar fi bazele de date și recunoașterea facială; pot oferi soluții sigure și scalabile.	Costurile ridicate și nevoile de resurse pot limita accesul la tehnologii esențiale, în special în mediile cu resurse reduse, unde persoanele vulnerabile pot rămâne fără sprijinul necesar; de asemenea, este posibil ca tehnologia să nu abordeze pe deplin siguranța și bunăstarea generală a persoanei în cauză. A se lua în considerare cu atenție.

Metode	Cine este implicat (inclusiv actorii nestatali)	Avantaje	Dezavantaje
Lideri ai comunității	Bătrâni locali, șefi de trib, conducătorii satului, personalități respectate ale comunității.	Înțelegerea profundă a contextului local și a dinamicii culturale; personalitățile respectate pot facilita încrederea și cooperarea.	Există riscul de părtinire sau de prejudecăți, în special în zonele afectate de conflicte, ceea ce ar putea compromite corectitudinea și siguranța sprijinului acordat; implicarea lor ar putea fi limitată la anumite regiuni sau grupuri. A se lua în considerare cu atenție.

Anexa I. Cadrul juridic – accent pe drepturile copilului

Unii copii trec frontierele fără a fi în grija unui adult responsabil sau ar putea fi lăsați neînsoțiți după sau înainte de intrarea pe teritoriul UE. Riscurile de a-și pierde familia sunt mari. Separarea familiei poate avea loc accidental, de exemplu din cauza situațiilor de criză sau a restricțiilor privind libertatea de circulație. A lăsa copiii singuri poate fi, de asemenea, o măsură de protecție și de adaptare luată de părinți și/sau de copii, atunci când situația devine amenințătoare pentru viață și resursele sunt epuizate.

Ca urmare a vulnerabilității lor inerente, copiii care călătoresc singuri prin țări necunoscute sunt expuși unui risc mai mare de violență și abuz. În unele cazuri, alți factori le-ar putea crește și mai mult vulnerabilitatea, deoarece copilul poate fi fără forme legale, apatrid sau poate avea nevoie de protecție internațională.

Strategia UE privind drepturile copilului ⁽¹²⁵⁾ urmărește să consolideze angajamentul deplin al UE – consacrat în Tratatul de la Lisabona ⁽¹²⁶⁾ și în Cartă – de a promova, a proteja și a respecta drepturile copilului în toate politicile și acțiunile relevante ale UE.

Acest angajament este consolidat prin diverse instrumente, inclusiv cele detaliate mai jos.

Garanția UE pentru copii ⁽¹²⁷⁾. Această inițiativă asigură accesul copiilor nevoiași la servicii esențiale, cum ar fi asistența medicală, educația, îngrijirea copiilor și locuințele.

Comunicarea Comisiei – Protecția copiilor migranți (COM/2017/211) ⁽¹²⁸⁾. Această comunicare abordează nevoile specifice ale copiilor migranți, punând accentul pe nevoile lor de protecție și integrare.

Plan de acțiune privind integrarea și incluziunea pentru perioada 2021-2027

(COM/2020/758) ⁽¹²⁹⁾. Acest plan prezintă măsuri de sprijinire a integrării și incluziunii migranților și a celor care au nevoie de protecție internațională, inclusiv a copiilor, în societățile UE.

Aceste cadre acționează în mod colectiv pentru a proteja drepturile și bunăstarea copiilor, asigurând că nevoile lor specifice sunt satisfăcute și că sunt protejați pe tot parcursul călătoriei lor și la sosirea în UE.

Carta garantează dreptul copiilor la protecția și îngrijirea necesare pentru bunăstarea lor. De asemenea, garantează copiilor dreptul de a-și exprima liber opiniile cu privire la problemele

⁽¹²⁵⁾ Comisia Europeană: Strategia UE privind drepturile copilului, 24 martie 2021, accesată la 22 ianuarie 2024, https://commission.europa.eu/document/86b296ab-95ee-4139-aad3-d7016e096195_en.

⁽¹²⁶⁾ Tratatul de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona, 13 decembrie 2007, <https://eur-lex.europa.eu/eli/treaty/lis/sign>

⁽¹²⁷⁾ Comisia Europeană: Garanția europeană pentru copii, 24 martie 2021, <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1428&langId=en>

⁽¹²⁸⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Protecția copiilor migranți, COM(2017) 211 final, din 12 aprilie 2017, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/ALL/?uri=CELEX:52017DC0211>

⁽¹²⁹⁾ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor – Plan de acțiune privind integrarea și incluziunea pentru perioada 2021-2027, COM(2020) 758 final din 24 noiembrie 2020, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52020DC0758>.

care îi afectează, părerile lor fiind luate în considerare în mod corespunzător, în funcție de vârsta și gradul lor de maturitate. În plus, articolul 7 din Cartă subliniază importanța respectării vieții de familie, un principiu de bază care ghidează eforturile de reîntregire a familiei. Acest angajament de protejare a unității familiei și a drepturilor copilului este esențial pentru politicile UE, asigurând că toate acțiunile acordă prioritate interesului superior al copilului și susțin integritatea vieții de familie.

Principiul interesului superior al copilului, consacrat în CDC ⁽¹³⁰⁾, este reafirmat în Cartă prin precizarea că, în toate acțiunile referitoare la copii, întreprinse de autoritățile publice sau de instituțiile private, interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial.

După cum se recunoaște în preambulul CDC, familia este „unitate de bază a societății și [...] mediu natural destinat creșterii și bunăstării tuturor membrilor săi și, în special, a copiilor” ⁽¹³¹⁾ și ar trebui protejată și sprijinită. Principiul unității familiei, recunoscut în continuare în Convenția Europeană a Drepturilor Omului (articolul 8), ar trebui luat în considerare la evaluarea interesului superior al copilului. În conformitate cu articolul 24 alineatul (3) din Cartă, unitatea familiei face parte din această evaluare, alături de bunăstarea și dezvoltarea minorului, de considerentele privind siguranța și securitatea și de opiniile minorului în funcție de vârsta și maturitatea acestuia.

În plus față de interesul superior al copilului, în contextul specific al localizării membrilor familiei, alte câteva drepturi, astfel cum sunt consacrate în CDC, intră în joc atunci când se ia în considerare localizarea membrilor familiei.

- Dreptul la **nume, cetățenie și îngrijire părintească** ⁽¹³²⁾.

*1. Copilul se înregistrează imediat după nașterea sa și are, prin naștere, dreptul la un nume, dreptul de a dobândi o cetățenie și, în măsura posibilului, **dreptul de a-și cunoaște părinții și de a fi îngrijit** de aceștia.*

- Dreptul la **păstrarea identității, inclusiv a cetățeniei, numelui și relațiilor de familie** ⁽¹³³⁾. Identitatea copilului include identitatea de gen, orientarea sexuală, religia, convingerile, identitatea culturală, personalitatea și dreptul de a avea acces la informații despre familia sa biologică, în conformitate cu reglementările legale ale țării respective.
- Dreptul la **păstrarea mediului familial și menținerea relațiilor personale** și a contactului direct cu părinții copilului ⁽¹³⁴⁾. Articolul 9 din CDC prevede următoarele:

1. [...] niciun copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței acestora, exceptând situația în care autoritățile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare și cu respectarea legilor și a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului.

[...]

⁽¹³⁰⁾ hUNAdunarea Generală, *Convention on the Rights of the Child* (Convenția cu privire la drepturile copilului), 20 noiembrie 1989, Rezoluția 44/25 a Adunării Generale, <https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/convention-rights-child>

⁽¹³¹⁾ Adunarea Generală a ONU, *Convention on the Rights of the Child* (Convenția cu privire la drepturile copilului), 20 noiembrie 1989, Organizația Națiunilor Unite, seria Tratatelor, vol. 1577, Preambul, p. 1.

⁽¹³²⁾ Articolul 7 din CDC.

⁽¹³³⁾ Articolul 8 din CRC.

⁽¹³⁴⁾ Un conținut similar poate fi găsit în articolul 24 alineatul (3) din Cartă.

3. Statele părți vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinți sau de unul dintre ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, în mod regulat, exceptând cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.

- • Dreptul la **reîntregirea familiei** este prevăzut la articolul 10 din CDC:
 1. [...] orice cerere depusă de un copil sau de părinții acestuia, în vederea intrării într-un stat parte sau a părăsirii acestuia în scopul reîntregirii familiei, va fi examinată de statele părți cu bunăvoință, umanism și cu operativitate. Statele părți vor veghea, de asemenea, ca depunerea unei astfel de cereri să nu antreneze consecințe nefaste asupra solicitanților și membrilor familiei acestora.
 2. Copilul ai cărui părinți au reședinta în state diferite va avea dreptul de a întreține, în afara unor situații excepționale, relații personale și contacte directe, în mod regulat, cu ambii săi părinți. [...]

În plus, articolul 22 din CDC stabilește că:

2. [...] În acest scop statele părți vor contribui [...] la toate eforturile [...] pentru a proteja și ajuta copiii care se găsesc într-o astfel de situație și pentru a găsi părinții sau alți membri ai familiei oricărui copil refugiat, în vederea obținerii informațiilor necesare pentru reîntregirea familiei sale.

În ceea ce privește copiii refugiați, articolul 10 alineatul (3) din Directiva 2003/86/CE a Consiliului (Directiva privind reîntregirea familiei) ⁽¹³⁵⁾ prevede că statele membre:

- (a) autorizează intrarea și șederea în scopul reîntregirii familiei pentru rudele sale de gradul întâi pe linie ascendentă directă fără a fi aplicate condițiile stabilite la articolul 4 alineatul (2) litera (a);
- (b) pot autoriza intrarea și șederea în scopul reîntregirii familiei pentru tutorele său legal sau pentru orice alt membru al familiei, atunci când refugiatul nu are rude pe linie ascendentă directă sau când acestea nu pot fi găsite.

- Respectarea **opiniilor copilului** ⁽¹³⁶⁾. Toți copiii au dreptul de a-și exprima în mod liber opiniile. Opiniile copilului trebuie să li se acorde importanța cuvenită, în toate chestiunile care îl privesc, în funcție de vârsta și gradul său de maturitate. În acest scop, copilului trebuie să i se ofere, în special, posibilitatea de a fi ascultat în toate procedurile judiciare și administrative care îl privesc.
- Protecția împotriva ingerințelor în **viața privată, viața de familie, domiciliul și corespondența** ⁽¹³⁷⁾. Protejează viața privată a copiilor împotriva imixtiunilor arbitrare ale autorităților publice și ale organizațiilor private, cum ar fi mass-media. Acest drept de protecție acoperă patru domenii distincte: viața privată, viața de familie, domiciliul și corespondența.

⁽¹³⁵⁾ [Directiva 2003/86/CE](#) a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003).

⁽¹³⁶⁾ Articolul 12 din CDC; o dispoziție similară este prevăzută la articolul 24 alineatul (1) din Cartă.

⁽¹³⁷⁾ Articolul 16 din CDC.

- Asistența și protecția specială a **copiilor privați temporar sau permanent de mediul lor familial** sunt prevăzute la articolul 20 din CDC:
 1. *Copilul care este, temporar ori permanent, lipsit de mediul său familial sau care, pentru protejarea intereselor sale, nu poate fi lăsat în acest mediu are dreptul la protecție și asistență speciale din partea statului.*
 2. *Statele părți, în conformitate cu legislația lor națională, vor asigura protecție alternativă pentru un astfel de copil.*
- **Protecție și asistență umanitară** pentru copiii refugiați sau solicitanți de azil atunci când solicită sau li se acordă **statutul de refugiat și dreptul de a-și găsi membrii de familie pentru a obține informațiile necesare reîntregirii familiei** ⁽¹³⁸⁾.

În special când se referă la copiii refugiați, CDC ⁽¹³⁹⁾ recunoaște nu numai dreptul de a primi protecție adecvată și asistență umanitară, ci și dreptul de a-și găsi părinții sau alți membri ai familiei. De asemenea, recunoaște dreptul de a beneficia de aceeași protecție ca orice copil privat permanent sau temporar de mediul său familial. Acest drept, ca bază a procesului de localizare a familiei pentru copiii neînsoțiți care au nevoie de protecție internațională, a fost recunoscut pe scară largă în *acquis*-ul UE în materie de azil.

În conformitate cu angajamentul UE de a proteja drepturile copiilor, pactul integrează instrumentele menționate mai sus, cum ar fi **Strategia UE privind drepturile copilului** și componenta sa integrantă, **Garanția UE pentru copii, Comunicarea Comisiei – Protecția copiilor migranți și Planul de acțiune privind integrarea și incluziunea pentru perioada 2021-2027**. Aceste instrumente garantează că interesul superior al copiilor este luat în considerare în toate acțiunile, consolidând protecția și îngrijirea necesare pentru bunăstarea lor, astfel cum se prevede la articolul 24 din Cartă.

⁽¹³⁸⁾ Articolul 22 din CDC.

⁽¹³⁹⁾ Articolul 22 din CDC.

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene

